

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΡΕΟΣ ΗΧΟΥ

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ', δευτεροῦντες τὸ α'.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, τὸ Δογματικόν. Ἦχος βαρύς.

Φρικτὸν καὶ ἄρρήτον ὄντως, τὸ ἐπὶ σοὶ πεπραγμένον
μυστήριον Ἀμίαντε! Λόγον γὰρ τῶν πάντων αἴτιον, ὑπὲρ
αἰτίαν καὶ λόγον, τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σωματωθέντα τέτοκας,
ἐκ σοῦ τὴν σάρκα ἀνειληφότα, τῆς οἰκείας φύσεως,
ἀμεταβλήτου μεινάσης· συνδραμόντων γὰρ ἑκατέρων,
αὐθυπάρκτως καθ' ὑπόστασιν ἐνικὴν, διπλοῦς τῇ φύσει
προέρχεται ὁλος Θεός, καὶ ὁλος ἄνθρωπος, τὴν ἐπ' ἀμφοῖν
ὀλότητα, ἐνεργητικοῖς ἰδιώμασιν ἐνδεικνύμενος· πεπονθὼς
γὰρ ἐν Σταυρῷ σαρκικῶς, ἀπαθῆς διέμεινεν ὁ αὐτὸς θεϊκῶς·
ὥσπερ βροτὸς τεθνηκῶς, ἀνεβίω ὡς Θεὸς τριήμερος, τὸ
κράτος τοῦ θανάτου καθελὼν, καὶ φθορᾶς ῥυσάμενος τὸ
ἀνθρώπινον. Αὐτὸν ὡς λυτρωτὴν, καὶ Σωτῆρα τοῦ γένους
ἡμῶν, Θεομῆτορ αἴτησαι, καταπέμψαι ἡμῖν, τῶν οἰκτιρμῶν
αὐτοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τό, Καταξίωσον κ.λπ., ψάλλομεν τὸ Ἀναστάσιμον
Στιχηρόν, Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, καὶ εἶτα τὰ παρόντα
Προσόμοια.

Στιχηρὰ τῆς Θεοτόκου.

Καταφρονήσαντες πάντων.

Στίχ.\Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ.

Ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου, τοῦ νοητοῦ Παρθένε γέγονας, ἐπὶ δυσμῶν
τῆς καθ' ἡμᾶς, γενομένου φύσεως· ἀλλ' ὡς ἔχουσα
παρρησίαν, αὐτὸν ἐκδυσώπησον, Θεοτόκε πανύμνητε,
ἀμετρήτων παισμάτων, ἐλευθερῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ.\Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὔς σου καὶ
ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ
ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ῥάβδος ρίζης Παρθένε, τοῦ Ἰεσσαὶ σαφῶς ἐβλάστησας, τὸν τὰ φυτὰ τῆς ἀπάτης, ἐκ ρίζης ἀφανίσαντα· ἀλλ' ὡς ἔχουσα παρρησίαν, ἀπαύστως ἰκέτευε, ἐκριζῶσαι Πανύμνητε, τὰ τῆς καρδίας μου πάθη, καὶ τὸν αὐτοῦ ἐμφυτεῦσαι φόβον, καὶ σῶσαί με.

Στίχ.\Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Πύλη Θεοῦ Παναγία, ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ ᾄδου ῥῦσαί με, καὶ μετανοίας τὴν ὁδόν, κάμοι καθυπόδειξον, δι' ἧς εὐρήσω πύλην, τὴν πρὸς ζωὴν εἰσάγουσαν· ὁδηγὲ πλανωμένων, πιστῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, φρούρησον καὶ σῶσον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Παναγία Θεοτόκε Παρθένε, ἀφράστως ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἀληθῶς ὑπάρχων Θεὸς προαιώνιος, καὶ ἄνθρωπος πρόσφατος· τὸ μὲν, ὡς ἀϊδιος, τὸ δέ, δι' ἡμᾶς γενόμενος· σώζει γὰρ ἐν ἑαυτῷ, ἐκατέρως φύσεως τὴν ἰδιότητα· τὴν μὲν, διαλάμπων θαύμασι, τὴν δέ, πιστούμενος πάθεσιν· ὅθεν εἷς καὶ ὁ αὐτός, καὶ θνήσκει ὡς ἄνθρωπος, καὶ ὡς Θεὸς ἀνίσταται· ὃν ἰκέτευε σεμνὴ Ἀπειρόγαμε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῷ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Ἦχος βαρύς.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, τῷ συντρίψαντι θανάτου τὸ κράτος, καὶ φωτίσαντι ἀνθρώπων τὸ γένος, μετὰ τῶν Ἀσωμάτων κραυγάζοντες· Δημιουργὲ καὶ Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Σταυρὸν ὑπέμεινας Σωτὴρ, καὶ ταφὴν δι' ἡμᾶς· θανάτῳ δὲ ὡς Θεός, θάνατον ἐνέκρωσας· διὸ προσκυνοῦμεν τὴν τριήμερόν σου ἀνάστασιν· Κύριε δόξα σοι.

Ἀπόστολοι ἰδόντες τὴν ἔγερσιν τοῦ Δημιουργοῦ, ἐθαύμασαν βοῶντες τὴν αἴνεσιν τὴν ἀγγελικὴν· Αὕτη ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας, οὗτος ὁ πλοῦτος τῆς Βασιλείας. Ὁ παθὼν δι' ἡμᾶς, Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρὰ, Ἀνατολικά.

Κὰν συνελήφθης Χριστέ, ὑπὸ ἀνόμων ἀνδρῶν, ἀλλὰ σύ μου εἶ Θεός, καὶ οὐκ αἰσχύνομαι· ἐμαστίχθης τὸν νῶτον, οὐκ ἄρνοῦμαι· Σταυρῷ προσηλώθης, καὶ οὐ κρύπτω· εἰς τὴν

ἔγερσίν σου καυχῶμαι· ὁ γὰρ θάνατός σου ζωὴ μου.
Παντοδύναμε καὶ Φιλάνθρωπε, Κύριε δόξα σοι.

Δαυϊτικὴν προφητείαν ἐκπληρῶν, Χριστὸς μεγαλειότητα, ἐν
Σιῶν τὴν οἰκείαν, Μαθηταῖς ἐξεκάλυψεν· αἰνετὸν δεικνύς
ἑαυτὸν, καὶ δοξαζόμενον αἰεὶ, σὺν Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι
ἁγίῳ· πρότερον μὲν ἄσαρκον ὡς Λόγον, ὕστερον δὲ δι' ἡμᾶς
σεσαρκωμένον, καὶ νεκρωθέντα ὡς ἄνθρωπον, καὶ ἀναστάντα
κατ' ἐξουσίαν ὡς φιλάνθρωπον.

Κατῆλθες ἐν τῷ ῥῆθι Χριστὲ ὡς ἠβουλήθης, ἐσκύλευσας τὸν
θάνατον, ὡς Θεὸς καὶ Δεσπότης· καὶ ἀνέστης τριήμερος,
συναναστήσας τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῶν τοῦ ῥῆθου δεσμῶν καὶ τῆς
φθορᾶς, κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου,
μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἐν τάφῳ κατετέθης, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριε, καὶ ἀνέστης
τριήμερος, ὡς δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ, συναναστήσας τὸν Ἀδάμ, ἐκ
τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ
παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου
σου, ἐρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης
τῆς συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς
κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται Θεός, νικᾶται φύσεως τάξις.
Διὸ σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου
ἐκτενωῶς· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. β'

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ.\Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Στίχ.\Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ
σαλευθήσεται.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἦχος βαρύς. Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, καὶ συνήγειρας
τοὺς ἀνθρώπους, σὺν τῇ σαρκί σου· Κύριε δόξα σοι.

Τὰ κατ' Ἀλφάβητον.

Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ.\Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, καὶ φωτίσαντα πάντα, δεῦτε
προσκυνήσωμεν· ἐκ τῆς τοῦ ἄδου γὰρ τυραννίδος, ἡμᾶς
ἤλευθέρωσε, διὰ τῆς αὐτοῦ τριημέρου ἐγέρσεως, ζῶν ἡμῖν
δωρησάμενος, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ.\Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ
σαλευθήσεται.

Υπὸ τὸν ἄδην κατελθὼν Χριστέ, θάνατον ἐσκύλευσας, καὶ
τριήμερος ἀναστάς, ἡμᾶς συνανέστησας, δοξάζοντας τὴν σὴν,
παντοδύναμον ἔγερσιν, Κύριε φιλάνθρωπε.

Στίχ.\Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα
ἡμερῶν.

Φοβερὸς ὤφθης Κύριε, ἐν τάφῳ κείμενος ὡς ὁ ὑπνῶν· ἀναστάς
δὲ τριήμερος ὡς δυνατός, τὸν Ἀδὰμ συνανέστησας
κραυγάζοντα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σὴν Δέσποινα σκέπην, πάντες οἱ γηγενεῖς,
προσπεφευγότες βοῶμέν σοι· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, ρῦσαι
ἡμᾶς ἐξ ἀμέτρων πταισμάτων, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου τὸν θάνατον· ἠνέφξας τῷ λησιτῆ τὸν
Παράδεισον· τῶν Μυροφόρων τὸν θρῆνον μετέβαλες, καὶ τοῖς
σοῖς Ἀποστόλοις κηρύττειν ἐπέταξας, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ
θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ
πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων
ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἀμαρτίᾳ, ἔσωσας
τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ
παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῃ

ΕΝ Τῷ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚῷ

Κανὼν Τριαδικός, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·

Αἰνῶ, Τριάς, σὲ τὴν μοναρχικὴν φύσιν.

Ἦχος βαρύς.

Ῥδὴ α΄. Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, τὸ νοερὸν τῆς καρδίας, καὶ χεῖλη τὰ ἔνυλα, πρὸς αἴνεσίν σου τρίψωτε, μία θεότης ἀπάντων, ῥῳδὲν σοι ῥδὴν, Φωτουργεῖ χαριστήριον.

Ἦνα τὸ ὑπερβάλλον, τῆς σῆς χρηστότητος δείξης, διέπλασας ἄνθρωπον, Τριάς ἀπειροδύναμε, μόνην εἰκόνα πηλίνην, σοῦ τῆς ἀρχικῆς, Πλαστουργεῖ κυριότητος.

Νοῦς ὁ ἀναρχος Λόγον, συναϊδίως γεννήσας, καὶ Πνεῦμα συνάναρχον, ἐκλάμψας κατηξίωσεν, ἓνα Θεὸν κατ' οὐσίαν, σύμμορφον ἡμᾶς, προσκυνεῖν τρισυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ῥφθης ἐπὶ τῆς βάτου, τῷ Μωϋσῆι Θεοῦ Λόγε, ὡς πῦρ καθαρτήριον, μὴ φλέγον δὲ τὸ σύνολον, τὴν ἐκ Παρθένου προτυπῶν σου, σάρκωσιν δι' ἧς, τοὺς βροτοὺς ἀνεμόρφωσας.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Τὸν ἐνικὸν καὶ τριλαμπῆ, καὶ παντουργόν σε Δεσπότην, ἀνυμνοῦντες τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πειρασμῶν αἰτοῦμεν λύτρωσιν, ἀπειροδύναμε Θεέ· μὴ οὔν παρίδης τοὺς πίστει, σοῦ τὴν ἀγαθότητα δοξάζοντας.

Ῥδάμνος ῥφθης ἐκ Πατρός, ὡς ἀπὸ ρίζης ἀνάρχου, Θεὸς Λόγος καὶ ἰσοσθενής, σὺν τῷ συμφυεῖ καὶ θείῳ Πνεύματι· καὶ διὰ τοῦτο οἱ πιστοί, τριαδικὴν τοῖς προσώποις, μίαν κυριότητα δοξάζομεν.

Ἦσοκλεῆ καὶ συμφυῆ, τὴν τρισυπόστατον φύσιν, ἀμερίστως καὶ διαιρετῶς, καὶ μοναρχικὴν Τριάδα πάντες σε, δοξολογοῦμεν οἱ πιστοί, καὶ προσκυνοῦντες αἰτοῦμεν, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Θεοτοκίον.

Ἄναλλοιώτως τοῖς βροτοῖς, ὁμοιωθεῖς κατὰ πάντα, Θεοῦ Λόγε Κόρης ἐξ ἀγνῆς, προῆλθες σαφῶς καὶ πᾶσιν ἔδειξας, τὴν θεαρχίαν τριλαμπῆ, καὶ ἐνικὴν τῆ οὐσίᾳ, τῶν ἀπαραλλάκτων ὑποστάσεων.

Κάθισμα. Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος.

Ἡμαρτηκότας ἐλέησον, Τριάς ἀγία τοὺς δούλους σου· οὓς
δέξαι μετανοοῦντάς σοι Εὐσπλαγχνε, καὶ συγχωρήσεως
ἀξίωσον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Τὰς κακωθείσας ψυχὰς ἡμῶν, ταῖς ἀμαρτίαις ἀγάθυνον,
πάναγνε Θεοτόκε καὶ λύτρωσαι, παισμάτων τοὺς σὲ
ὑμνοῦντας Θεονύμφευτε.

Ῥδὴ δ'. Ὁ πατρικούς, κόλπους.

Συνεκτική, Τρίφωτε Μονὰς, Θεαρχική καὶ σωστική τῶν ὅλων
τοὺς σοὺς, ὑμνωδοὺς νῦν περιφρούρησον, καὶ σῶσον ἐκ
θλίψεων, καὶ παθῶν καὶ πάσης κακώσεως.

Σημαντικῶν, λέξεων τῆς σῆς, ἀκαταλήπτου τριφασοῦς
Θεότητος, ἀποροῦντες ἀνυμνοῦμέν σε, φιλόανθρωπε Κύριε, καὶ
δοξάζομέν σου τὴν δύναμιν.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς ἐν οὐρανοῖς, σὺν Ἀσωμάτων τοῖς χοροῖς
Μονὰς Τριάς, ἀμερίστως σε μερίζομεν, καὶ πίστει
δοξάζομεν, ὡς τῶν ὄντων πάντων δεσπόζουσαν.

Θεοτοκίον.

Τῆς πατρικῆς, δόξης οὐκ ἐκστάς, εἰς τὴν ἡμῶν ἐσχατιὰν
κατήλθες ἐκῶν, σαρκωθείς ὁ Ὑπερούσιος, καὶ πάντας
ἀνύψωσας πρὸς τὴν θείαν δόξαν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ῥδὴ ε'. Οἱ ὀρθρίζοντες.

Ἡ ἀρχίφωτος φύσις, Τριάς τοῖς χαρακτηῆρσι, καὶ Μονὰς ἐν
βουλήσει, καὶ δόξῃ καὶ τιμῇ, κραταίωσον ἡμᾶς, εἰς τὴν σὴν
ἀγάπησιν. (δίς)

Νοῦν καὶ Λόγον καὶ Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεαρχίαν, καὶ
τρισήλιον φύσιν, δοξάζοντες αἰτοῦμεν, ῥυσθῆναι πειρασμῶν,
καὶ παντοίων θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Μορφωθείς Θεοῦ Λόγε, τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ἀγίας
Παρθένου, Τριάδα ἐν μονάδι, ἐδίδαξας ὑμνεῖν, σύμμορφον
καὶ σύνθρονον.

Ῥδὴ στ'. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Ὅμοδόξῳ κράτει, τὴν μοναρχικὴν Θεαρχίαν, τρισὶν
ὑποστάσεσι πεφυκυῖαν, ἀπαραλλάκτως ἀλλήλαις δοξάζομεν,

τὴν διαφορὰν ἐχούσαις μόνην, τῆς ὑπαρκτικῆς ἐκάστης
ιδιότητος. (δίς)

Νοεραὶ σε τάξεις, τῶν Ἀγγελικῶν διακόσμων, αἰνοῦσι
Τρισήλιε μοναρχία· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐν πηλίνοις
στόμασιν, ὡς ποιητικὴν ἀπάντων μόνην, ἀνυμνολογοῦμεν καὶ
πιστῶς δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἀπορρήτῳ λόγῳ, Λόγος γεννηθεὶς ἐξ ἡλίου, Πατρός, ἄλλος
ἡλῖος πρὸ αἰώνων, ἐκ τῆς Παρθένου ἐσχάτως ἀνέτειλε, καὶ
μοναδικὸν τρισὶ προσώποις, τὸν ἀπερινόητον Θεὸν ἐδίδαξε.

Καθίσματα. Πυρὸς φωτεινότερον.

Τριάς ὁμοούσιε, Μονὰς τρισυπόστατε, ἐλέησον οὗς ἔπλασας
Ἀθάνατε, καταφλέγουσα κακίας τῶν παιόντων, καὶ φωτίζουσα
καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν εὐσπλαγχνίαν σου· ὁ Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Πυρὸς φωτεινότερον, φωτὸς ἐναργέστερον, τὸ ἔλεος τῆς
χάριτός σου Δέσποινα, καταφλέγον ἀμαρτίας τῶν ἀνθρώπων,
καὶ δροσίζον διανοίας τῶν ὑμνούντων, τὰ μεγαλεῖά σου,
Θεοτόκε πανάμωμε.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥήσεσι θείων Προφητῶν, πειθαρχοῦντες ἕνα σε μόνον, Θεὸν
τῶν ὄλων δοξάζομεν, ἐν τρισὶ χαρακτηῖρσιν οὕτω βοῶντες·
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. (δίς)

Χοῖκοῖς χεῖλεσιν ἡμεῖς, σὺν ἀϋλοῖς τάξεσιν ὕμνοις, Τριάς
ἁγία σὲ μέλομεν, ἐν μονάδι οὐσίας ἀναβοῶντες· Εὐλογητὸς
εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἵνα ὁ πλάσας τὸν Ἀδὰμ, ἀναπλάσῃ Πάναγνε πάλιν, ἐκ σοῦ
σαφῶς ἐνηνθρώπησε, τοὺς ἀνθρώπους θεώσας οὕτω βοῶντας·
Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ῥδὴ η'. Ἀφλεκτος πυρί.

Κρατεῖς τοῦ παντός, ἡ τριττὴ καὶ ἐνιαία, κυριαρχία
Ἄναρχε, καὶ διιϋθύνεις οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· διό με φίλτρῳ
τῷ σῶ, καταθελγόμενον ἀεὶ, φύλαξον ψάλλειν σοι· Πάντα τὰ

ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡλίου βολαῖς, τριλαμποῦς καταυγασθῆναι, φωτουργικαῖς ἀξίωσον, τῶν ὑμνωδῶν σου τὰς καρδίας καὶ νοῦν, ὁρᾶν δὲ κάλλος τὸ σόν, Τριάς Μονὰς ὡς ἐφικτόν, δώρησαι πάντοτε, πᾶσι τοῖς πίστει πρεπούση, τὴν σὴν μεγαλωσύνην, ἀνυμνολογοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ναόν με τῆς σῆς, τριφαοῦς ποίησον αἴγλης, ἀγαθουργὲ Φιλάνθρωπε, καὶ μετουσίαις καὶ μεθέξεσι σαῖς, ἀπρόσιτον τοῖς ἐχθροῖς, τοῖς ἀοράτοις καὶ σαρκός, πάθεσι Δέσποτα, δεῖξον μονάρχα Θεέ μου, καὶ Κύριε τῆς δόξης, τοῦ ὑμνολογεῖν σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς θεαρχικόν, ἐκ γαστρός σου ἀνατεῖλαν, Παρθενομήτορ ἄχραντε, πάντα τὸν κόσμον τρισηλίῳ φωτί, κατηύγασε καὶ τὴν γῆν, καθάπερ ἄλλον οὐρανόν, ἔδειξε ψάλλουσαν· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένοσ.

Υψηγορεῖν καὶ ὑμνεῖν ἀξίως σε, ὃν ἐν ὑψίστοις ἀπαύστως, Σεραφεῖμ ἀνυμνοῦσιν, οὐκ ἐξισχύομεν οἱ πῆλινοι· πλὴν ὡς Δεσπότην τῶν ὅλων τολμῶντες, καὶ φιλανθρωπότατον Θεὸν μεγαλύνομεν.

Σωματικῆς ἀλγηδόνοσ λύτρωσαι, καὶ ψυχικῆς ἐμπαθείας, τοὺς πιστοὺς ὑμνωδοὺς σου, μοναδικῆ Τριάς ἀχώριστε· καὶ διαφυλάττεσθαι ἀτρώτους ἐκ πάντων, τῶν βιωτικῶν πειρατηρίων ἀξίωσον.

Τσοσθενῆς Θεαρχία τρίφωτε, προῖσχομένη τὸ κράτος, ἀπαράλλακτον κάλλος, τῆς οὐσιώδους ἀγαθότητοσ, δὸς τῶν πταισμάτων τὴν λύσιν σοῖς δούλοις, καὶ τῶν πειρασμῶν καὶ παθῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Νοῦν καὶ ψυχὴν καὶ σαρκὸς τὸ φύραμα, προσειληφῶς Θεοτόκε, ἐκ σῆς μήτρασ ἀχράντου, ὁ Θεὸς Λόγοσ κατ' ἀλήθειαν, ἄνθρωποσ ὤφθη καὶ θείας οὐσίας, κοινωνὸν τὸν ἄνθρωπον σαφῶς ἐναπέφηνε.

ΕΝ Τῶ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἀναστάσιμα. Ἦχος βαρύς.

Ἡ ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο, καὶ σφραγίς ἐν τῷ λίθῳ
ἐπέκειτο· ὡς βασιλέα ὑπνοῦντα, στρατιῶται ἐφύλαττον
Χριστόν, καὶ Ἄγγελοι ἐδόξαζον, ὡς Θεὸν ἀθάνατον· γυναῖκες
δὲ ἐκραύγαζον· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα.

Τῇ τριημέρῳ ταφῇ σου σκυλεύσας τὸν θάνατον, καὶ φθαρέντα
τὸν ἄνθρωπον, τῇ ζωηφόρῳ ἐγέρσει σου, ἀναστήσας Χριστὲ ὁ
Θεός, ὡς φιλόανθρωπος· δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναστάντα Χριστόν τὸν
Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως
ἰκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Ἀναστάσιμα.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας
Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς
ἐπέστης, ἡ πάντων ἀνάστασις· Πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν
ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Δόξα.

Ἐπὶ τὸ μνῆμα ἔδραμον γυναῖκες, μετὰ δακρῶν μύρα
φέρουσαι, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων σε, τὸν τῶν ὅλων
Βασιλέα, ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν
λίθον; καὶ φωνῆς Ἀσωμάτων ἤκουον λεγούσης. Ἀνέστη ὁ
μεγάλῃς βουλής Ἄγγελος, πατήσας τὸν θάνατον. Παντοδύναμε
Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε, λιμὴν καὶ προστασία
τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων· ἐκ σοῦ γὰρ ἐσαρκώθη ὁ Λυτρωτὴς
τοῦ κόσμου· μόνη γὰρ ὑπάρχεις Μήτηρ καὶ Παρθένος· ἀεὶ
εὐλογημένη, καὶ δεδοξασμένη, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
εἰρήνην δωρήσασθαι, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Μετὰ τὸν Ἀωμον καὶ τὰ Εὐλογητάρια,

ἡ Ὑπακοή.

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν
σωματικῶς, σῶσόν με τῇ ἀναστάσει σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ὡς
φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α΄.

Τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐκ πλάνης ἐπιστρέψας, κάμῃ Σωτῆρ
ζώωσον, ἐξαίρων δουλοπαθείας.

Ἐν τῷ νότῳ ὁ σπείρων θλίψεις, νηστείας μετὰ δακρύων,
οὗτος χαρᾶς δρέψεται, δράγματα ἀειζωοτροφίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, πηγὴ τῶν θείων θησαυρισμάτων, ἐξ οὔ σοφία,
σύνεσις, φόβος· αὐτῷ αἴνεσις, δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος.

Ἀντίφωνον Β΄.

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον τὸν τῆς ψυχῆς, μάτην
κοπιῶμεν· πλὴν γὰρ αὐτοῦ, οὐ πρᾶξις, οὐ λόγος τελεῖται.

Τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς, οἱ Ἅγιοι πνευματοκινήτως,
ἀναβλαστοῦσι, πατρῶα δόγματα υἱοθεσίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, τὰ σύμπαντα τὸ εἶναι ἔχει· πρὸ πάντων γὰρ
Θεός, τῶν ὅλων κυριότης, φῶς ἀπρόσιτον, ζωὴ τῶν πάντων.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὁδοὺς ζωῆς εὐρόντες, νῦν καὶ
ἀεὶ μακαριοῦνται, δόξῃ ἀκηράτῳ.

Κύκλω τῆς τραπέζης σου, ὡς στελέχη βλέπων τὰ ἔκγονά σου,
χαῖρε εὐφραίνου, προσάγων ταῦτα, τῷ Χριστῷ ποιμενάρχα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, βυθὸς χαρισμάτων, πλοῦτος δόξης, κριμάτων
βάθος μέγα· ὁμόδοξον Πατρὶ καὶ Υἱῷ, λατρευτὸν γάρ.

Προκείμενον.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ
ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Στίχ.\Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, τὸ ἐνδιάτακτον. Εἶτα
Ἀνάστασιν Χριστοῦ, κ.λπ., ὡς ἔθος.

Κανὼν Ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρύς. ᾠδὴ α΄. Ὁ Εἰρμός.

» Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ
» πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρό-
» χως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραήλ σοι, ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ
σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ
μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων,
συντρίψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασται· ὅθεν Σωτὴρ
τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Λέλυνται αἱ ὀδύνηαι, αἱ τῆς προμήτορος Εὐας· ᾠδῖνας
λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον,
Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος. Ποίημα Κοσμᾶ.

Πόντῳ ἐκάλυψε.

Δύο πηγὰς ἡμῖν, ἐν Σταυρῷ ἀνέβλυσεν, ὁ Σωτὴρ ζωηφόρους,
ἐκ τῆς αὐτοῦ νυγείσης πλευρᾶς, ὑδατος ὁμοῦ, καὶ θείου
αἵματος.

Τάφον οἰκήσας, καὶ ἀναστὰς τριήμερος, ἀφθαρσίαν παρέσχεν,
ἀπεκδοχὴν Χριστὸς τοῖς θνητοῖς· ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι
δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Μόνη Παρθένος, καὶ μετὰ τόκον ἐδείχθης, τὸν γὰρ Κτίστην
τοῦ κόσμου, σεσαρκωμένον τέτοκας· Χαῖρέ σοι διό, πάντες
κραυγάζομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὔ ἢ ἄκροστιχίς, κατ' Ἀλφάβητον.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Ἄβυσσον ἢ τεκοῦσα, τῆς εὐσπλαγχνίας Παρθένε, ψυχὴν μου
καταύγασον, τῆ φωτοφόρῳ λάμπει σου, ὅπως ἀξίως ὑμνήσω,
τῶν σῶν θαυμασίων, Πάναγνε τὴν ἄβυσσον.

Βέλει τῆς ἁμαρτίας, κατατρωθέντας ὁ Λόγος, ἡμᾶς
θεασάμενος, ὡς εὐεργέτης ᾤκτειρεν· ὅθεν ἀφράστως ἐνοῦται,
Πάναγνε τῆ ἐκ σοῦ, σαρκὶ ὁ ὑπέρθεος.

Γέγονε τῷ θανάτῳ, κατασχεθεῖσα ἡ φύσις, φθαρτὴ καὶ
ἐπίκηρος, ἡ τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε· σὺ δὲ ζωὴν συλλαβοῦσα,
ταύτην ἐκ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἐπανήγαγες.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ κατ' ἀρχὰς τοῦς οὐρανοῦς, παντοδυνάμῳ σου

» Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουργῷ

» καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν

» ἀσαλεύτῳ με πέτρῳ, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως
εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ
σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῷ Ἐλεῆμον, πάντες
κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Σὺ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῆ ψυχῆς τετρωμένον,
δρακοντίῳ δήγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι
μοι, κατῳκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ᾗδην,
καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν
εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην
δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου
δόξης, τοῦς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ οὐρανοῦς τῷ λόγῳ στερεώσας.

Ὁ ἐν Σταυρῷ τὰ πάθη ὑπομείνας, καὶ τῷ ληστῆ Παράδεισον
ἀνοίξας, ὡς εὐεργέτης καὶ Θεός, στερέωσόν μου τὸν νοῦν,
εἰς τὸ θέλημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ ἀναστάς τριήμερος ἐκ τάφου, καὶ τὴν ζωὴν τῷ κόσμῳ ἀνατείλας, ὡς ζωοδότης καὶ Θεός, στερέωσόν μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ τῆς ἀρχῆς τὴν Εὐάν ῥυσαμένη, Παρθενομητορ Μαριάμ, δυσώπησον τὸν ἐκ σοῦ, σαρκωθέντα Θεόν, σῶσαι τὴν ποίμνην σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Δράκων ἐρπύσας ἐξ Ἑδέμ, ἐμὲ θεώσεως πόθῳ, δελεάσας ἔρριψεν εἰς γῆν· ἀλλ' ὁ συμπαθὴς καὶ φύσει εὐσπλαγχνος, κατοικτειρήσας θεουργεῖ, ἐν τῇ γαστρὶ σου σκηνώσας, καὶ ὁμοιωθεὶς μοι Μητροπάρθενε.

Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας Παρθένε, Θεοτόκε πάντων ἡ χαρά· χαρὰν γὰρ παντὶ τῷ κόσμῳ τέτοκας, καὶ εὐφροσύνην ἀληθῶς, διασκεδάζουσαν λύπην, τὴν τῆς ἀμαρτίας Θεονύμφευτε.

Ζωὴν αἰώνιον καὶ φῶς, θεογεννητορ Παρθένε, καὶ εἰρήνην τέτοκας ἡμῖν, τὴν τὸν παλαιὸν ἀνθρώπου πόλεμον, πρὸς τὸν Πατέρα καὶ Θεόν, καταπραΰνουσα πίστει, καὶ ὁμολογίᾳ τῇ τῆς χάριτος.

Ῥῥῆ δ' . Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ πατρικούς, κόλπους μὴ λιπών, καὶ καταβάς ἐπὶ

» τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκήκοα, τῆς

» οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Τὸν ἑαυτοῦ, νῶτον δεδωκώς, ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς εἰς μάστιγας, δούλου πταίσαντος αἰκίζεται, Δεσπότης ἀνεύθυνος, διαλύων μου τὰ ἐγκλήματα.

Παρεστηκώς, βήματι κριτῶν, παρανομούντων ὡς κριτὸς εὐθύνεται, καὶ ῥαπίζεται πηλίνῃ χειρὶ, ὁ πλάσας τὸν ἄνθρωπον, ὡς Θεὸς καὶ κρίνων δικαίως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀληθῶς, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱὸν
ἰκέτευε, πρὸς σωτήριον ἰθὺναί με, λιμένα Πανάμωμε, τοῦ
αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Κατανοῶν ὁ Προφήτης.

Ὁ μὴ εἰδὼς ἁμαρτίαν, καὶ διὰ ταύτην γεγονῶς, Κύριε ὁ οὐκ
ἤσθα, μορφοῦσαι λαβὼν τὸ ἀλλότριον ἵνα δέξῃ, παροινίαν
καὶ κτείνῃς, δελεάσας τὸν τύραννον.

Ἐπὶ Σταυροῦ ἀνητήθης, καὶ τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, λύσας τὴν
ἁμαρτίαν, χαρᾶς τὴν προμήτορα Κύριε ἐνεπλήσω· ὅτι πάντας
τοῦ σῶσαι, τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας.

Θεοτοκίον.

Σὺ γεννηθεῖς ἐκ Παρθένου, θνήσκεις ζωῖς δὲ τὸν Ἀδάμ,
γνώμη τὸν πλανηθέντα· καὶ γὰρ κατέπτηξε θάνατος τὴν ἰσχύν
σου, ὅτε πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς φθαρέντας ἐλήλυθας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ πατρικούς, κόλπους μὴ λιπών.

Ἡ ἐκλεκτή, ὄλη καὶ καλή, ἀναφανεῖσα τῷ Θεῷ πρὸ κτίσεως,
τῇ λαμπρότητι Πανύμνητε, τῆς φωτοχυσίας σου, τοὺς
ὑμνοῦντάς σε καταφαίδρυνον.

Θεὸν βροτοῖς, τέτοκας Ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐξ ἀγνῶν αἱμάτων
σου, τὸν λυτρούμενον παισμάτων πολλῶν, τοὺς πόθῳ
γεραίροντας, καὶ ὑμνοῦντάς σε Μητροπάρθενε.

Τερουργεῖ, φύσις λογική, τῷ ἀνατείλαντι ἐκ σοῦ Πανύμνητε,
τὸ μυστήριον τὸ ἄφραστον, τῆς κυοφορίας σου, μνηθεῖσα νῦν
Παμμακάριστε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Νὺξ ἀφεγγῆς τοῖς ἀπίστοις Χριστέ, τοῖς δὲ πιστοῖς

» φωτισμός, ἐν τῇ τρυφῇ τῶν θείων λόγων σου· διὰ

» τοῦτο πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ ἀνυμνῶ σου τὴν θεό-

» τητα.

Τροπάρια.

Ὑπὲρ σῶν δούλων πιπράσκη Χριστέ, καὶ ῥαπισμὸν καρτερεῖς,
ἐλευθερίας πρόξενον, τοῖς μελωδοῦσι· Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, καὶ
ἀνυμνῶ σου τὴν θεότητα.

Τῆ θεϊκῆ σου δυνάμει Χριστέ, δι' ἀσθενείας σαρκός, τὸν
ἰσχυρὸν κατέβαλες, καὶ νικητὴν με θανάτου Σῶτερ, δι'
ἀναστάσεως ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐγέννησας Μῆτερ ἀγνή, σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, θεοπρεπῶς
Πανύμνητε, ἐπεὶ οὐκ ἔγνωσ ἀρρέενος εὐνήν, ἀλλ' ἐξ ἀγίου
κύεις Πνεύματος.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτε ἐν τοῖς ἀνόμοις, λογισθεὶς ὑψώθης ἐν τῷ Κρανίῳ,
φωστῆρες ἐκρύπτοντο, καὶ διεκλονεῖτο γῆ, καὶ ναοῦ
φαιδρότης ἐρράγη, Ἑβραίων δηλοῦσα τὴν ἔκπτωσιν.

Σὲ τὸν ἐξανελόντα, τοῦ τυράννου πᾶσαν τὴν δυναστείαν,
ἰσχύι θεότητας, τῆς ἀκαταλήπτου σου, καὶ νεκροῦς τῆ σῆ
ἀναστάσει, ἐγείραντα ὕμνοις δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ πανύμνητε Θεοτόκε, τοῖς
πίστει καὶ πόθῳ σε, ὕμνοις εὐφημοῦσιν ἀεί, ἰλασμὸν ταῖς
σαῖς ἰκεσίαις, τῶν παραπτωμάτων κατάπεμψον.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Κλίμακα θεωρήσας, Ἰακῶβ πρὸς ὕψος ἐστηριγμένην, εἰκόνα
μεμύηται, τῆς ἀπειρογάμου σου· διὰ σοῦ γὰρ Θεὸς
ἀνθρώποις, ὠμίλησε πάναγνε Δέσποινα.

Λύτρωσιν αἰωνίαν, διὰ σοῦ Παρθένε νῦν εὐρηκότες, προθύμως
βοῶμέν σοι, τὸ Χαῖρε Θεόνυμφε· καὶ τῷ σῷ φωτὶ γεγηθότες,
Πανύμνητε ὕμνοις σε μέλπομεν.

Μόνην σε ὁ Νυμφίος, ἀκανθῶν ἐν μέσῳ κρίνον Παρθένε, εὐρῶν
διαλάμπουσαν, ἀγνείας στιλπνότητι, καὶ φωτὶ τῷ τῆς
παρθενίας, Πανάμωμε νύμφην προσήκατο.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συ-

» μπλόοις ποντούμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθό-
» ρῶ θηρὶ προσριπούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ
» βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ἐμνημόνευόν σου, αἱ κατακλεισθεῖσαι τῷ ᾄδῃ, ψυχὰι καὶ
ἐκλείπουσαι τῶν δικαίων, καὶ παρὰ σοῦ σωτηρίαν
προσηύχοντο· ἦν διὰ Σταυροῦ Χριστὲ παρέσχες, τοῖς
καταχθονίοις ἐπιβὰς ὡς εὐσπλαγχνος.

Πρὸς τὸν ἔμψυχόν σου, καὶ ἀχειροποίητον δόμον, λυθέντα
παθήμασιν ἐπιβλέψαι, πάλιν χορὸς Ἀποστόλων ἀπήλπισεν·
ἄλλ' ὑπὲρ ἐλπίδα προσκυνήσας, ἀνεγνηγερμένον πανταχοῦ
ἐκήρυξε.

Θεοτοκίον.

Τοῦ ἀφράστου τόκου, σοῦ τῆς παναμώμου τὸν τρόπον, Παρθένε
θεόνυμφε τοῦ δι' ἡμᾶς, τίς ἐρμηνεῦσαι ἀνθρώπων δυνησεται;
ὅτι ὁ Θεὸς ἀπεριγράπτως, Λόγος ἐνωθεῖς σοι σὰρξ ἐκ σοῦ
ἐγένετο.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Ἐν τῷ Σταυρῷ ὑψωθεῖς Σωτὴρ ἐκουσίως, τὸ τοῦ ἐχθροῦ
ἠχμαλώτευσας κράτος, ἐν τούτῳ προσηλώσας, τῆς ἀμαρτίας
Ἀγαθὲ τὸ χειρόγραφον.

Ἐκ τῶν νεκρῶν ἀναστὰς Σωτὴρ ἐξουσία, συνήγειρας τῶν
ἀνθρώπων τὸ γένος, ζῶην καὶ ἀφθαρσίαν, δωρησάμενος ἡμῖν
ὡς φιλόανθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ὅν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσσωποῦσα μὴ
παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἀγνή
Ἄειπάρθενε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Νομικοὶ σε τύποι, καὶ τῶν Προφητῶν αἱ προρόρήσεις, σαφῶς
προεμήνυον τεξομένην, τὸν Εὐεργέτην Ἀγνή πάσης κτίσεως,
τὸν πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως, εὐεργετηκότα, τοὺς πιστῶς
ὑμνοῦντάς σε.

Ξενωθέντα πάλαι, ἐξ ἐπιβουλής βροτοκτόνου, Ἀδὰμ τὸν
πρωτόπλαστον τῆς ἐνθέου, τοῦ Παραδείσου τρυφῆς
Ἀπειρόγαμε, αὐτίς ἐπανήγαγες τεκοῦσα, τὸν ἐκ παραβάσεως
ἡμᾶς ῥυσάμενον.

Ὁ βουλήσει θεία, δημιουργικῆ τε δυνάμει, τὸ πᾶν
συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Ἄγνη
προελήλυθε, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου,
θεαρχικωτάταις ἀστραπαῖς κατέλαμψε.

Κοντάκιον.

Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς
βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατήλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς
δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως
ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει·
ἐξέρχασθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ
θάνατος τὸν Ἐνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ
ἄδου ἰδόντες σε ἔπηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς
Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ λυτρωτῆ
ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν.
Ἀλαλάξωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδὰμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδὰμ· Εὐλὸν
τοῦτον εἰσήγαγεν· ἐξέρχασθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κάμινον παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβο-

» λοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέ-

» γοντες· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Θεὸς καὶ

» ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Εὐλῷ νεκροῦται, Ἀδὰμ ἐκουσίως, παρακοὴν ἐργασάμενος,
ὑπακοῆ δὲ Χριστοῦ ἀναπέπλασται· δι' ἐμὲ σταυροῦται γάρ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ὑπερένδοξος.

Σὲ ἀναστάντα, Χριστὲ ἐκ τοῦ τάφου, ἡ κτίσις πᾶσα
ἀνύμνησε· σὺ γὰρ ζωὴν τοῖς ἐν ἄδῃ ἐξήνηθησας, τοῖς νεκροῖς
ἀνάστασιν, τοῖς ἐν σκότει τὸ φῶς ὁ Ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θυγάτηρ, Ἀδὰμ τοῦ φθαρέντος· χαῖρε ἡ μόνη
θεόνυμφος· χαῖρε δι' ἧς ἡ φθορὰ ἐξωστράκισται, ἡ Θεὸν
κυήσασα· ὃν δυσώπει Ἄγνη σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὁ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀμαρτίας κέντρον ἀμβλύνας, καὶ
τῆς Ἀδὰμ παραβάσεως, τὸ χειρόγραφον σχίσας λόγχῃ πλευρᾶ
σου, εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὁ τὴν πλευρὰν διανυγείς, καὶ ῥανίσιν αἵματος θείου, τὴν
γῆν καθάρας τοῖς αἵμασι, τῆς εἰδωλομανίας καταχρανθεῖσαν,
εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν πρὸ ἡλίου φωτισμόν, ἀνατέλλεις Θεοκυῆτορ, Χριστὸν τοῦ
σκότους ῥυσάμενον, καὶ φωτίζοντα πάντας θεογνωσίᾳ
εὐλογητὸς εἶ κράζοντας, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Κάμινον παῖδες, πυρίφλεκτον.

Πεποικιλμένον, διάχρυσον κόσμον, σὲ κεκτημένην ἠγάπησεν,
ὁ πλαστουργὸς σου Παρθένε καὶ Κύριος, ὁ ὑπερυψούμενος,
τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥύπτεται Κόρη, τὸν ἄνθρακα πάλαι, ὁ Ἡσαΐας δεξάμενος,
συμβολικῶς τὸν σὸν τόκον θεώμενος, τὸν ὑπερυψούμενον, τῶν
πατέρων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Σύμβολα πάντες, τοῦ θείου σου τόκου, Ἄγνη Προφῆται
θεώμενοι, χαρμονικῶς ἀνυμνοῦντες ἐκράύγαζον· Ὁ
ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ῥῥδῆ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄφλεκτος πυρί, ἐν Σινᾶ προσομιλοῦσα, βάτος

» Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ

» Μωϋσῆ· καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους

» τῷ πυρί, ὑμνωδοὺς ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,

» τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας

» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἀχραντος Ἄμνός, λογικὸς ὑπὲρ τοῦ κόσμου, σφαγιασθεὶς κατέπαυσε, τὰ κατὰ νόμον προσφερόμενα, καθάρας τοῦτον χωρὶς, παραπτωμάτων ὡς Θεός, τὸν αἰεὶ κράζοντα. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ἀφθαρτος οὐκ οὕσα, πρὸ πάθους ἢ ληφθεῖσα, ὑπὸ τοῦ Κτίστου σὰρξ ἡμῶν, μετὰ τὸ πάθος καὶ τὴν ἔγερσιν, ἀπρόσιτος τῇ φθορᾷ, κατεσκευάσθη καὶ θνητούς, καινουργεῖ κράζοντας· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὸ καθαρὸν, καὶ πανάμωμον Παρθένε, τὸ ῥυπαρὸν καὶ ἔμμυσον, τῆς οἴκουμένης ἀπεκάθηρε, καὶ γέγονας τῆς ἡμῶν, πρὸς τὸν Θεὸν καταλλαγῆς, αἰτία Πάναγνε· πάντες διό σε Θεοτόκε, Παρθένε εὐλογοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Τὸν μόνον ἄναρχον, Βασιλέα.

Τὸν ὑπομείναντα, ἐκουσίως τὰ πάθη, καὶ ἐν Σταυρῷ προσηλωθέντα βουλήσει, καὶ λύσαντα τὰς τοῦ ῥῆδου δυνάμεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τὸν καταργήσαντα, τοῦ θανάτου τὸ κράτος, καὶ ἀναστάντα ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν μόνον Εὐσπλαγχνον, προαιώνιον Λόγον, τὸν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ λύσαντα τὴν ἀρχαίαν κατάραν, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ἀφλεκτος πυρί.

Τῷ φέγγει τοῦ, σοῦ τοκετοῦ τὴν οἴκουμένην, ξενοπρεπῶς ἐφώτισας, Θεογεννητορ· τὸν γὰρ ὄντως Θεόν, ἀγκάλαις φέρεις ταῖς σαῖς, καταλαμπρύνοντα πιστούς, τοὺς αἰεὶ κράζοντας· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνοῦμεν Ἀγνή, εὐσεβῶς τὴν σὴν γαστέρα, τὴν

τὸν Θεὸν χωρήσασαν, ἀνερμηνεύτως σωματούμε-

νον, τὸν δόντα πᾶσι πιστοῖς, θεογνωσίας φωτισμόν, τοῖς
ἀεὶ κρᾶζουσι· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς σου ταῖς μαρμαρυγαῖς τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, φωτοειδεῖς
ἀπέργασαι, φωτογεννητορ Θεοτόκε ἄγνή· φωτὸς γὰρ ὤφθης
σκηνή, καταφαιδρύνουσα φωτί, τοὺς ἀεὶ κρᾶζοντας· Πάντα τὰ
ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥᾶδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κυοφορήσασα, καὶ παν-

» τεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μήτηρ ἀπεί-

» ρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου,

» χωρίον τοῦ ἀπείρου, Πλαστοουργοῦ σου σὲ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Οἱ τῆ θεότητι πάθη προσεφαρμόζοντες, ἐπιστομίζεσθε πάντες
ἄλλοτριόφρονες· Κύριον δόξης γάρ, σαρκὶ ἐσταυρωμένον,
ἀσταύρωτον δὲ φύσει, τῆ θείας ὡς ἐν δύο, ἓνα φύσεσι
μεγαλύνομεν.

Οἱ τῶν σωμάτων τὴν ἔγερσιν ἀθειήσαντες, πρὸς τὸ Χριστοῦ
πορευθέντες μνημα διδάχθητε, ὅτι νενέκρωται, καὶ
ἐγήγερται πάλιν, ἡ σὰρξ τοῦ Ζωοδότου, εἰς πίστῳσιν
ἐσχάτης, ἀναστάσεως ἣν ἐλπίζομεν.

Τριαδικόν.

Οὐ θεοτήτων Τριάδα ἀλλ' ὑποστάσεων, οὐδὲ μονάδα προσώπων
ἀλλὰ θεότητος, σέβοντες τέμνομεν, τοὺς ταύτην
διαιροῦντας, συγχέομεν δὲ πάλιν, τοὺς σύγχυσιν τολμῶντας,
κατὰ ταύτης ἣν μεγαλύνομεν.

Κανὼν Σταυροαναστάσιμος.

Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Φῶς ἐκ φωτὸς Πατρικῆς ἀπαύγασμα, δόξης ἀχρόνως ἐκλάμψαν,
ὡς ἐν σκότει τῷ βίῳ, τῷ ἀνθρωπίνῳ Χριστὸς ἔλαμψε, καὶ τὸ

διῶκον ἀπήλασε σκότος· ὃν ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ
μεγαλύνομεν.

Πάθη σαρκὸς καὶ ἰσχὺν θεότητος, ἐν Χριστῷ καθορῶντες, οἱ
φρονοῦντες τὴν μίαν, σύνθετον φύσιν αἰσχυνέσθωσαν· ὁ γὰρ
αὐτὸς ὡς μὲν ἄνθρωπος θνήσκει, ὡς δὲ τοῦ παντὸς
Δημιουργὸς ἐξανίσταται.

Θεοτοκίον.

Πλήν σου Θεὸν οὐ γινώσκω ἕτερον, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐξ
ἔθνῶν με ἀπίστων, οἰκείαν νύμφην ἐκλεξάμενον· δίδου οὖν
Λόγε πιστοῖς σωτηρίαν, τῆς σὲ κησάσης πρεσβείαις ὡς
εὐσπλαγχνος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Χαρᾶς ἡμῖν αἰωνίου πρόξενος, καὶ εὐφροσύνης ἐδείχθης,
ἀειπάρθενε Κόρη, τὸν Λυτρωτὴν κυοφορήσασα, τὸν ἀληθεῖα
καὶ Πνεύματι θείῳ, τοὺς αὐτὸν τιμῶντας ὡς Θεὸν
ἐκλυτρούμενον.

Ψάλλων Δαυΐδ σὸς προπάτωρ Πάναγνε, σὲ κιβωτὸν ὀνομάζει,
ἀγιάσματος θείου, ὑπερφυῶς Θεὸν χωρήσασαν, τὸν ἐν
πατρώοις καθήμενον κόλποις· ὃν ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ
μεγαλύνομεν.

Ὡς ἀληθῶς ὑπερτέρα πέφυκας, πάσης τῆς κτίσεως Κόρη· τὸν
γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων, σωματικῶς ἡμῖν ἐγέννησας· ὅθεν ὡς
Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότη, φέρεις κατὰ πάντων ἀρχικῶς τὸ
ἐκνίκημα.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα. Ἦχος βαρύς.

Ἀνέστη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν, λύσας θανάτου τὰ δεσμά·
εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην· αἰνεῖτε οὐρανοὶ Θεοῦ τὴν
δόξαν.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον,
Τησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον.

Χριστοῦ τὴν ἀνάστασιν, προσκυνοῦντες οὐ παύομεθα· αὐτὸς
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν, ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν· ἅγιος Κύριος
Τησοῦς, ὁ δείξας τὴν ἀνάστασιν.

Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ, περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν
ἡμῖν; δι' ἡμᾶς Θεὸς ἐν ἀνθρώποις· διὰ τὴν καταφθαρεῖσαν

φύσιν, ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν· πρὸς τοὺς ἀχαρίστους ὁ εὐεργέτης· πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους ὁ ἐλευθερωτής· πρὸς τοὺς ἐν σκότει καθημένους, ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης· ἐπὶ τὸν Σταυρὸν ὁ ἀπαθής· ἐπὶ τὸν ἄδην τὸ φῶς· ἐπὶ τὸν θάνατον ἢ ζωῆ· ἢ ἀνάστασις διὰ τοὺς πεσόντας· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Ἔτερα στιχηρά, Ἀνατολικά.

Πύλας ἄδου συνέτριψας Κύριε, καὶ θανάτου τὸ κράτος κατήργησας, τῆ κραταιᾷ δυνάμει σου· καὶ συνήγειρας νεκρούς, τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐν σκότει καθεύδοντας, τῆ θείᾳ καὶ ἐνδόξῳ ἀναστάσει σου, ὡς Βασιλεὺς τοῦ παντός, καὶ Θεὸς παντοδύναμος.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν τῇ ἀναστάσει αὐτοῦ· ὅτι συνήγειρε νεκρούς, ἐκ τῶν τοῦ ἄδου ἀλύτων δεσμῶν, καὶ ἐδώρησατο τῷ κόσμῳ ὡς Θεός, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαστράπτων Ἄγγελος, ἐν τῷ λίθῳ ἐκάθητο τοῦ ζωοδόχου μηνήματος, καὶ γυναιξὶ Μυροφόροις, εὐηγγελίζετο λέγων· Ἀνέστη ὁ Κύριος, καθὼς προεῖπεν ὑμῖν· ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς αὐτοῦ, ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· τῷ δὲ κόσμῳ παρέχει, ζωὴν αἰώνιον, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τί ἀπεδοκιμάσατε τὸν λίθον τὸν ἀκρογωνιαῖον, ὃ παράνομοι Τουδαῖοι; οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὃν ἔθετο ὁ Θεὸς ἐν Σιών, ὁ ἐκ πέτρας πηγάσας ἐν ἐρήμῳ τὸ ὕδωρ, καὶ ἡμῖν ἀναβλύζων ἐκ τῆς πλευρᾶς αὐτοῦ ἀθανασίαν· οὗτός ἐστιν ὁ λίθος, ὁ ἐξ ὄρους παρθενικοῦ ἀποτμηθείς, ἄνευ θελήματος ἀνδρός, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ἐρχόμενος ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν Παλαιὸν τῶν ἡμερῶν, καθὼς εἶπε Δαυιδ· καὶ αἰώνιος αὐτοῦ ἡ Βασιλεία.

Δόξα. Τὸ Ἑωθινὸν τῆς Κυριακῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις...

Δοξολογία μεγάλη, καὶ τό, κατὰ τὸ Τυπικόν, Ἀναστάσιμον Τροπάριον (βλ. σελ. 23) Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ Τυπικὰ καὶ οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός·
Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω,
ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ ληστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ
σου.

Ἐν τῷ Σταυρῷ ὑψωθείς Οἰκτιῖρμον, τοῦ Ἀδὰμ τὸ χειρόγραφον,
τῆς πάλαι ἁμαρτίας ἐξήλειψας, καὶ ἔσωσας ἐκ πλάνης, ἅπαν
τὸ γένος τῶν βροτῶν· ὁθεν ἀνυμνοῦμέν σε, εὐεργέτα Κύριε.

Προσήλωσας ἐν Σταυρῷ Οἰκτιῖρμον, τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας Χριστέ,
καὶ τῷ σῶθι θανάτῳ τὸν θάνατον, ἐνέκρωσας ἐγείρας, τοὺς
τεθνεῶτας ἐκ νεκρῶν· ὁθεν προσκυνοῦμέν σου, τὴν σεπτὴν
ἀνάστασιν.

Ἐξέχεε τὸν ἰὸν ὁ ὄφις, ἀκοαῖς ταῖς τῆς Εὐσας ποτέ· Χριστὸς
δὲ ἐν τῷ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἐπήγαγε τῷ κόσμῳ, τῆς ζωῆς τὸν
γλυκασμόν. Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Ἐν μνήματι ὡς θνητὸς ἐτέθης, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων Χριστέ,
καὶ ἔθλασας τοῦ ἄδου τοὺς μοχλοὺς· καὶ ἀναστὰς ἐν δόξῃ,
τριήμερος ὡς δυνατός, πάντας κατεφώτισας, προσκυνεῖν σου
τὴν ἔγερσιν.

Ὁ Κύριος ἀναστὰς τριήμερος ἐκ νεκρῶν, ἔδωρήσατο εἰρήνην
τὴν ἰδίαν τοῖς Μαθηταῖς· καὶ τούτους εὐλόγησας,
ἐξαπέστειλεν εἰπών· Πάντας προσαγάγετε, εἰς τὴν Βασιλείαν
μου.

Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ φῶς ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος, φῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
ἀλλ' ἐν φῶς τὰ τρία· εἷς γὰρ Θεός, ἐν τρισὶ μὲν
προσώποις, μιᾷ δὲ φύσει καὶ ἀρχῇ, ἀτμητος ἀσύγχυτος,
πέλων προαιώνιος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκύησας τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, τοῦ Πατρὸς ἐν σαρκὶ ἐπὶ γῆς,
ὡς οἶδε Θεοτόκε μόνος αὐτός· διὸ Παρθενομητορ, οἱ
θεωθέντες διὰ σοῦ, Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, τῶν Χριστιανῶν
ἡ ἐλπίς.

Τῆ ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Τούδας.

Ἄρον σου ὃ ψυχὴ μου τὸ ὄμμα, καὶ Θεοῦ ἐνατένισον, τῆ
οἰκονομίᾳ, καὶ τῆ εὐσπλαγχνίᾳ· πῶς οὐρανοὺς κλίνας ἦλθεν
ἐπὶ γῆς, ἵνα ὑψώσῃ σε ἐκ τῆς ταλαιπωρίας σου, τῶν παθῶν
καὶ στήσῃ σε, ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως· βαβαὶ φρικτοῦ
θαύματος! Δόξα τῆ κενώσει σου Φιλάνθρωπε.

Βλέψον σου τὰ παράνομα ἔργα, ὃ ψυχὴ μου καὶ θαύμασον, πῶς
σε γῆ βαστάζει, πῶς σκηπτὸς οὐ φλέγει, πῶς ἄγριοι θῆρες
οὐκ ἐσθίουσί σε, πῶς δὲ καὶ ὁ ἥλιος ὁ ἄδυτος ἐλλάμπων
σοι, ἀεὶ οὐκ ἐπαύσατο! Ἀνάστα μετανόησον, βόησον πρὸς
Κύριον· Ἥμαρτόν σοι ἥμαρτον ἐλέησόν με.

Ἐχοντες ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας, Παντοδύναμε Κύριε, σὲ
ἐκδυσωποῦμεν, παντοίων κινδύνων, παθῶν τε τῆς ζάλης ἡμᾶς
ἐκλυτροῦσθαι· ὅπως τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρηνικῶς διάγωμεν, καὶ
ἐν καθαρότητι, βιώσαντες εὖρωμεν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως,
εὐμενῆ σε Δεσπότην καὶ

ἴλεων.

Ἔτερα Στιχηρά, τῶν Ἀσωμάτων.

Εὐλον ζωῆς.

Φλόγα πυρὸς τοὺς Ἀγγέλους, Χριστὲ ἀπειργάσω, τούτων ἡμῖν
τὸ θερμὸν ὑπεμφαίνων, καὶ πνεῦμα πάλιν τὸ ταχὺ διαγράφων·
Παντοδύναμε Κύριε δόξα σοι.

Σῶσον ἡμᾶς προστασίαις, Κύριε τῶν Ἀγγέλων· πλῆνον ἡμῶν
τῶν πταισμάτων τὸν ρύπον, τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς
ἐξαλείφων, ἵνα κράζωμεν· Κύριε δόξα σοι.

Τὰ Σεραφεῖμ Χερουβεῖμ, Ἄγγελοι καὶ Δυνάμεις, Θρόνοι Ἀρχαὶ
Κυριότητες πάσαι, σὺν Ἀρχαγγέλοις καὶ λαμπραῖς Ἐξουσίαις,
σοὶ κραυγάζουσι· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Σοὶ τῆ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ, Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ, ἀναβοῶ
γηγενῶν πᾶσα φύσις, ὡς σωτηρίας τῆς αὐτῶν γενομένην,
Θεοτόκε προξένῳ τῷ τόκῳ σου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου.

Στίχ.\Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἀύλαϊς οἴκου Θεοῦ
ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Ὡς ὁ ἄσωτος υἱός, ἦλθον κάγω Οἰκτιῖρμον· δέξαι με
προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν
με.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν
τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκες εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ
οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστὰς, καὶ τετραυματισμένος,
οὕτω κάγω περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ
τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ· πρὸς τίνα καταφύγω,
τοῦ θεραπευθῆναι, ὁ ὑπεύθυνος ἐγώ, εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν
Εὐσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; Ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεός,
τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ.\Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων
ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Τούδας.

Τάγματα ὑπερέβης Ἀγγέλων, ὡς Θεὸν σωματώσασα· ἐγὼ δὲ τοὺς
πάντας, νικήσας ἁμαρτίαις, οἴμοι! δέδοικα καὶ τρέμω· ὅθεν
οὐδαμῶς ἀποτολμῶ παρακαλέσαι σε, Θεοτόκε Δέσποινα· σὺ οὔν
μὴ παρίδης με, ἀλλὰ σπεῦσον σῶσόν με, ὁδὸν εἰς εὐθεΐαν
ὀδηγοῦσά με.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῷ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Κατανυκτικά.

Ἦχος βαρύς.

Ἐχουσα ψυχὴ μου τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε
προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ ἰατρῷ ψυχῶν
τε καὶ σωμάτων· Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν
πλημμελημάτων· συναρίθμησόν με τῇ πόρνη, καὶ τῷ ληστῇ καὶ
τῷ τελώνῃ· καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν
συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Τοῦ τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς πόρνης τὰ
δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης
διορθώσεως· ἀλλὰ τῇ σῆ εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσόν
με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε Παρθένε ἀμίαντε, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, σὺν ταῖς
ἄνω δυνάμεσι, συγχώρησιν παισμάτων ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους
δώρησασθαι, τοῖς πιστῶς σε δοξάζουσιν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικά.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσιν καθάρισας, καὶ τοῦ
τελώνου τὰ παίσματα, ἐν στεναγμῷ συγχωρήσας, φιλάνθρωπε
Κύριε ἐλέησόν με.

Ἐτοιμάζου ψυχὴ μου ἐν τῇ ζωῇ σου, πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν
μὴ ταραχθῆναι· ἐκεῖ γὰρ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν, οὐ πλοῦτος οὐ
δύναμις, οὐ φίλοι οὐκ ἄρχοντες, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων
ἐπίδειξις, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τιμιωτέρα τῶν ἐνδόξων Χερουβεὶμ ὑπάρχεις, Παναγία
Παρθένε· ἐκεῖνα γὰρ τὴν θείαν μὴ φέροντα ἔλλαμψιν,
πτέρυξι κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τὴν λειτουργίαν ἐπιτελοῦσιν·
αὐτὴ δὲ σεσαρκωμένον τὸν Λόγον, αὐτόπτως ὀρῶσα φέρεις· ὃν
ἀπαύστως ἰκέτευσε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικόν.

Ὁ τοῦ Πέτρου προσδεξάμενος τὰ δάκρυα, καὶ τελώνην
στενάξαντα ἐκ βαθέων δικαίωσας, κάμῃ ἐν μετανοίᾳ
προσπίπτοντα, οἰκτείρησον Σωτὴρ καὶ σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν, τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων, δεινῶν
ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεό-
μεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ὑπερέβης τὰς δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, ὅτι ναὸς ἐδείχθης
θεϊκός, εὐλογημένη Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσα Χριστόν, τὸν
Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὔ ἢ ἀκροστιχίς ἀνευ τῶν Θεοτοκίων
πλὴν τοῦ τῆς θ' ᾠδῆς.

Ἐμοῦ(ς στε)ναγμοῦς προσδέχου, Θεοῦ Λόγε. Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ψδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῆ ἔν Αἰγύπτῳ, ἕξα-

» γαγεῖν τὸν Ἰσραήλ, αὐτῷ μόνῳ ᾄσωμεν· ἐνδό-

» ξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ἐν τῷ πελάγει τῶν δεινῶν, ἐμπεσῶν ἐκβοῶ σοι· Χεῖρά μοι
ἐκτεινον, Οἰκτιρμον καὶ σῶσόν με, ὡς τὸν Πέτρον
Φιλάνθρωπε.

Μετανοοῦντά με Χριστέ, ὡς τὴν πόρνην πταισμάτων, πολλῶν
ἀπόπλυνον, ῥοπή τοῦ ἐλέους σου, ἵνα πίστει δοξάζω σε.

Μαρτυρικά.

Ὁ τοὺς Ἁγίους σου Χριστέ, τῆ χωνεῖα λαμπρύνας, πολυειδῶν
αἰκισμῶν, αὐτῶν παρακλήσεσι, σκοτασμοῦ παθῶν ῥῦσαί με.

ὑπομονῆ τῶν αἰκισμῶν, καθαρθέντες ἡλίου, πλέον ἐξέλαμψαν,
οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ τὴν πλάνην ἡμάυρωσαν.

Θεοτοκίον.

Ἡ προστασία τῶν πιστῶν, ἢ τῶν ἁμαρτανόντων, ἐπιστροφή
πρὸς Θεόν, Παρθένε πανάμωμε, τῆ πρεσβεῖα σου σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσμάτων, οὔ ἢ ἀκροστιχίς μετὰ τῶν Θεοτοκίων·

Ἀσμάτοις ἔπαινον ἕβδομον φέρω.

Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ἀπειροδύναμε Χριστέ, τῷ σῶ φωτὶ καταυγάσας μου τὸν νοῦν,
τοῦς Ἀγγέλους σου ὑμνεῖν ἔμπνευσον, ὅτι δεδόξασαι.

Σταθερὰν ἔχοντες ἀύγην, θεαρχικῆς προῖοῦσαν ἐκ πηγῆς,
ἐπουράνιοι χοροὶ ἄσμασι, Χριστὸν γεραίρουσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡραιωθεῖσάν σε Ἀγνή, ταῖς θεϊκαῖς ἀγλαΐαις οἱ πιστοί,
ἐπιστάμενοι σαφῶς Χαῖρέ σοι, πάντες κραυγάζομεν.

Ῥῥῆ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ στερεώσας τῷ λόγῳ σου τὴν οἰκουμένην, ἥτις

» οὐ σαλευθήσεται, στερέωσον καὶ ἡμῶν τὴν διά-

» νοιαν, εἰς τὸν φόβον σου Κύριε.

Τροπάρια.

Νυκτὶ ἀτόπων κατεσχέθην ἀμαρτημάτων, φωτὶ μετανοίας με
νῦν, καταύγασον φωτοδότα Φιλάνθρωπε, ἵνα πίστει δοξάζω
σε.

Αἱ τρίβοι πᾶσαι ἅς διώδευσα ἐν τῷ βίῳ, ἐν βαράθροις
ἠδονῶν με, κατεκρήμισαν· Ἰησοῦ μετανοίας μοι, θείας
τρίβους ὑπόδειξον.

Μαρτυρικά.

Γενναιοφρόνως διανύσαντες τὸν ἀγῶνα, ἐπάθλων οὐρανίων,
ἠξιώθητε παναοίδιμοι Μάρτυρες, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύοντες.

Μυρίους πόνους ὑπομείναντες Ἀθλοφόροι, μυρίων ἀγαθῶν,
ἠξιώθητε μυριάσιν ἐνούμενοι, ἄσωμάτων Δυνάμεων.

Θεοτοκίον.

Μόνη τεκοῦσα τὸν οὐράνιον Βασιλέα, Παρθένε ἐν ἐμοί, τὴν
βασιλεύουσαν ἀμαρτίαν κατάβαλε, καὶ οἰκτείρασα σῶσόν με.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Μεσῖται θείας, χρηματίζοντες ἐκφαντορίας, χοροὶ Ἀγγέλων
ἀϋλως, κραυγάζετε πάντες· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ μόνος
παντοδύναμος.

Ἀγάπης νόμῳ, τὰς θείας Ἀρχάγγελοι ἐμφάσεις, διαδιδόντες
εὐρύθμως, Χριστῷ μελωδεῖτε· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ μόνος
παντοδύναμος.

Τῆς πρώτης αἰγλης, δευτέρας λαμπρότητας ζηλοῦντες, οἱ
εὐσεβοῦντες συμφώνως Χριστῷ μελωδοῦσιν· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὁ
σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα παραγαγὼν βουλήσει, ἐκ σοῦ
Παρθένε τὴν σάρκα, δανείζεται Λόγος, ἄνθρωπος γενόμενος,
δι' οἶκτον ὁ Φιλάνθρωπος.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν τῇ σῆ οἰ-
» κονομίᾳ, ἡ ἀρετὴ τῆς ἀφράστου, σοφίας σου Φι-
» λάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ θέλων πάντας Οἰκτιῖρμον σώζεσθαι, σῶσόν με τὸν
παραβάντα, σοῦ τὰ προστάγματα Λόγε, καὶ μὴ ἐξουδενώσης
με.

Ἐπέκυψα τοῖς ἀλόγοις πάθεσι, καὶ τοῖς κτήνεσιν ὁ τάλας,
ἐξωμοιώθην· Οἰκτιῖρμον, Λόγε Θεοῦ οἶκτειρον.

Μαρτυρικά.

Στρεβλούμενοι καὶ πυρὶ καιόμενοι, κατεφλέξατε τὴν πλάνην,
ἀναπτόμενοι τῷ ζήλῳ, τῆς εὐσεβείας Μάρτυρες.

Παράδεισος νοητὸς ἐδείχθητε, μέσον ἔχοντες τὸ ξύλον, τὸ
τῆς ζωῆς μακάριοι, Χριστὸν τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνή θεοχαρίτῳ, χαριτώσασα τὸν νοῦν μου, τοῦ
σκοτασμοῦ τῆς ἀγνοίας, τελείως ἐλευθέρωσον.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Τάσασθε τὰ τῆς ψυχῆς μου τραύματα, παριστάμενοι Χριστῷ,
ὡς λειτουργοὶ ἐκλεκτοί, χοροὶ Ἀγγέλων τοῦτον ἰκετεύοντες.

Στρατεύματα τῶν Ἀσωμάτων Κύριε, τὸν σὸν θρόνον εὐλαβῶς,
περικυκλοῦντα τρανῶς, ἀεὶ βοῶσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ἐξέστησαν τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα, καθορῶντά σε Χριστέ,
μετὰ σαρκὸς ἐπὶ γῆς, θνητοῖς ἀνθρώποις ἀναστρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Πανύμνητε καὶ Θεομητορ ἄχραντε, ἡ τεκοῦσα τὸν Θεόν,
ἀνερμηνεύτως σαρκί, σὲ δυσωποῦμεν· Πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ῥῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ αἶνον, ἀνυ-

» μνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ σου,

» ὃν ἔδωκας ἡμῖν, ὄπλον εἰς βοήθειαν.

Τροπάρια.

Ἐραθυμία τὸν βίον, ἀνήλωσα καὶ τρέμω, τὸ ἀλάθητον βῆμα, ἐν
ᾧ κριθῆναι μέλλω, ὁ ἄσωτος ἐγώ· Οἴκτειρόν με Κύριε.

Ὅ τὰ ὄμματα Λόγε, τὰ τῶν τυφλῶν φωτίσας, τῆς ψυχῆς μου
τὰς κόρας, δεινῶς ἀμαυρωθείσας, διάνοιξον ὀρᾶν, φῶς τῶν
προσταγμάτων σου.

Μαρτυρικά.

Σταθερᾶ διανοίᾳ, Χριστὸν ὁμολογοῦντες, ὑπεμείνατε πᾶσαν,
βασάνων ἀλγηδόνα, γενναῖοι Ἀθηταί· ὄθεν μακαρίζεσθε.

Διαπλεύσαντες πᾶσαν, βασάνων τρικυμίαν, προσωρμίσθητε
ὄρμῳ, τῆς ἄνω Βασιλείας, γαλήνης ἀληθοῦς, Μάρτυρες
πληρούμενοι.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Παναγία, ποιήσας μεγαλεῖα, ὁ Θεὸς ὑπὲρ λόγον, ἐκ
σοῦ ἐσωματώθη· αὐτὸν οὖν ἐκτενῶς, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἁγιωτάτοις, καὶ πολυφθόγγοις, στόμασιν ῥῥδουσι, τὴν
ὑπεράρχιον καὶ ὑπέρθεον ἀρχήν, Σεραφεῖμ ταῖς ἀϋλοῖς,
φωτοχυσίαις πυρσευόμενα.

Τερωτάταις, ὄψεις καὶ πόδας, πτέρυξι σκέπονται, θείαν
λαμπηδόνα μὴ τολμῶντα καθορᾶν, Χερουβεὶμ τῆς σοφίας, τῆς
ὑπερθέου καταγῶγια.

Νοήσει θεία, καὶ πανολβίω, Θρόνοι οἱ ἔνδοξοι, ταῖς
ὠραισιτάταις ἐντρυφῶντες καλλοναῖς, θεωροὶ τῶν ἀρρήτων,
ὑπερκοσμίως ἀναδείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Ὁ νοῦς ὁ θεῖος, τῷ ἀνθρωπίνω, Πάναγνε μίγνυται, ἐν τῇ
παναχράντῳ καὶ πανάγνῳ σου γαστρὶ, ἐνωθεὶς ἀσυγχύτως,
ἀναλλοιώτως καθ' ὑπόστασιν.

Ῥῥῆ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ῥῥου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ

» φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· Παν-

» τοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Ἐκύκλωσεν ἄβυσσός με παισιμάτων, κατέδυσεν εἰς βυθὸν
ἀμαρτίας· ἀνάγαγέ με Λόγε, ὡς ποτὲ τὸν Ἰωνᾶν ἐκ φθορᾶς
πρὸς ζωὴν.

Χειμάζει με λογισμῶν τρικυμία· πρὸς ὄρμον με ἀληθοῦς
μετανοίας, κυβέρνησον Οἰκτιρμον, ἐν γαλήνῃ συντηρῶν τὴν
καρδίαν μου.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι θυρεῶ ἀληθείας, σκεπόμενοι τὰς ψευδεῖς τῶν
τυράννων, ἐξέκλιναν θωπείας, καὶ θανόντες σὺν Χριστῷ
βασιλεύουσιν.

Υψούμενοι πρὸς Θεὸν ἐν ἀγάπῃ, ἐμίσησαν τὴν τοῦ κόσμου
φιλίαν, οἱ Μάρτυρες καὶ φίλοι, τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ
ἐχρημάτισαν.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε ὑπερύμνητε Κόρη, κηύσασαν ὑπερύμνητον Λόγον·
ὄν πᾶσαι αἱ Δυνάμεις, ἀνυμνοῦσιν οὐρανῶν ἀσιγήτοις
φωναῖς.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Νεανικῶς ἀγλαΐαις τῆς κυριαρχίας, ἀστράπτουσαι καὶ τὴν ἀρρήτον δόξαν, τὴν ταύτης ἀνυμνοῦσαι, Κυριότητες ἀεὶ διαδείκνυνται.

Ἐρωτικῶς δυναστείας τῆς ὑπερδυνάμου, τὴν δύναμιν κατοπεύουσαι θεῖαι, Δυνάμεις ἐν ἰσχύι, διαμένουσι σαφῶς δυναμούμεναι.

Θεοτοκίον.

Βασιλικῆς ἐκ φυλῆς προαχθεῖσα Παρθένε, γεγέννηκας ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν πάντων Βασιλέα, καὶ παρθένος ἀληθῶς διετέλεσας.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κάμινον καιομένην, ἐδρόσισας Σωτήρ, παῖδας δὲ
» διέσωσας, ὑμνοῦντας καὶ λέγοντας· Εὐλογητὸς εἶ
» εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Θῦσον ψυχὴ θυσίαν, αἰνέσεως Θεῷ, σπεῦσον μετανόησον· ἐνόσω ἢ πανήγυρις, τοῦ βίου ἐστὶ νῦν ἐμπορεύου, τῶν καλῶν τὴν ἐπίδοσιν.

Ἐγγίζει τοῦ θανάτου, ψυχὴ ἢ ἐκτομή· καρποὺς ἀξιούς ποιήσον, ὅπως μὴ ὥσπερ ἄκαρπον, ἐκβληθῆσῃ δένδρον εἰς πῦρ γεέννης, καὶ θρηνήσῃς ἀνόνητα.

Μαρτυρικά.

Οἱ Ἅγιοι τὴν κάμινον, τῆς πλάνης τῶν αἱμάτων, τοῖς ὄμβροισι κατασβέσαντες, ἐβόων ὡς οἱ παῖδες· Εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Υἱοὶ φωτὸς γεγόνατε, φωτὶ τῷ ἀκροτάτῳ, ἀνακραθέντες Μάρτυρες, καὶ πάντας τοὺς ἐν σκότει, φωταγωγεῖτε καὶ τῆς ἀπάτης, τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκετε.

Θεοτοκίον.

Βάτος σε προεικόνιζεν, Ἀγνὴ μὴ φλεγόμενη· τὸ πῦρ γὰρ ἀπεκύησας, τὸ ἄστεκτον Παρθένε· διὸ βοῶ σοι· Κατάφλεξόν μου, τὰ ὑλώδη παθήματα.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Δοξολογοῦσιν ἀκλινωῶς, τὸν σὸν θρόνον, περιεστῶσαι παντοδύναμε, Κύριε αἱ ἔνδοξοι, καὶ λαμπρόταται Ἐξουσίαι· Εὐλογητὸς εἶ κράζουσαι, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὀλικωτάταις σε Ἀρχαί, προθυμίαις, περὶ τὴν μίαν ἀρχήν, ἀϋλως στρεφόμεναι, ἐν ἀκαταπαύστοις δοξολογίαις, Εὐλογητὸς εἶ κράζουσιν, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Μίαν ὑπόστασιν δυσὶν, ἐν οὐσίαις, Θεογεννητορ Χριστόν, τὸν μόνον φιλόνητον, τὴν φρικτὴν ἐκτελοῦντα οἰκονομίαν, ἄνευ σποράς γεγέννηκας, τὸν Θεὸν τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας μιμούμενοι, οἱ τοῦ Πνεύ-
» ματος τὴν δρόσον δεξάμενοι, ἐν πίστει κραυγά-
» ζομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Λόγον ὡς λύχνον φαίνοντα εἶληφα, ἀλλ' ὡς ἄνους τοῖς ἀλόγοις ὑπέκυψα, ὁ ἄθλιος πάθεσι, καὶ ἐν σκότει κακίας πορεύομαι πάντοτε.

Ὁ Κύριος ἐγγὺς ὡς πιστεύομεν· μερίμνησον ψυχὴ μου καὶ μὴ κάθειυδε· ἀγρύπνησον βόησον, ἐγρηγόρω· Οἰκτιῖρμον φιλόνητον σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Γευσάμενοι ἐνθέου γλυκύτητος, πικρίαν ἀλγεινῶν ὑπεμείνατε· καὶ νῦν ἐνηδύνεσθε, θειοτάταις τοῦ Λόγου μεθέξεσι Μάρτυρες.

Εἰσήλθετε πρὸς θείαν κατάπαυσιν, ἐτύχετε καλῶν ὧν ἠλπίζετε, πανεύφημοι Μάρτυρες· διὰ τοῦτο ἀξίως ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῆς κατάρας τῷ τόκῳ σου, Παρθένε τὸ ἀνθρώπινον
φύραμα· τὸν γὰρ Παντευλόγητον, εὐλογίᾳ τὰ πάντα κοσμοῦντα
ἐκύησας.

Κανὼν τῶν Ἀσωμάτων.

Τὸν μόνον ἄναρχον.

Οἱ πᾶσαν ἔφεσιν, πρὸς Θεὸν μεταθέντες, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν
ἐντροφῶντες ἀκτίσιν, Ἀρχάγγελοι τοὺς ὑμᾶς ἀνυμνοῦντας,
ῥυσθῆναι πειρασμῶν, Χριστὸν ἐκδυσωπεῖτε, τὸν πάντων
εὐεργέτην.

Νόες ὑπάρχοντες, καθαρῶτατοι πάσης, ἀπηλλαγμένοι ὑλικῆς
προσπαθείας, ὧ Ἄγγελοι διασώσατε πάντας, τοὺς πόθῳ σὺν
ὑμῖν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ γαστρί σου
δεξαμένη ἀφράστως, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου,
δοξάζειν εὐσεβῶς, Χριστὸν τὸν προελθόντα, ἐκ σοῦ
ἀνερμηνεύτως.

Ῥῥῆ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρθέ-

» νον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶν εὐλογημένην, ἄσμασι

» μυστικοῖς, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰδοὺ ἡ κρίσις ἐγγίζει, καὶ κατακρίσεως ἔργα, κτησάμενος
ἐμαυτὸν ἀπογινώσκω· Δικαιοκρίτα Χριστέ, ὁ Θεὸς μὴ
κατακρίνης με.

Ὡς ἡ πιστὴ Χαναναία, Ἐλέησόν με βοῶ σοι· ὡς τὴν
συγκύπτουσαν πρὶν ἀνόρθωσόν με, τοῦ βηματίζειν ὀρθῶς,
πρὸς τὰς τρίβους σου Φιλάνθρωπε.

Μαρτυρικά.

Συναπεκδύσασθε πᾶσαν, τῷ ἱματίῳ κακίαν, καὶ ἐπενδύσει
σφοδρῶν μαστίγων δόξης, καταστολὴν ἑαυτοῖς, Ἀθληταὶ
προεξενήσατε.

Ἡ θεία χώρα τῶν ζώντων, Σιών ἡ ἄνω τε πόλις, τῶν
πρωτοτόκων ὑμᾶς λελαμπρυσμένους, ταῖς καλλοναῖς Ἀθληταί,
τῶν ἀγώνων ὑπεδέξατο.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικαῖς φρουκτωρίαις, τοῦ ἀνατείλαντος Λόγου, ἐκ σοῦ
Παρθένε ἀγνή καταύγασόν με, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν, ἐν τῷ
σκότει καλυπτόμενον.

Κανῶν τῶν Ἀσωμάτων.

Πανύμνητε, τῶν οὐρανῶν.

Ἐλλάμψεσι θεαρχικῆς φωτοχυσίας, ἐνηδόμεναι πᾶσαι, χορεῖται
τῶν Ἀγγέλων, τὸν δεδοξαμένον Θεόν, ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι,
καὶ δοξάζουσιν ἀεὶ μεγαλύνουσαι.

Ῥυσθῆναί με τῆς τῶν παθῶν ἐπικρατείας, ὧ Χερουβεὶμ
Σεραφεὶμ τε, Δυνάμεις Ἐξουσίαι, Ἄγγελοι Ἀρχάγγελοι, Ἀρχαὶ
Θρόνοι τε ὁμοῦ, καὶ Κυριότητες Χριστὸν ἰκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ νῦν πρὸς τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε, παρρήσιγα χρωμένη,
τοὺς πόθῳ σε ὑμνοῦντας, ῥῦσαι ἐκ παισμάτων, καὶ νόσων
καὶ κινδύνων, ἵνα πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνωμεν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Ὡς τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψης με Σωτὴρ τὸν
ἁμαρτωλόν· ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει, κατάνυξίν μοι δώρησαι,
ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσιν τῆς μετανοίας, ἵνα
καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Στίχ. \Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν
ῶν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὡς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγωγήσον τὰς καρδίας τῶν
σοὶ βοώντων· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. \Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων, ἐορτάζοντες, σὲ
ἀνυμνοῦμεν Χριστὲ βοῶντες, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι προσάγομεν Θεοτόκε· τῶν Ἀγγέλων γὰρ ἀνωτέρα
ἐδείχθης, Θεὸν κυήσασα.

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἠραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός·
Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω,
ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ ληστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ
σου.

Ὡς ἡ πιστὴ Χαναναία κράζω, ἐν ὁδύνῃ τῆς καρδίας μου·
Ἐλέησόν με Σωτὴρ ὡς ἀγαθός· καὶ γὰρ ψυχὴν ἀπάσαις, ταῖς
μεθοδείαις τοῦ ἐχθροῦ, ἔχω κινδυνεύουσαν, καὶ
χειμαζομένην δεινοῖς.

Τὰ Χερουβείμ Σεραφεῖμ καὶ Θρόνοι, Ἀρχαὶ καὶ Δυνάμεις αἰεί,
Ἀρχάγγελοι Ἀγγέλων στρατιαί, καὶ τῶν Κυριοτήτων, καὶ
σοφῶν Ἐξουσιῶν, δῆμοι σε δοξάζουσιν, εὐεργέτα Κύριε.

Μαρτυρικόν.

Τὰς τοῦ ἐχθροῦ πονηρὰς ἐπάρσεις, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενοι,
κατέρραξαν τελείως οἱ Ἀθληταί· καὶ νικηταὶ ὀφθέντες, ἐν
χαρᾷ τοὺς οὐρανοὺς, νῦν περιπολεύουσι, δόξῃ
ἀπαστράπτοντες.

Δόξα.

Τὸν ἄναρχον προσκυνῶ Πατέρα, σὺν Υἱῷ καὶ τῷ Πνεύματι, τὴν
ἄκτιστον οὐσίαν καὶ συμφυῆ, τὴν κτίσασαν τὰ πάντα, ἐκ τοῦ
μὴ ὄντος θεουργῶς, ἣτις καὶ Τριάς ἐστι, καὶ Μονὰς
γνωρίζεται.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς ἡδοναῖς μολυνθεὶς τοῦ βίου, ἐπὶ σὲ τὴν ἀμόλυντον,
κατέφυγον Παρθένον· μώμου παντός, καὶ ἐγκλημάτων ῥῦσαι,
τὴν παναθλίαν μου ψυχὴν, ὅπως μακαρίζω σε, τὴν
ἀειμακάριστον.

Τῆ ΔΕΥΤΕΡᾶ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Δεσποτικά.

Ἦχος βαρύς.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Τούδας.

Δέσποτα καὶ Θεὸ πανοικτίρμον, οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, δός μοι ἐν καρδίᾳ, τὸν σὸν φόβον ἔχειν· δός μοι τὸ φιλεῖν σε ἐξ ὅλης ψυχῆς μου· δός μοι τὸ μυσάττεσθαι τὰς πράξεις τοῦ ἀλάστορος, καὶ ποιεῖν τὸ θέλημα, τὸ σὸν τὸ σωτήριον· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εἰπὼν· Αἰτεῖτε καὶ λαμβάνετε.

Γέγονα τῶν δαιμόνων μὲν γέλωσ, τῶν ἀνθρώπων δὲ ὄνειδος, τῶν Δικαίων θρῆνος, τῶν Ἀγγέλων πένθος, μολυσμὸς ἀέρος καὶ γῆς καὶ ὑδάτων· σῶμα γὰρ ἐμίανα ψυχὴν καὶ νοῦν ἐσπίλωσα, παραλόγοις πράξεσι, Θεῷ ἐχθρὸς πέφυκα· οἴμοι! οἴμοι! Κύριε, ἡμαρτόν σοι ἡμαρτον συγχώρησον.

Δέομαι ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀκάρπῳ, μακροθύμησον Δέσποτα, καὶ μὴ με ἐκκόψης, ὡς ἄκαρπον δένδρον, τομῆ τοῦ θανάτου εἰς πῦρ ἀποπέμπων· ἀλλὰ καρποφόρον με ποιῆσαι παρακλήθητι, καιρὸν μετανοίας μοι, διδοὺς ὡς φιλάνθρωπος, ὅπως ἀπονίψω μου, τὰς πολλὰς Σωτήρ μου ἁμαρτίας Χριστέ.

Ἔτερα Στιχηρὰ, τοῦ Προδρόμου.

Καταφρονήσαντες.

Νυμφοστολίσας τοῖς λόγοις, ἱερῶς τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ, προσηγάγου Σοφέ, ὡς νύμφην πανάμωμον, καὶ ὑπήκοον ταύτην, τῷ Δεσπότῃ παρέστησας· ἀλλ' ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, αὐτῆς ὑπεράσπισον, καὶ ὑπέρμαχος φάνηθι, ἀπὸ πάσης κακίας, τοῦ διαβόλου Παμμάκαρ λυτρούμενος.

Φῶς νοερὸν ἐπιλάμψας, τῇ ταπεινῇ ψυχῇ μου Πρόδρομε, ἐναποδίωξον αὐτῆς, ὁμίχλην τὴν ἀπασαν, ἠδονῶν ψυχοφθόρων, καὶ παθῶν τῶν τοῦ σώματος· καὶ ὡς ἔχων νῦν δυναστείαν, κάμοῦ ὑπεράσπισον, καὶ προστάτης μοι φάνηθι, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ περιστάσεως δεινῆς λυτρούμενος.

Ὡ προφητῶν ἡ ἀκρότης, καὶ σφραγὶς τοῦ νόμου τοῦ τυπικοῦ· ὦ τῶν ἀπάντων γηγενῶν, μείζων ἀγιότης· ὦ Χριστοῦ παρουσίας, Θεῖος κήρυξ καὶ Πρόδρομος· ὦ διδάσκαλε μετανοίας· ὦ ἀγνεΐας ἄγαλμα· τοὺς σοὺς δούλους περίσωζε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, καὶ περιστάσεως ἡμᾶς λυτρούμενος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἀγνή, τὸ σεπτὸν κειμήλιον παρθενίας. Χαῖρε Σεμνή,
ἐνδιαίτημα θεῖον. Χαῖρε Παρθένε, τῶν πιστῶν σωτηρία.
Χαῖρε Δέσποινα, νύμφη ἀνύμφευτε.

Προκείμενον. Ἦχος δ'.

Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Στίχ. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς
δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Κατανυκτικά.

Ὡς ὁ ἄσωτος υἱός, ἦλθον κάγῳ Οἰκτιῖρμον· δέξαι με
προσπίπτοντα, ὡς ἓνα τῶν μισθίων σου, ὁ Θεὸς καὶ ἐλέησόν
με.

Στίχ. Ἐπρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν
τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ
οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ὡς ὁ περιπεσὼν εἰς τοὺς ληστὰς, καὶ τετραυματισμένος,
οὕτω κάγῳ περιέπεσα, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν, καὶ
τετραυματισμένη ὑπάρχει μου ἡ ψυχὴ· πρὸς τίνα καταφύγω,
τοῦ θεραπευθῆναι, ὁ ὑπεύθυνος ἐγώ, εἰ μὴ πρὸς σὲ τὸν
Εὐσπλαγχνον, τῶν ψυχῶν τὸν ἰατρόν; Ἐπίχεε ἐπ' ἐμὲ ὁ Θεός,
τὸ μέγα σου ἔλεος.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες,
πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰρήνευσον πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, τὴν ζωὴν ἡμῶν, τῶν
βωόντων σοι· Ἐλεῆμον Κύριε δόξα σοι.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῳ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα. Κατανυκτικά.

Ἦχος βαρύς.

Ἐχουσα ψυχὴ μου τὸ ἰατρεῖον τῆς μετανοίας, πρόσελθε
προσπίπτουσα, ἐν στεναγμοῖς κραυγάζουσα, τῷ ἰατρῷ ψυχῶν
τε καὶ σωμάτων· Ἐλευθέρωσόν με Φιλάνθρωπε, ἐκ τῶν ἐμῶν
πλημμελημάτων· συναρίθμησόν με τῇ πόρνῃ, καὶ τῷ ληστῇ καὶ
τῷ τελώνῃ· καὶ δώρησαί μοι ὁ Θεός, τῶν ἀνομιῶν μου τὴν
συγχώρησιν, καὶ σῶσόν με.

Τοῦ τελώνου τὴν μετάνοιαν οὐκ ἐζήλωσα, καὶ τῆς πόρνῃς τὰ
δάκρυα οὐ κέκτημαι· ἀπορῶ γὰρ ἐκ πωρώσεως, τῆς τοιαύτης
διορθώσεως· ἀλλὰ τῇ σῆ εὐσπλαγχνίᾳ, Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσόν
με ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Προστασία θερμὴ καὶ ἀντίληψις, Χριστιανῶν ὑπάρχεις
Θεοτόκε ἀνύμφευτε· διὸ σὺν τῷ Προδρόμῳ, τὸν Υἱόν σου
δυσώπησον, τοῦ εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Κατανυκτικά.

Ὁ τοῦ Πέτρου τὴν ἄρνησιν, τοῖς δάκρυσιν καθάρισας, καὶ τοῦ
τελώνου τὰ πταίσματα, ἐν στεναγμῷ συγχωρήσας, φιλάνθρωπε
Κύριε ἐλέησόν με.

Ἐτοιμάζου ψυχὴ μου ἐν τῇ ζωῇ σου, πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν
μὴ ταραθῆναι· ἐκεῖ γὰρ οὐδεὶς ὁ βοηθῶν, οὐ πλοῦτος οὐ
δύναμις, οὐ φίλοι οὐκ ἄρχοντες, ἀλλ' ἡ τῶν ἔργων
ἐπίδειξις, καὶ ἡ τοῦ Θεοῦ φιλανθρωπία.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κύριε, ἡμεῖς ἐσμὲν λαός σου, καὶ πρόβατα νομῆς σου·
πλανηθέντας ὡς ποιμὴν, ἐπίστρεψον ἡμᾶς· σκορπισθέντας τῇ
φθορᾷ, συνάγαγε ἡμᾶς· ἐλέησον τὴν ποίμνην σου Φιλάνθρωπε,
σπλαγχνίσθητι ἐπὶ τὸν λαόν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
μόνε Ἀναμάρτητε.

Μετὰ τὴν γ΄ Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Τοῦ Προδρόμου.

Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου, ἐλέους σου ὑσώψω,
σπλαγχνισθεὶς ὡς ἀγαθός, ἀπόπλυνον Σωτήρ, καὶ καθάρισας

μολυσμοῦ, τῆς ἰλύος τῶν παθῶν, ἐλέησόν με Δέσποτα·
διάσωσον τὸ πλάσμα σου, πρεσβείαις τοῦ σοῦ Προδρόμου,
μόνε Πολυέλεε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Ἄγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν
κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ
καὶ τοὺς στεφάνους, παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου
Δεσπότη, καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔχουσα τὸ συμπαθές, εἰς τὴν ταπείνωσιν ἡμῶν, καὶ
σκέπουσα τοὺς ἐπὶ γῆς, εἰς ἀπερίστατον λαόν,
σπλαγχνίσθητι εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐπίμεινον πρεσβεύουσα,
μὴ ἀπολώμεθα δεινῶς· ἰκέτευε ὡς ἄχραντος, τὸν
εὐδιάλλακτον Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Παναγία
Παρθένε.

Κανὼν Κατανυκτικός, οὔ ἢ ἀκροστιχίς μετὰ τοῦ Θεοτοκίου
μόνον τῆς θ' ᾠδῆς·

Καθα(ρτικ)οῖς με δάκρυσιν, Σῶτερ, πλῦνον. Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν βραχίονι αὐτοῦ, καὶ

» ἀναβάτας τριστάτας βυθίσαντι, ἄσωμεν αὐτῷ, ὡς

» λυτρωτῆ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Καθ' ἐκάστην ἀμαρτάνω, καὶ οὐ φρίττω σε Χριστέ,
μακροθυμία ζητοῦντά μου τὴν μετάνοιαν· δός μοι λογισμόν,
ἐπιστροφῆς ὡς ἀγαθός, καὶ μὴ παρίδης με.

Ἀμαρτίαις ἀμαρτίας, προστιθέμενος Χριστέ, διαλιμπάνω
οὐδόλως ὁ τάλας ἐγώ· μόνε Ἀγαθέ, καὶ ἀναμάρτητε Σωτήρ,
οἴκτειρον σῶσόν με.

Μαρτυρικά.

Θαρσαλέως οἱ γενναῖοι, ἐπεφώνουν Ἀθληταί· Ἴδου τὸ στάδιον
πληρὲς ἀγῶνων δράμωμεν· κάθηται Χριστός, ἀγωνοθέτης
στεφανῶν, τοὺς νικητὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἀπεκδύσασθε τὸ σῶμα, πολυτρόποις αἰκισμοῖς, καὶ ἀφθαρσίας
χιτῶνα περιεβάλεσθε, Μάρτυρες σοφοί, καὶ τοῦ Πατρὸς τῶν
οἰκτιρῶν, υἱοὶ γεγόνατε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πολλαῖς κεκακωμένον, ἀμαρτίαις τὴν ψυχὴν, Θεογεννητορ
Παρθένε θεράπευσον, ὅπως ἐν φωναῖς, εὐχαριστίας ἐκτενῶς,
ἀεὶ δοξάζω σε.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς μετὰ τῶν Θεοτοκίων·

Καὶ τήνδε, κλεινέ, τὴν μελωδίαν δέχου. Ἰωσήφ.

Νεύσει σου πρὸς γεῶδη.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὠραῖσμένος ἐδείχθης, μακάριε
Πρόδρομε· ἦν πάντοτε πρεσβείαις σου, σῶζε πάσης
καταιγίδος, τῶν αἰρετιζόντων, ἐδραίαν ἀκλόνητον.

Ἄμωμον ἱερεῖον, τῷ Ποιητῇ προσηνέχθης, τυθεὶς θεῖε
Πρόδρομε, ὡσπερ ἀρνίον ἄκακον· ὅθεν πίστει δυσωπῶ σε,
πάσης με κακίας, ἐχθρῶν ἀπολύτρωσαι.

Ἴασαι τῶν σωμάτων, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν νόσους, ἀοίδιμε
Πρόδρομε, ἐκδυσωπῶν ἐκάστοτε, Λόγον τὸν πάντων τὰς
νόσους, καὶ τὰς μαλακίας, εὐσπλάγχυνως ἀράμενον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας Παναγία, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, σαρκὶ καθ'
ὑπόστασιν, ἡμῖν προσομιλήσαντα· τοῦτον πάντοτε δυσώπει,
σῶσαι τοὺς πιστῶς σε, ἀεὶ μακαρίζοντας.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ οὐρανοῦς τῷ λόγῳ στερεώσας, καὶ τὸ τῆς γῆς

» θεμέλιον ἐδράσας, ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν, στερέωσόν

» μου τὸν νοῦν, εἰς τὸ θέλημά σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ παρορῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίας, διὰ πολλὴν Χριστὲ
φιλάνθρωπίαν, πάριδε μόνε Σωτήρ, τὰ πλήθη μου τῶν κακῶν,
ἵνα δοξάζω σε, τὸν ὑπεράγαθον.

Ἴνα σαρκὸς τὸ θέλημα ποιήσω, τὰ σὰ Χριστὲ θελήματα
παρεῖδον, ὁ ἀσυνεΐδητος, καὶ δέδοικα τῆς φλογός, τὴν
τιμωρίαν Λόγε, ἀφ' ἧς με λύτρωσαι.

Μαρτυρικά.

Σωματικοῖς προσομιλοῦντες πόνοις, οἱ Ἀθληταὶ τὴν ἄπονον
ἐσκόπουν, ζωὴν καὶ ἄνεσιν· ἧς ἔτυχον ἐν χαρᾷ, τῶν
ἀνθρώπων πόνους, ἀεὶ κουφίζοντες.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἄθλων Ἀθλοφόροι, πλάνης δεινῆς ἐλύσατε
τὴν νύκτα, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φῶς, μετέβητε τῶν ἡμῶν,
ὀδυνῶν τὸ σκότος, ἀεὶ ἐξαίροντες.

Θεοτοκίον.

Πύλην Θεοῦ προεΐδεν ὁ Προφήτης, δι' ἧς αὐτὸς διῆλθε καθὼς
οἶδε, Παρθένε ἄχραντε· διό σε δυσωπῶ, μετανοίας πύλας,
αὐτὴ μοι ἄνοιξον.

Κανῶν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἡλιοβόλοις ἀστραπαῖς, πᾶσαν φωτίζεις τὴν κτίσιν· τοῦ
ἡλίου γὰρ τοῦ νοητοῦ, ἀστὴρ φαεινὸς ἐδείχθης Πρόδρομε· ὄν
ἐκδυσώπει ἐκτενῶς, παθῶν τὸ σκότος διῶξαι, ἐκ τῶν
πανωδύνων καρδιῶν ἡμῶν.

Νόμου καὶ χάριτος ἐστῶς, ἐν μέσῳ θεῖε Προφήτα, παρεδήλους
πᾶσιν ἐμφανῶς, τὴν παῦλαν τοῦ μὲν τῆς δὲ τὴν ἔλλαμψιν,
γεννησομένην καθαρῶς, ἀνακαινίσει τελεία, τῶν παλαιωθέντων
ἁμαρτήμασι.

Δαιμονικῆς ἐπιφορᾶς, ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, ἀπὸ πάσης
θλίψεως ἡμᾶς, Χριστοῦ Βαπτιστὰ βοῶμεν λύτρωσαι, ἐκδυσωπῶν
τὸν Ἀγαθόν, καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τῶν κολαστηρίων
ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη ἡ Θεόν, ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, σὺν τῷ θείῳ
τούτου Βαπτιστῆ, δυσώπει ἀγνὴ ἀπαύστως Δέσποινα, ὑπὲρ
ἡμῶν τῶν συμφοραῖς, περιπιπτόντων τοῦ βίου, καὶ
συνεχομένων ἁμαρτήμασι.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου Χριστέ, πιστούμε-

» νος ὁ προφήτης, Ἀββακοῦμ ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ

» δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Ἐξένευσά τῆς ὁδοῦ τῆς πρὸς ζωὴν, φερούσης με καὶ εἰς
βόθρον, τῶν κακῶν κατέπεσον· Σῶτερ μὴ παρίδῃς με.

Δακρύων μοι ὀχετοὺς Λόγε Θεοῦ, κατάπεμψον ἵνα πλύνω, τῶν
πολλῶν πταισμάτων μου, Δέσποτα τὸν βόρβορον.

Μαρτυρικά.

Ἀγόμενοι ὡς ἄρνία πρὸς σφαγὴν, οἱ Μάρτυρες τὸν πολέμιον,
ἐχθρὸν κατέσφαττον, δόξης ἀξιούμενοι.

Κενούμενοι τῶν αἱμάτων οἱ κρουνοί, πανεύφημοι τὸν
χειμάρρουν, τῆς τρυφῆς ηὔτρέπιζον, ὑμῖν θεῖοι Μάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Σεσάρκωται ἐξ αἱμάτων σου ἄγνων, ὁ Κύριος τὴν μετάνοιαν,
βροτοῖς δωρούμενος, Κόρη μεσιτείας σου.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ πατρικούς, κόλπους.

Καταβαλὼν, στίφος δυσμενῶν, καὶ ἀριστεύσας κατ' αὐτῶν
λαμπρότατα, ἐν ἐμοὶ τὴν βασιλεύουσαν, ἁμαρτίαν δέομαι,
Βαπτιστὰ εὐχαῖς σου κατάβαλε.

Λύχνος ὀφθείς, Μάκαρ φαεινός, δικαιοσύνης τοῖς βροτοῖς
ὑπέδειξας, Τησοῦν τὸν μέγαν Ἥλιον· ὑφ' οὗ καταυγάζεσθαι,
τὰς καρδίας πάντων ἰκέτευε.

Ἐν ἀνομίαις, καὶ συλληφθεῖς, καὶ γεννηθεῖς ζῶ ἀμελῶς καὶ
δέδοικα, τὰ ἐκεῖθεν κολαστήρια· ἐξ ὧν με ἐξάρπασον,
Βαπτιστὰ Θεὸν ἰλεούμενος.

Τκετηρίαν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν σὲ τιμώντων, τῷ Θεῷ προσάγαγε,
ὅπως πάσης ἡμᾶς ρύσῃται, δεινῆς περιστάσεως, καὶ δαιμόνων
βλάβης Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιά, σὲ πολυειδῶς, τὴν τεξαμένην τὸν Θεὸν
ἐδήλωσαν· ὃν ἰκέτευε Πανάμωμε, πάσης ἀνομίας με, καὶ
παθῶν ρυσθῆναι τοῦ σώματος.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν, λάμψον μοι
» φῶς νοερόν, ὃ τὸ ἀρχέγονον σκότος, τῆς ἀβύσσου
» διώξας, καὶ τὸ πρωτόκτιστον φῶς, καταλάμψας τῷ
» κόσμῳ, Δημιουργε τοῦ παντός.

Τροπάρια.

Ῥῥσαί με Λόγε δικαίας σου ὀργῆς, ἠνίκα κρίνης τὴν γῆν,
καὶ τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, μετανοία καθάρας, ναόν με
δεῖξον τῆς σῆς, ἀγαθότητος μόνε, Δημιουργε τοῦ παντός.

Ῥπὸ τῆς ἄγαν ἀχλύος τῶν παθῶν, ἀπετυφλώθην τὸν νοῦν, καὶ
οὐ γινώσκω τί πράττω, πωρωθεὶς τὴν καρδίαν· ἐπίστρεψόν με
Χριστέ, καὶ μετάνοιαν δίδου, καθαρτικὴν μολυσμῶν.

Μαρτυρικά.

Στάδιον πλήρες ἰδρώτων Ἀθληταί, δραμόντες νεανικῶς, πρὸς
τὴν οὐράνιον νύσσαν, κατηντήσατε νίκης, βραβεῖα
ζωαρχικῆς, ἐκ χειρὸς δεδεγμένοι· ὄθεν ἐπαγάλλεσθε.

Ἰσχυροτάταις νευραῖς τῶν ἱερῶν, πόνων ὑμῶν Ἀθληταί,
ἀπηγχονίσσατε ὄντως, τὸν ἀρχέκακον ὄφιν, καὶ Παραδείσου
τροφῆς, ἠξιώθητε· ὄθεν, ἀνευφημοῦμεν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ Ἥλιου Νεφέλη φωτεινὴ, λάμψον μοι φῶς νοερόν, τῆς
ἀληθοῦς μετανοίας, καὶ ἀπέλασον σκότος, τῶν πονηρῶν
λογισμῶν, ἵνα πίστει ὑμῶν σε, ὡς σωτηρίαν πιστῶν.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Ἐφυς φωνὴ βοῶντος, ἐν ἐρήμοις Πάνσοφε διανοίαις, Θεοῦ
ἐπιγνώσεως· διὸ ἵκετεύω σε, τὴν ψυχὴν μου ἐρημωθεῖσαν,
πάσῃ παραβάσει καινούργησον.

Τίμιον τοῦ Δεσπότου, σκεῦος δεδειγμένος Θεοῦ Προφῆτα,
ἀτίμων με πράξεων, πρεσβείαις σου λύτρωσαι, καὶ τιμῆς
τυχεῖν αἰωνίου, τὸν ἀγαθοδότην δυσώπησον.

ἤγγισαν ἀνομίαι, ἐπ' ἐμὲ εἰσόδω τῆς ῥαθυμίας· τρόποις μετανοίας με, μακάριε Πρόδρομε, βελτίωσον ὅπως προθύμως, τὰς ὁδοὺς Κυρίου πορεύσωμαι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τῆς σαρκός μου, τὸ γεῶδες φρόνημα Θεοτόκε, ζῶν ἢ κυήσασα, θανάτω τὸν θάνατον, παντελῶς θεία δυναστεία, Ἀχραντε σεμνὴ ἀφανίσασα.

Ῥῥῆ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Βυθῷ ἀμαρτημάτων, περιπεσὼν Ἀγαθέ, ὡς Ἴω-

» νᾶς ἐκ τοῦ κήτους βοῶ σοι· Ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς

» τὴν ζῶν μου, καὶ σῶσόν με Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Νέος ἄσωτος ᾤφθην, αἰσchrῶς βιώσας ἐν γῆ, καὶ ἡδονῶν ὑποκύψας ταῖς ὀρμαῖς· ἐπίστρεψόν με Χριστὲ ὁ Θεός μου, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Στέναξον ᾧ ψυχῇ μου, ἵνα ῥυσθῆς στεναγμῶν· δάκρυσον ὅπως δακρύων ἀπαύστων, μὴ λάβῃς πείραν ἐκεῖ ἐν ὁδύνῃ, οὐδὲν ἐχόντων ὄφελος.

Μαρτυρικά.

Ῥφθητε ὡσπερ λίθοι, ἐν τῷ στεφάνῳ σαφῶς, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας πηχθέντες, καὶ κόσμος ταύτης τερπνὸς γεγονότες, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Τέλους ἀξιοθέου, ἀξιωθέντες Σοφοί, ἀτελευτήτους κληροῦσθε ἀμοιβάς· διὸ τὰ τέλη ἡμῶν ἐν μετανοίᾳ, γενέσθαι ἱκετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Βυθοῦ με ῥαθυμίας, καὶ ἀμετρήτων παθῶν, ἢ τὸν βυθὸν εὐσπλαγχνίας τεκοῦσα, ἀνάγαγε Ἀγαθὴ καὶ δακρύων, πολλῶν πηγὴν μοι δώρησαι.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὁ Ἴωνᾶς ἐκ κοιλίας ῥῥου ἐβόα.

Μαρμαρυγαῖς ἀρετῶν σαφῶς ἐξαστράπτων, καὶ φωταυγεῖ
μαρτυρίῳ ἐκλάμπων, φωτίζεις πᾶσαν κτίσιν, νοητῆς ἀνατολῆς
Φίλε γνήσιε.

Ἐβλάστησας γηραλέας Μάκαρ ἐκ στείρας· διὸ βοῶ· ἀμαρτίαις
πολλαῖς με, γηράσαντα εὐχαῖς σου, μετανοίας καλλοναῖς
ἀνακαίνισον.

Λύχνε φωτὸς ἀνεσπέρου θεῖε Προφήτα, τὸν λύχνον μου τῆς
καρδίας σβεσθέντα, ἐπάναψον εὐχαῖς σου, καὶ φωτὸς με
κοινωνὸν θείου ποίησον.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὑετὸς ἐν γαστρὶ σου ὁ Λόγος κατέβη· ὃν αἴτησαι Παναγία
Παρθένε, τὰ ρεύματα ξηρᾶναι, τῶν ἀμέτρων μου κακῶν
ἰκετεύω σε.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας σου οὐκ ἔφλεξεν, οὐδὲ

» παρηνώχλησε τὸ πῦρ· τότε οἱ τρεῖς ὡς ἐξ ἐνὸς στό-

» ματος, ὕμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες· Εὐλογητὸς

» ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Εἰς πάθη ἀτιμίας ἐνέπεσα, κτήνεσι Σῶτερ ὁμοιωθεῖς, καὶ
σκοτισθεῖς οὐ θεωρῶ, Λόγε, τῆς ἀνοχῆς σου τὸ μακρόθυμον·
ἐπιστροφῆς μοι καιρόν, δίδου καὶ σῶσόν με.

Ἐρθύμωσ τὴν ζωὴν ἐξετέλεσα, πράπτων ἃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν·
καὶ νῦν ἰδοὺ ἄδου πύλαις ἐγγίζω, μηδαμῶς λαμβάνων
αἰσθησιν· μὴ με παρίδῃς Χριστέ, ὁ μόνος ὦν ἀγαθός.

Μαρτυρικά.

Ποθήσαντες ζωὴν τὴν αἰώνιον, κόσμῳ ἐνεκρώθητε σοφοί· καὶ
τὸν ἐχθρὸν νεκρώσαντες τελείως, εἰς οὐρανοὺς ἀνίπτασθε,
ὑπὲρ ἡμῶν Ἀθληταί, ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Λυθέντες ἀναγκῶν τῶν τοῦ σώματος, ἐλύσατε πλάνης τὰ
δεσμά, καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ κραταιᾷ Μάρτυρες, ἀρωγῇ ψυχὰς
συνεδήσατε, τοῦ δεσμευθέντος σαρκί, καὶ λύσαντος τὴν
ἄράν.

Θεοτοκίον.

Τόμον καινόν σε Προφήτης ἔβλεψεν, ἐν ᾧ Λόγος γέγραπται
Πατρός· ὅθεν Ἄγνη ἐκδυσωπῶ βίβλω με, ζώντων γραφῆναι
ἀξίωσον, τὸ τῶν πολλῶν μου κακῶν, λύουσα ἔγγραφον.

Κανῶν τοῦ Προδρόμου.

Κάμινον παῖδες πυρίφλεκτον.

Δίδου μοι ὄμβρους, δακρύων εὐχαῖς σου, τῆς εὐσπλαγχνίας
τὴν ἄβυσσον, ὁ ποταμοῦ προχοαῖς λούσας Πρόδρομε, καὶ ὅλον
με κάθαρον, μολυσμοῦ σαρκός τε καὶ πνεύματος.

Τκετηρίαν, προσάγαγε Μάκαρ, τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ ἡμῶν, ὅπως
κάμῃ ἐλεήσῃ ὡς εὐσπλαγχνος, πολλὰ ἀμαρτάνοντα, καὶ
ἀνάνευσιν νῦν μὴ ἔχοντα.

Ἄγονε σπεῦσον, ψυχὴ μεταγνῶναι, μὴ ὡς συκῆν σε τὴν
ἄκαρπον, ἢ θεία δίκη ἐκτίλῃ προθέλυμον· τῷ Δεσπότῃ
βόησον· Ὁ Θεὸς ἰλάσθητι σῶσόν με.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένην, ψυχὴν κεκτημένος, ταῖς χαλεπαῖς παραβάσεσι,
σὲ τὴν νεκρώσασαν ἄδην τῷ τόκῳ σου, ἰκετεύω Δέσποινα·
Μετανοίας τρόποις με ζώωσον.

Ῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ὑπ’ Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις δοξαζόμε-
» νον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη
» καὶ βουνοὶ καὶ βυθός, καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων,
» ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

Τροπάρια.

Ὑπερβαλλόντως ἐντρυφήσας, ταῖς βλαπτούσαις ἡδοναῖς
φρενοβλαβῶς, ὁ ἀσυνείδητος ἐγώ, ὑπερέβην πάντας
ἀμαρτωλούς· ὁ ἔχων εὐσπλαγχνίας, ὑπερβολὴν παράσχου μοι,
ἰλασμόν τῶν πταισμάτων.

Νῦν ἐπὶ θύραις ὁ Νυμφίος· τὴν λαμπάδα κατακόσμησον ψυχῇ,
ἐλαίῳ ἄρδευσον αὐτήν, συμπαθείας καὶ δακρύων πολλῶν· πρὶν
ἂν κλεισθῇ ἡ θύρα, σπεῦσον Χριστῷ συνεισελθεῖν, ἐν χαρᾷ
ἀσυγκρίτῳ.

Μαρτυρικά.

Οὐ δειλιῶντες τὰς βασάνους, οἱ γενναῖοι ἀνεβόων Ἀθληταί·
Τδοῦ εὐπρόσδεκτος καιρός, σιῶμεν πάντες στερότοτάτῳ νοῖ,
κτησώμεθα βραχέσι, πόνοις ζωὴν τὴν ἄπονον, καὶ τρυφὴν τὴν
ἀγήρω.

Νάμασι θείοις Ἀθλοφόροι, τοῦ Σωτῆρος προσκλυζόμενοι ἀεὶ,
πᾶσαν ἀρδεύετε γῆν, ἐκμιμήσει τῶν ἀγώνων ὑμῶν, καὶ
καρποφόρον ταύτην, ταῖς ἀρεταῖς ἐργάζεσθε, ἐν Χριστῷ εἰς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκε οὔσα βεβαία, προστασία καὶ ἐλπίς Χριστιανῶν, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ φρικτῇ, πρόστηθί μοι ἐπταικότι πολλά, καὶ
ῥῦσαι τῆς γεέννης, τῆς φοβερᾶς προβάτοις με, δεξιῶς
ἀριθμήσασα.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Τὸν μόνον ἀναρχον Βασιλέα.

Δεσμῶν λυθῆναί με, τῶν πολλῶν μου πταισμάτων, τὸν
δεσμευθέντα καὶ δεσμώταις τὴν λύσιν, βραβεύσαντα ἱκετεύων
Προφήτα, καὶ βαίνειν ὁδοῖς, ταῖς πρὸς δικαιοσύνην,
εὐόδωσον φερούσαις.

Ἐπλήγην Πρόδρομε, ἠδονῆς τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν ὁδύνῃ σοι
καρδίας κραυγάζω· Ἰάτρευσον τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος,
Χριστὸν ἐκδυσωπῶν, τὸν μόνον ἰατῆρα, ψυχῶν τε καὶ
σωμάτων.

Χειρὶ σου Πρόδρομε, ὃν ἐβάπτισας Λόγον, μὴ διαλίπης
ἱκετεύειν ἀπαύστως, ῥυσθῆναί με ἐκ χειρὸς ἀμαρτίας, τὸν
πταίσαντα πολλά, καὶ τεταπεινωμένον, καὶ κατακεκριμένον.

Ὅτι κατώρυξα, εἰς τὴν γῆν ἀγνωμόνως, τάλαντον ὅπερ ἐκ
θεοῦ ἐπιστεύθην, ἐκδέχομαι τὴν πικρὰν τιμωρίαν, ἐξ ἧς με
Βαπτιστά, ἐξάρπασον εὐχαῖς σου, πιστῶς ἐκδυσωπῶ σε.

Θεοτοκίον.

Υπῆρξας ἀφλεκτος, δεξαμένη ἐν σπλάγχνοις, τὸ πῦρ τὸ
ἄστεκτον ὧ Παρθένε· διό με, ἐξάρπασον τοῦ πυρὸς τοῦ
ἀσβέστου, δροσίζουσά με νῦν, γνησίας μετανοίας,
περικαλλέσι τρόποις.

ῤῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν, τίς ἐρμηνεύσει

» βροτιῶν; ἀφθόρου τόκου γέννησιν, τίς μὴ θαυμά-
» σει γηγενῶν; Διό σε αἰ φυλαὶ τῆς γῆς, Θεοτόκε με-
» γαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἵνα κληρονομήσωμεν, τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ, πενθήσωμεν
στενάξωμεν, παρακαλέσωμεν Χριστόν, ἐν ὧσφ καιρὸν ἔχομεν
πιστοί, μετανοίας καὶ δεήσεως.

Ὡς Χαναναία κράζω σοι· Ἐλέησόν με Χριστέ· ὡς πάλαι τὴν
συγκύπτουσαν, ἀνόρθωσόν με Τησοῦ, καὶ σῶσόν με Σωτήρ μου,
ἀμαρτίαις βυθιζόμενον.

Μαρτυρικά.

Στενούμενοι ἐν θλίψεσι, καὶ φυλακαῖς καὶ ποιναῖς, οἱ
ἀθλοφόροι Μάρτυρες, πρὸς πλατυσμὸν ἀναψυχῆς, μετῆλθον ἐκ
στενώσεως ἡμᾶς, ἐγκλημάτων ἐκλυτρούμενοι.

Ἡ γῆ μὲν κατεκάλυψεν, ὑμῶν τὰ σώματα νῦν, οὐρανὸς δὲ
Ἄγιοι, φέρει τὰ πνεύματα ἀεὶ, τῷ θρόνῳ παρεστῶτα τῆς
δόξης, μετ' Ἀγγέλων ἀγαλλόμενα.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὁ Κύριος, ἐκ σοῦ προῆλθεν Ἀγνή· αὐτὸν οὖν
ἐκδυσώπησον, στολῆ φαιδρῦναι με φωτός, Παρθένε καὶ
ἐκδῦσαι τῶν παθῶν, νῦν τὸν σάκκον τὸν βαρύτατον.

Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Μὴ τῆς φθορᾶς.

Τερωτάτης Προφῆτα ρίζης ἐβλάστησας, καὶ τῆς κακίας τὰς
ρίζας πάσας ἀνέσπασας, αἷς συμπνιγόμενον, καὶ
κατηχρειωμένον, ἐπίσκεψαί με Μάκαρ, καὶ θείας μετανοίας,
ἐκβλαστάνειν καρποὺς εὐόδωσον.

Ὡραιοτάτην τρυγὸνα καὶ ἀηδόνα σε, ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει
μέγιστε Πρόδρομε· τῆς μετανοίας γάρ, διήχησας τὸ μέλος,
ψυχαῖς ἐρημωθείσαις, καὶ κακοῖς χερσωθείσαις· ὅθεν πίστευ
σε μακαρίζομεν.

Σὺ τὰς ὁδοὺς τὰς φερούσας πᾶσιν ὑπέδειξας, πρὸς σωτηρίους
εἰσόδους ἅγιε Πρόδρομε· αἷς βηματίζειν με, εὐόδωσον τὸν
πάσαις, τοῦ βίου ἀνοδίαις, πλανώμενον ἀπάτη, τοῦ κακίαν
δημιουργήσαντος.

Ἡ φοβερὰ ἐπὶ θύραις ἡμέρα ἤγγικε, καὶ κατακρίσεως ἔργα ἔχων ὀδύρομαι· Εὐσπλαγχνε Κύριε, ὁ μόνος ἐλεήμων, εὐχαῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀκατάκριτον τότε δεῖξόν με.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον Θεοχαρίτωτε, τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχὴν μου ταῖς παραβάσεσι, φώτισον δέομαι, καὶ σκότους αἰωνίου, ἐλεύθερόν με δεῖξον, ὅπως σε μεγαλύνω, καὶ δοξάζω Ἀειμακάριστε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Κατανυκτικά.

Ὡς τὴν συκῆν τὴν ἄκαρπον, μὴ ἐκκόψης με Σω-

τῆρ τὸν ἁμαρτωλόν· ἀλλ' ἐπὶ πολλῷ τῷ ἔτει, κατάνυξίν μοι δώρησαι, ἀρδεύων μου τὴν ψυχὴν, τοῖς δάκρυσιν τῆς μετανοίας, ἵνα καρπὸν προσενέγκω σοι ἐλεημοσύνης.

Στίχ.\Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὡς Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωταγωγήσον τὰς καρδίας τῶν σοὶ βοώντων· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ.\Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, ἀγαλλόμενοι ἀνεβῶν, οἱ Ἀθλοφόροι, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Τούδας.

Εὐρατο ἐκ γαστρὸς στειρευούσης, θεολογεῖν τὸν ἐν σπλάγχνοις σου, Θεὸν Λόγον Κόρη, φωνὴ ἡ τοῦ Λόγου, ἐν τοῖς ἀσπασμοῖς σου τὴν χάριν εὐροῦσα· ὅθεν Θεοτόκον σε, μητρὸς τῆ γλώσσης ἔκραζε, δι' αὐτῆς ὑστέρημα, πληροῦσα τῆς

φύσεως, καὶ ὀργάνων στέρησιν, δι' ὧν διαρθροῦνται τὰ νοήματα.

ΕΝ Τῆ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστὶ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βιώω σὺν τῷ λησιτῆ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τὰ τραύματα τῆς ἐμῆς καρδίας, τὰ ἀνίατα Κύριε, ἰάτρευσον ὡς μόνος ἰατρός, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ βηματίζειν με ὀρθῶς, πάντοτε εὐόδωσον, τὰς σωτηριώδεις ὁδοὺς.

Ὁ προδραμὼν τῆς δικαιοσύνης, τοῦ Ἡλίου Χριστοῦ Βαπτιστά, τὸν λύχνον τῆς ψυχῆς μου τὸν τῇ πολλῇ, κακίᾳ ἐσβεσμένον, ἄναψον θεΐαις προσευχαῖς, ὅπως μακαρίζω σε, πάντοτε σωζόμενος.

Μαρτυρικόν.

Ἀθλήσαντες καὶ στεφανωθέντες, τὸν ἐχθρὸν κατησχύνετε· καὶ νῦν περιπολεῖτε τοὺς οὐρανοὺς, φωτὸς ἀδιαδόχου, ἀποπληρούμενοι σοφοί, Μάρτυρες πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Ἰάτρευσον τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, τὰ ἀνίατα θεΐα Τριάς, καὶ ῥῦσάί με γεέννης καὶ πειρασμῶν, ἢ ἐν μιᾷ Θεότητι, δοξαζομένη εὐσεβῶς, καὶ τὴν αἰώνίαν μοι, Βασιλείαν δώρησαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐχώρησας ἀστενοχωρήτως, ἐν γαστρὶ τὸν ἀχώρητον· ὃν πάντοτε δυσώπει Μῆτερ ἀγνή, στενοχωρίας πάσης, καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου, πόθῳ σε δοξάζοντας.

Τῆ ΤΡΙΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ἦχος βαρύς. Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ἐν ξύλῳ σε προσήλωσαν Τουδαῖοι, ἵνα ξύλῳ τὸν θάνατον ἀναστείλῃς· Κύριε δόξα σοι.

Ἐκὼν ἐδέξω ῥάπισμα Ἐλεῆμον, ἵνα ῥύσῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκ δουλείας· Κύριε δόξα σοι.

Εὐλῶ Σταυροῦ ἰάσω πικρίαν ξύλου, καὶ Παράδεισον ἠνοιξας τοῖς ἀνθρώποις· Κύριε δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρά, τῆς Θεοτόκου, ὁμοία.

Προσάξωμεν τὸ Χαῖρε τῇ Θεοτόκῳ, ὡς ὁ Ἄγγελος καὶ βοήσωμεν· Εὐλογημένη, Πάναγνε δόξα σοι.

Ἀνύμφευτε Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, τοὺς οἰκέτας σου ἐλευθέρωσον ἐκ τῶν βελῶν, ἀπάντων τοῦ ὄφους.

Κατέπαυσας τὴν λύπην Ἄγνη τῆς Εὐας, ὡς κυήσασα τὴν χαρὰν τοῦ κόσμου· χαῖρε ἀνύμφευτε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ἡ Πανάμωμος ὡς ἐώρακε θρηνηδοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

Προκείμενον. Ἦχος α'.

Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Στίχ.\Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκηνώσεν.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ Σταυροῦ σου· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτείρησαι ἡμᾶς.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλου, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας τοῦ Διαβόλου· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ.\Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνουῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Καταφρονήσαντες πάντων, τῶν ἐπὶ γῆς ἅγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστόν, ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε· ἀλλ' ὡς ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων δεόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Νέκρωσιν καθυπέμεινας Λόγε, ἐπὶ Σταυροῦ προσηλούμενος, ἡ Παρθενομήτωρ ἐβόα θρηνοῦσα, σὺν ἡγαπημένῳ σεπτῷ Θεολόγῳ· ὧν ταῖς ἱκεσίαις, ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν Χριστέ, καὶ νεκρώσας θάνατον, τὰ πάθη μου νέκρωσον, καὶ ζωῆς με μέτοχον, τῆς θείας ἀπέργασαι, καὶ σῶσόν με.

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῳ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Σταυρώσιμα.

Ἦχος βαρύς.

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλόανθρωπος.

Ὁ δεσπόζων τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Σταυροθεοτοκίον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου, ἀεὶ φρουρούμενοι, τὰς προσβολὰς Παρθένε τῶν δαιμόνων ἐκκλίνομεν· διό σε κατὰ χρέος, ἀνυμνοῦντες δοξάζομεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστέ, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν νοσοῦντων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνοῦντων, τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν· Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστὲ ὁ Θεός, ἐν κέδρω καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσω προσκυνοῦσά σε· Νίκας τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰ καὶ μητέρα σε ἡ κτίσις ἐγνώρισεν, ἀλλὰ παρθένον σε ὁ Πλάστης ἀνέδειξεν· ἔτεκες γὰρ ἐν σαρκὶ Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμον.

Ὁ δι' ἡμᾶς ἐπονείδιστον, καταδεξάμενος σταύρωσιν, δέξαι τοὺς ὑμνοῦντας τὰ πάθη σου, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· σκιριτάτω ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἐορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῃ καὶ μόνῳ, νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν σταυρωθέντα ὑπὲρ ἡμῶν, Χριστὸν τὸν Θεόν, καὶ καθελόντα τοῦ θανάτου τὸ κράτος, ἀπαύστως ἰκέτευε Θεοτόκε Παρθένε, ἵνα σώσῃ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὔτ' ἢ ἀκροστιχίς, μετὰ τῶν Σταυροθεοτοκίων.

Σταυρὸς φυτευθεὶς, τὴν πλάνην ἀνέσπασεν. Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Νεύσει σου πρὸς γεῶδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἡ
» πρὶν εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὄθεν ἀβρό-
» χως πεζεύσας, ῥᾶδει Ἰσραὴλ σοι, ῥᾶδην ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν ὁ Δεσπότης, ὄνειδιζόμενος φέρει, βροτῶν ἀφαιρούμενος, ὄνειδη ὡς φιλάνθρωπος· λόγχῃ πλευρὰν ἐκκεντᾶται, ταύτη κατασφάττων, ἐχθρὸν τὸν πολέμιον.

Τείνας καθάπερ τόξον, τὸν σὸν Σταυρὸν Ἐλεῆμον, βέλεσι
κατέτρωσας, τῶν ἡλῶν τὸν ἀντίπαλον, Σῶτερ καὶ τοὺς ὑπ’
ἐκείνου, πάλαι τετρωμένους, ἀνθρώπους ὑγείωσας.

Μαρτυρικά.

Αἵμασι τῶν Ἁγίων, τὰ ἐναγῆ τῶν αἱμάτων, ἐπαύθη μιάσματα,
εἰδώλοις προσφερόμενα· πᾶσα δ’ ἡ γῆ ἡγιάσθη, τούτους ἐν
αἰνέσει, ἀεὶ μακαρίζουσα.

Ἵμνησαν αἱ Δυνάμεις, τῶν οὐρανῶν τοὺς γηίνους, ὀρῶσαι ἐν
σώματι, ἀσωμάτους παλαίοντας· ὄθεν ὁ ἀγνοθέτης, τούτους
τοῖς στεφάνοις, νικήσαντας ἔστεψε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ῥήγνυται γραμματεῖον, τὸ τοῦ Ἀδὰμ ἀνεβόα, ἡ πάναγνος
Δέσποινα, λόγχῃ Υἱὲ τρωθέντος σου· ὄθεν ὑμνῶ σου τὸ
πάθος, πᾶσι τὸ πηγάσαν, ἀπάθειαν Δέσποτα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὴν ἐβδόμην δέησιν, Ἀγνή, νῦν δέχου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τάγματα ὑπερέβης, τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων, Θεὸν σωματώσασα,
Παρθένε τὸν ἀσώματον· ὄθεν Ἀγνή δυσωπῶ σε, πάντα μου τὰ
πάθη, τοῦ σώματος νέκρωσον.

Ἡ Κεχαριτωμένη, εὐλογημένη Παρθένε, τὸν νοῦ μου
χαρίτωσον, καὶ τὴν ψυχὴν μου λάμπρυνον, ὅπως ἀεὶ εὐλογῶ
σε, τὴν ταῖς εὐλογίαις, βροτοὺς στεφανώσασαν.

Νάμασι ζωηρόρυτοις, τὴν ἐκτακεῖσαν ψυχὴν μου, Παρθένε τῷ
καύσωνι, τῆς ἀμαρτίας ἄρδευσον, ὅπως στάχυν καρποφόρον,
θείας ἐκβλαστήσω, Ἀγνή κατανύξεως.

Ἐχων σε μέγα τεῖχος, καθυπερβήσομαι τείχη, πολλῶν
παραπτώσεων, τειχιζόμενος σκέπη σου, μόνη βροτῶν σωτηρία,
μόνη τοῦ πεσόντος, Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Ῥδὴ γ’. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ κατ’ ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου

» Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουρ-

» γῶ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν,

» ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέω-
» σον.

Τροπάρια.

Ὁ διατείνας οὐρανόν, καθάπερ δέρριν Οἰκτίρμον, ἀπειτάθης
χεῖρας ἐν Σταυρῷ, χειρὸς ἀκρατοῦς Ἀδὰμ ἀμάρτημα, ἰώμενος
ὡς συμπαθής, καὶ ἐκ χειρὸς ἀφαρπάζων, πάντας τοῦ δολίου
πολεμήτορος.

Σὲ ταῖς ἀκάνθαις Βασιλεῦ, λαὸς παράνομος στέφει, τὸν τῆ
δόξῃ στέψαντα βροτούς, καὶ παρακοῆς Ἀδὰμ τὴν ἀκανθάν,
ἀπορρίζωσαντα Χριστέ, καὶ ἐμφυτεύοντα πᾶσι, τῆς
θεογνωσίας τὰ βλαστήματα.

Μαρτυρικά.

Φύσει ὑπάρχοντες θνητοί, ἀθανασίαν ἐν ταύτῃ, μελετῆσαι
εἴλεσθε σοφοί· διὸ τὰς ποινὰς τὰς θλίψεις Μάρτυρες, τοὺς
διωγμούς τε καὶ ξεσμούς, τὰς τῶν μελῶν ἐκκοπὰς τε, ἅπαντα
γηθόμενοι ὑπέστητε.

Υπερηφάνῳ λογισμῷ, τὸν ἐξαλείφειν τὰ πάντα, ἀπειλοῦντα
δόλιον ἐχθρόν, ὑμεῖς Ἀθληταὶ ἐταπεινώσατε, ταπεινωθέντες
ἐν Χριστῷ, καὶ ἀνυψώθητε κράτος, θεῖον κατ' αὐτοῦ
ἀναδυσάμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐθελόθυτον Ἀμνόν, ἐπὶ τὸ πάθος ἐλθόντα, καθορῶσα
Μήτηρ καὶ Ἀμνάς, δακρύων πηγὰς προχέεις λέγουσα· Τί τοῦτο
Τέκνον ἱερόν; πῶς θανατοῦσαι ζωῶσαι, πάντας τοὺς θανόντας
προμηθούμενος;

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Βῆμα φρικτὸν καὶ φοβερόν, ἡμαρτηκότα με μένει, ἐν ᾧ μέλλω
κρίνεσθαι φρικτῶς· Παρθένε ἀγνή ἢ μόνη τέξασα, κριτὴν
αἰώνιον Θεόν, αὐτὸν ἰκέτευε τότε, τῆς δεινῆς με ρύσασθαι
κολάσεως.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ, καθὰ φησὶν ὁ Προφήτης, ἐλαλήθη
πόλις τοῦ Θεοῦ· αὐτὸν οὖν ἀεὶ ὡς δόξης Κύριον, αἴτησαι
μόνη ἀγαθή, μετόχους δόξης ποιῆσαι, πάντας τοὺς ἐν πίστει
σε δοξάζοντας.

Ὁ θεηγόρος σε ποτέ, προεθεάσατο τόμον, ἐν ᾧ Λόγος
γέγραπται Ἀγνή, δακτύλῳ Πατρός· διὸ ἰκέτευε, βίβλῳ

γραφῆναί με ζωῆς, τὸ πονηρὸν γραμματεῖον, τῶν ἀμαρτιῶν μου διαῤῥήξασα.

Ῥδῆ δ' . Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ πατρικούς, κόλπους μὴ λιπών, καὶ καταβάς
» ἐπὶ τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκήκοα,
» τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε Φιλάν-
» θρωπε.

Τροπάρια.

Ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος ὀφθεῖς, ἐπουρανίους τοὺς βροτοὺς ἐτέλεσας· ὑψωθεῖς ἐν ξύλῳ Δέσποτα, πάντας συνανύψωσας, ἀνυμνοῦντάς σου τὰ παθήματα.

Ἐπὲρ θνητῶν, θνήσκεις ἢ ζωὴ, ὑπὲρ ἀδίκων Τησοῦ μου δίκαιε, πάθος φέρεις ἐπονείδιστον· ὑμνοῦμεν Μακρόθυμε, τὴν ἀμέτρητον εὐσπλαγχνίαν σου.

Μαρτυρικά.

Θηρῶν ὀρμάς, βράσματα πυρός, χειρῶν ποδῶν τε ἐκκοπὰς καὶ ξέσεις μελῶν, καὶ παντοίαν ἄλλην βάσανον, ὑπέστητε Μάρτυρες, προξενούσαν θεῖαν ἀπόλαυσιν.

Ἐκ τῶν τοῦ σώματος Ἀθληταί, περάτων ἤδη πρὸς Χριστὸν τὸν πάντων Θεόν, κεκραγότες εἰσηκούσθητε, καὶ πέτρα ὑψώθητε, τῆς ἐνθέου νῦν τελειώσεως.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἰκετηρίαν πρὸς τὸν ἐκ σοῦ, σεσαρκωμένον Θεοτόκε ποίησον, ὅπως εὐρωμεν βοήθειαν, καιρῶ περιστάσεως, οἱ αὐτοῦ τὰ πάθη δοξάζοντες.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Μύρον ἐκ σοῦ, ἐκκενωθέν, Ἄχραντε ἀγνὴ ὁ Πλαστουργὸς τῆς κτίσεως, εὐωδίασε τὰ σύμπαντα, θεΐαις ἐπιγνώσεσι, τοῦ αὐτοῦ ἐνδόξου θελήματος.

Ἡλιακαῖς, θεΐαις ἀστραπαῖς, ὁ ἀνατείλας ἐκ γαστροῦ σου Ἄχραντε, κατεφώτισε τὰ σύμπαντα· διό με καταύγασον, τὸν ἐσκοτισμένον τοῖς πάθεσι.

Νόμου σκιαί, σὲ καὶ Προφητῶν, θεηγορίαι μυστικῶς
ἐδήλωσαν, Νομοδότην τίκτειν μέλλουσαν· διὸ ἀνυμνοῦντά σε,
Θεομητορ Κόρη διάσωσον.

Διὰ τῶν σῶν, Λόγε Προφητῶν, διὰ τῶν θείων καὶ σεπτῶν
Μαρτύρων σου, καὶ Ὁσίων καὶ Δικαίων σου, καὶ τῆς Κυησάσης
σε, τὸν λαόν σου σῶσον Φιλάνθρωπε.

Ῥῥῆ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σὲ ἱκετεύω·

» Παράσχου μοι ἄφεσιν, τῶν πλημμελημάτων μου,

» καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων, τὰς ὁδοὺς

» μου εὐθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Σταύρωσιν κατεδέξω, εἰς κακῶν ἀναίρεσιν Θεοῦ Λόγε, χολῆς
ἀπεγεύσω τε, ἐνηδόνου βρώσεως, τὴν πικρὰν βλάβην
ἀναστέλλων· δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Τῇ ἐν Σταυρῷ ὑψώσει, πᾶσαν γῆν σαλεύεις θείω σου κράτει,
καὶ ἰᾶσαι Δέσποτα, ταύτης τὰ συντρίμματα, καὶ σαλευομένας
καρδίας, πρὸς τὴν σὴν στηρίζεις ἐπίγνωσιν.

Μαρτυρικά.

Ἦπλωσεν ὁ βελίαρ, πανταχοῦ τὰ θήρατρα τῆς κακίας, ἀλλ' οὐ
συνελάβετο, τοῦ Χριστοῦ τοὺς Μάρτυρας· πτέρυγας λαβόντες
πυρὸς γάρ, πρὸς μονὰς ἐνθέους κατέπαυσαν.

Νεύσεσιν ἀνενδότοις, πρὸς Θεοῦ θεούμενοι Ἀθλοφόροι,
ἀλγεινῶν κολάσεων, ὅλως οὐκ ἤσθάνεσθε, ὥσπερ ἄλλου
πάσχοντος· οὕτω, πάνσοφοι αὐτοὶ διακεείμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ποίοις ὄμμασι βλέψω, ὄμμα τὸ ξηραῖνον πάσας ἀβύσσους, Υἱέ
μου σβεννύμενον, Σταυρῷ κρεμαμένου σου; ἡ ἀγνή Παρθένος
ἐβόα, θρήνοις ἐαυτὴν συνταράσσουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐπαισέ με πονηρῶ, ὁ βελίαρ ἔλκει καὶ τραυματίαν, ὅλον ἐργασάμενος, ἡμίθνητον ἔλιπεν· ἀλλ' αὐτῇ τῇ σῆ χειρουργίᾳ, ἴασαί με ζώωσον Δέσποινα.

Ἡ τῶν κατερόραγμένων, ἀρόραγῆς ἀνόρθωσις Θεοτόκε, ἔγειρόν με κείμενον, σῶσον ἀπολλύμενον, ταῖς σαῖς μητρικαῖς ἰκεσίαις, καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον δέομαι.

Σύμβολα τοῦ σοῦ τόκου, Προφητῶν ὁ σύλλογος ἐμυεῖτο· ὄρος γὰρ κατάσκιον, ὄρος ἀλατόμητον, πῖον ὄρος τετυρωμένον, σὲ ποικιλοτρόπως ἐτράνωσεν.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συ-

» μπλόις ποντούμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθό-

» ρῳ θηρὶ προσριπούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ

» βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Λυτρωτῆς ὢν μόνος, τίμημα τὸ σὸν κατεβάλου, αἷμα σωτήριον καὶ ἡγοράσω, τοὺς αἰχμαλώτους ἡμᾶς Ὑπεράγαθε, καὶ τῷ σῷ Γεννήτορι προσῆξας, κτείνας τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ μου τὸν τύραννον.

Ἀκρασίᾳ πάλαι, πτῶμα χαλεπὸν κατηνέχθην· Χριστὸς δὲ ὑψούμενος ἐπὶ ξύλου, χεῖρας ἐκτείνας πεσόντα με ἤγειρε, καὶ τραυματισθεῖς ἐθελουσίως, πάντα μου τὰ τραύματα σαφῶς ἴασατο.

Μαρτυρικά.

Νυσταγμὸν ἀπάτης, ὅλως μὴ νυστάξαντες πᾶσαν, ὀρμὴν ἐκοιμίσατε τῶν τυράννων, καὶ τὸν δικαίους ἀρμόζοντα Μάρτυρες, ὕπνον κοιμηθέντες μακαρίως, ἄγρυπνοι ἀπάντων πρεσβευταὶ γεγονάτε.

Ἐδρασμένοι πέτρα, θείων τοῦ Χριστοῦ θελημάτων, ἐχθροῦ ἀπερίτρεπτοι μεθοδεῖαις, πανευκλεεῖς διεμείνατε Μάρτυρες, τοῦτον συμποδίζοντες ἐμφρόνως, καὶ πρὸς οὐρανὸν πανευπρεπῶς βαδίζοντες.

Σταυροθεοτοκίον.

Νέον βρέφος τίκτεις, τὸν πρὸ τῶν αἰώνων ἀχρόνως, Πατρὶ συννοούμενον Θεοτόκε, νεοποιοῦντα Σταυρῷ τὸ ἀνθρώπινον,

πεπαλαιωμένον ἁμαρτίαις, τῇ τοῦ ἀρχεκάκου συμβουλῇ
Πανάμωμε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τωνᾶς ἐτύπου, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος Παρθένε, ταφήν καὶ τὴν
ἐγερσιν παραδόξως, τῷ ἐναλίῳ θηρὶ προσριπτούμενος· ὄθεν
δυσωπῶ Ἄγνη θηρός με, τῶν θανατηφόρων ἡδονῶν ἐξάρπασον.

Νυσταγμῶ κακίας, νῦν περισχεθεῖς κατηνέχθην, εἰς ὕπνον
Πανάμωμε ἁμαρτίας, καὶ ἀπογνώσεως κλίνῃ κατάκειμαι· ἀλλὰ
τῇ ἀγρύπνῳ σου πρεσβείᾳ, φώτισον ἐξέγειρον Ἄγνη καὶ σῶσόν
με.

Ἀπορῶ καὶ τρέμω, ὅταν ἐπὶ θρόνου σε δόξης, καθήμενον
Κύριε ἐννοήσω· ἁμαρτιῶν γὰρ περικεῖμαι ἄβυσσον· πέλαγος
οὔν ἔχων εὐσπλαγχνίας, διὰ τῆς Τεκούσης σε κάμῃ ἐλέησον.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κάμινον παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβο-

» λοῦσαν ὑπέδειξαν, ἓνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέ-

» γοντες· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Θεὸς καὶ

» ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Ἄπονον εὔρε, ζωὴν ὁ προπάτωρ, σοῦ ἐκουσίως πονήσαντος,
ἐπὶ Σταυροῦ καὶ νεκροῦ χρηματίσαντος, καὶ ὄφιν
νεκρώσαντος, Ἰησοῦ Χριστὲ πολυέλεε.

Νόμου κατάρας, λυτρούμεθα πάντες· ὁ Νομοδότης ὑψοῦται
γάρ, ἐπὶ Σταυροῦ εὐλογίαν ἀέναον, καὶ χάριν καὶ ἔλεος,
καὶ φθορᾶς πηγάζων ἀναίρεσιν.

Μαρτυρικά.

Ἐθελουσίοις, ὀρμαῖς προχωροῦντες, πρὸς τὰς βασάνους οἱ
Μάρτυρες, τὸν ἐκουσίως παθόντα εἰκόνιζον· ὑφ' οὗ
στεφανούμενοι, τοῖς Ἀγγέλοις νῦν συγχορεύουσι.

Σῶμα προδόντες, ποικίλαις βασάνοις, ταῖς τῶν αἱμάτων
προσχύσεσι, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἀπεπνίξατε, πανεύφημοι
Μάρτυρες, καὶ πηγὰς ἰάσεων βλύζετε.

Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς οὐ πενθήσω, γλυκύτατον τέκνον, ἐπὶ Σταυροῦ θεωροῦσά σε; πῶς οὐ θρηνήσω ἀδίκως σου πάσχοντος, Κριτὰ δικαιοσύνη; ἢ Παρθένος Μήτηρ ἐφθέγγετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Γεύσει με ξύλου, πληγέντα ἰάσω, πληγὰς ἐν ξύλῳ δεξάμενος, ὁ ἀπαθὴς τῆ θεότητι Δέσποτα· διὸ τῆς Τεκούσης σε, ἰκεσίαις σῶσον τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν.

Νέοι τρεῖς παῖδες, ἐν μέσῳ καμίνου, σοῦ προτυποῦσι τὴν γέννησιν· οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ γὰρ κυήσασα· διὸ τὰ ὑλώδη μου, τῆς καρδίας πάθη Ἀγνὴ κατάφλεξον.

Ἡ θεία δρόσος, ἐκ σοῦ προΐουσα, τοὺς ἐκτακέντας τῷ καύσωνι, τῆς ἀμαρτίας δροσίζει Πανάμωμε· ὅθεν ἰκετεύω σε, τὴν κατακαεῖσαν ψυχὴν μου δρόσισον.
Ῥῥδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀφλεκτος πυρί, ἐν Σινῶ προσομιλοῦσα, βάτος
» Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ
» Μωσῆ· καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους
» τῷ πυρί, ὑμνωδοὺς ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,
» τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Αἶμα καὶ ὕδωρ, ἐκρυσθέντα τῆς πλευρᾶς σου, κόσμον ὅλον ἀνέπλασαν, καὶ ἀφθαρσίας Σῶτερ ἔπλησαν, θυσίας τε μυσαρᾶς, καὶ διεκχύσεις ἐναγῶν, αἱμάτων ἔπαυσαν. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στέφος Σωτήρ, ἐξ ἀκανθῶν ἀνεδήσω, ὄξους χολῆς ἐγεύσω τε, καὶ ἐνεπτύσθης φραγγελλούμενος, ὑψώθης ἐπὶ Σταυροῦ, ἥλους δεξάμενος δι' ὧν, σωθεῖς κραυγάζω σοι· Πάντα τὰ ἔργα

Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικά.

Ἐξ ἀκενώτων, θησαυρῶν τῆς ἀληθείας, περιφανῶς πλουτήσαντες, πάσης πενίας κατεπτύσατε, εἰδώλων καὶ πλουτισταί, τῶν πενομένων Ἀθληταί, βοῶντες ὠφθητε· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Νομοθεσίας, δυσσεβοῦς καταφρονοῦντες, ὥσπερ οἱ παῖδες Μάρτυρες, εἰς πῦρ παμφλάζον ἐνεβλήθητε, ἐν ᾧ τὴν δρόσον Θεοῦ, ἐπαναψύχουσαν ὑμᾶς, βοῶντες εὐρατε· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Σταυροθεοτοκίον.

Νόμου σε πάλαι, Κιβωτὸς προδιειτύπου, οὐ πλάκας ἔνδον φέρουσα, ἀλλὰ Χριστὸν τὸν νομοδότην Ἀγνή· ὃν ἄνομος ἐν σταυρῷ, λαὸς προσήλωσεν ἡμᾶς, βοῶντας σώζοντα· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Εἰρμός, ὁ αὐτός.

Νεύματι θείῳ, σὲ Ἀγνή πύλην προεῖδε, τῶν Προφητῶν ὁ μέγιστος· δι' ἧς διήλθε καὶ ἐξήλθε Θεός, ἐσφραγισμένην λιπῶν, καὶ τοῖς βοῶσιν οὐρανοῦ, πύλας ἀνοίγουσαν· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ὑπὲρ αἰτίαν, Υἱὸν ἅγιον τίκτεις, ἁγιασμὸν δωρούμενον, Ἀγνή τοῖς τοῦτον ἁγιάζουσι· διό μου τὸν λογισμόν, καὶ τὴν ψυχὴν ἁγιασμοῦ, πλήρωσον ψάλλουσαν· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Νῦν τῶν κακῶν μου, τὰς σειρὰς τῆς θείας λόγχης, τοῦ σοῦ Υἱοῦ διάρρηξον, τοῦ διάρρήξαντος τοῦ ἄδου δεσμά, καὶ φαίδρυνόν με στολαῖς, τῆς ἀπαθείας τοῦ βοᾶν, Θεοχαρίτωτε· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Δῆμος τῶν θείων, Προφητῶν ἐκδυσωπεῖ σε, τῶν Ἀποστόλων σύλλογος, καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ ὁμήγυρις, πρεσβείαις τῆς σῆς Μητρός, πάσης ἀνάγκης τοὺς πιστῶς, κράζοντας λύτρωσαι·

Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος τίκτουςα, καὶ παρθε-
» νεύουςα πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ
» συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς μόνην τῶν θείων θαυ-
» μάτων, καταξιωθεῖσάν σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Τοχὺς ἐχθροῦ παντελῶς ἐξέλιπε, σοῦ ἰσχυρῶς ἐπὶ ξύλου,
Δυνατὲ κεκραγότης, πρὸς τὸν προάναρχον Πατέρα σου, καὶ
συγκαλοῦντος τὰ ἐσκορπισμένα, πρόβατά σου Δέσποτα Χριστέ
πρὸς ἐπίγνωσιν.

Ὡσπερ ἄμνός ἀνηριτήθης Δέσποτα, ἐπὶ σταυροῦ ἐκουσίως,
ἀφαρπάζων τοῦ λύκου, τὰ λογικά σου Σῶτερ θρέμματα, καὶ ἐν
τῇ μάνδρᾳ τῶν σῶν προσταγμάτων, κατασφαλιζόμενος αὐτὰ
ἀνυμνοῦντά σε.

Μαρτυρικά.

Σοῦ τῶν παθῶν μιμηταὶ δεικνύμενοι, οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι,
πολυτρόπους ιδέας, βασάνων ἔφερον Φιλάνθρωπε· ὅθεν
στεφάνων ἐπέτυχον δόξης, καὶ τῆς Βασιλείας σου Χριστέ
ἠξιώθησαν.

Ἡλιακὰς ἀπαστράπτει χάριτας, φωταγωγοῦσα τοὺς πιστοὺς,
τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, ἢ ἀξιέπαινος πανήγυρις· ὅθεν οἱ
ταύτην ἀεὶ ἐκτελοῦντες, σκότους παραπτώσεων δεινῶν
ἐκλυτρούμεθα.

Σταυροθεοτοκίον.

Φῶς νοητὸν ἐν Σταυρῷ ἀπήστραψεν, ὁ σὸς Πανάχραντε Υἱός,
καὶ ἀρχὰς τὰς τοῦ σκότους, παρεδειγμάτισε Πανάμωμε· καὶ
τὸ τοῦ ἡλίου ἠμαύρωσε φέγγος, καὶ πιστῶν τὸ πλήρωμα Ἄγνη
κατεφώτισε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεύρα.

Ἐν ἀμελείᾳ τὸν βίον μου κατηνάλωσα, καὶ πρὸς τὸ τέλος ὁ
τάλας ἄκαρπος ἔφθασα· Μήτηρ ἀπείρανδρε, μετάνοιάν μοι

δίδου, καὶ ἄφεσιν πταισμάτων, ταῖς σαῖς πρὸς τὸν
Δεσπότην, ἰκεσίαις καθικετεύω σε.

Χοροστασία τῶν ἄνω σεπτῶν δυνάμεων, ἱερομύσται Προφῆται
Μάρτυρες ἔνδοξοι, θεῖοι Ἀπόστολοι, μετὰ τῆς Θεοτόκου, Θεῶ
παρεστηκότες, πρεσβεύσατε ἀπαύστως, πάσης βλάβης ἡμᾶς
λυτρώσασθαι.

Ὅλοσχερῶς νῦν τοῖς χείροσιν ἐπεκτείνομαι, καὶ τῆς ψυχῆς
ἀλογήσας σαρκὶ δεδούλωμαι· οἴμοι! τί γένωμαι; πῶς φύγω
τὰς κολάσεις; πῶς τύχω σωτηρίας; Παρθένε Θεοτόκε, βοηθός
μοι γενοῦ καὶ σῶσόν με.

Υἱὸν μακάριον μόνη Θεομακάριστε, ἐναπεκύησας πάντας
ἀποδεικνύοντα, τοὺς σὲ δοξάζοντας, Παρθένε μακαρίους· διό
σε ἰκετεύω, τῶν μακαριζομένων, τῆς μερίδος με καταξίωσον.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Σταυρώσιμα. Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Δεσπότης ὦν Φιλάνθρωπε ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ
σου τὴν οἰκουμένην. Κύριε δόξα σοι.

Στίχ.\ Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ
ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν
ῶν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον, σταυρουμένου σου ἐκουσίως ὑπὲρ
τοῦ κόσμου. Κύριε δόξα σοι.

Στίχ.\ Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ
ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν οἰκουμένης, οἱ πανεύφημοι
Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς ἐώρακεν ἡ Θεοτόκος
θρηνολογοῦσα, ὕμνει τὸ κράτος σου.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Ωραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός·
Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω,
ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ ληστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ
σου.

Ἐξέτεινας ἐν Σταυρῷ παλάμας, τὸ τῆς ταθείσης χειρὸς τοῦ
Ἀδάμ, πρὸς ξύλον τῆς γνώσεως ἀνορθῶν, ὀλίσθημα Οἰκτιρμον,
δι' ἀγαθότητα πολλήν· ὄθεν σε δοξάζομεν, Εὐεργέτα Κύριε.

Ἐν τόπῳ σε τοῦ Κρανίου δῆμος, τῶν Ἑβραίων Χριστὲ Βασιλεῦ,
ἐσταύρωσε συνθλῶντα τοῦ πονηροῦ, τὴν ὀλεθρίαν κάραν, καὶ
πηγάζοντα ἡμῖν, ἐκ πλευρᾶς ἀγίας σου, ποταμοὺς ἀφέσεως.

Μαρτυρικόν.

Μιμούμενοι τοῦ Χριστοῦ τὰ πάθη, τὰ θεῖα καὶ σωτήρια,
ὑπέστητε βασάνους πολυειδεῖς, καὶ πρὸς ἀθανασίαν,
μετεβιβάσθητε ὁμοῦ, Μάρτυρες πανεύφημοι· ὄθεν
μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Φῶς τριλαμπές τῆς Τριάδος σέβω, ἐν τρισὶ προσώποις
νοούμενον, καὶ μιᾷ οὐσίᾳ ἓνα θεόν, τὰ τρία νῦν γινώσκω·
μία γὰρ φύσις καὶ ἀρχή, Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ Πνεύματος,
συνέχουσα τὰ πέρατα.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, καθορῶσα ἐκραύγαζες, τὰ
σπλάγχνα δονουμένη Μαριάμ· Πῶς ταῦτα ἐκουσίως, πάσχεις
μακρόθυμε Υἱέ, θέλων τὸ ἀνθρώπινον, ἐκ φθορᾶς
λυτρώσασθαι;

Τῆ ΤΕΤΑΡΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Ἀποστολικά.

Ἦχος βαρύς. Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ὁ φθόγγος τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, εἰς τὰ πέρατα διεξῆλθε τῆς
οἴκουμένης· Κύριε δόξα σοι.

Εὐωδία ὀφθέντες Θεοῦ τοῦ Λόγου, πανσεβάσμιοι μυρίσατέ με,
ὁσμῇ τοῦ Πνεύματος.

Οὐράνιον πολίτευμα κεκτημένοι, τὰ οὐράνια φρονεῖν με
διδάξατε καὶ λαλεῖν τὰ θεῖα, Θεοῦ θελήματα.

Ἔτερα Στιχηρά,

τοῦ ἁγίου Νικολάου, ὁμοια.

Ὡσπερ ἐρρύσω Πάτερ τοὺς στρατηλάτας, θνήσκειν μέλλοντας
δι' ἐντεύξεως καὶ νῦν ὡσαύτως, ἡμᾶς διάσωσον.

Τοὺς πίστει σε καὶ πόθῳ προσκαλουμένους, καὶ τιμῶντάς σε
πανσεβάσμιε Τεράρχα, ῥῦσαι τῶν θλίψεων.

Λιμοῦ σεισμοῦ καὶ θλίψεων καὶ ἀνάγκης, ἐλευθέρωσον τοὺς
ἰκέτας σου Τεράρχα, σοφὲ Νικόλαε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένον σε γινώσκωμεν μετὰ τόκον· ἀπειράνδρως γὰρ σὺ
ἐκύησας τὸν Σωτῆρα· ᾧ πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. α'.

Ὁ Θεός, ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου
κρινεῖς με.

Στίχ.\Ὁ Θεός, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ
ρήματα τοῦ στόματός μου.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἀποστολικά.

Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, στυλοὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας
κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαειναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ
Πνεύματος, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος
ἐφωτίσατε· διὸ ἰκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ
ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ.\Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν
τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ
οἰκτεیرهσαι ἡμᾶς.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος· Σταυρὸν γὰρ
ὡσπερ ἄροτρον, ἐν τοῖς ὤμοις φέροντες, κεχερσωμένην τὴν
γῆν, τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, καὶ πίστεως τὸν
λόγον σπεύραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ
Ἀπόστολοι.

Στίχ.\Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικά, ὀλοκαυτώματα
λογικά, θυσία δεκτὴ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ
κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· Ἀγγέλων συμμετοχοὶ
γεγόνατε, μεθ' ὧν ἰκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ
ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λύτρωσαι Θεοτόκε, τῶν συνεχουσῶν ἡμᾶς ἁμαρτιῶν, ὅτι ἄλλην
ἐλπίδα, οἱ πιστοὶ οὐκ ἔχομεν, εἰ μὴ σέ, καὶ τὸν ἐκ σοῦ
τεχθέντα Θεόν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἀποστολικά.

Ἦχος βαρύς.

Γεωργοὺς τοῦ ἀγροῦ σου ἀνέδειξας, τοὺς Ἀποστόλους σου
Κύριε, ἐκτεμόντας τὰ εἶδωλα· διό σε τὸν Σωτῆρα, εἰς τὰ
ἔθνη κηρύξαντες, εὐσεβῶς ἐμεγάλυναν.

Μαθηταὶ τοῦ Κυρίου πανεύφημοι, οἱ τὴν ὑφήλιον πᾶσαν, ὡς
πυρσοὶ καταυγάσαντες, ἐν σκότει με παθῶν, καὶ πταισμάτων
ὑπάρχοντα, φωτισθῆναι πρεσβεύσατε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου ἄχραντε, τῶν Προφητῶν ὑπάρχει,
καὶ τοῦ νόμου τὸ πλήρωμα· διό σε Θεοτόκον, ἐν ἐπιγνώσει
δοξάζοντες, εὐσεβῶς μεγαλύνομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Ἀποστολικά.

Φωστῆρες ὑμεῖς ὄντες τοῦ κόσμου, Ἀπόστολοι Κυρίου,
ἀπαστρέπτετε ἀεὶ τὸν λόγον τοῖς πιστοῖς, ἀπελαύνοντες
σφοδρῶς, τῆς πλάνης τὴν ἀχλύν· διόπερ καὶ φωτίζετε, τὰ
ἔθνη τῷ βαπτίσματι, ὡς κήρυκες τῆς Τριάδος, ὄντες
ἀεισέβαστοι.

Προφήται προεκήρυξαν, Απόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, καὶ ἡμεῖς ἐπιστεύσαμεν, ὅτι σὺ εἶ Χριστέ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ἐπὶ γῆς σε ἐκήρυξαν, καινοφανῆ Παρθένε, οἱ αὐτόπται τῆς χάριτος, Θεὸν τὸν ἐπουράνιον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασαν, οὐρανοῦντα τὸ πρόσλημμα.

Μετὰ τὴν γ' Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Ἀποστολικόν.

Τὴν τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς δόξαν, οὐκ ἠγαπήσατε ἐνδοξοί· Θεὸν τὸν ἐπουράνιον, τοῖς ἀνθρώποις κηρύξαντες, τούτῳ πάντας ἠγάγετε.

Μαρτυρικόν.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντές σε, κραυγάζουσι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς γαστρὸς σου Θεόνυμφε, τοῖς ἀνθρώποις ἐδείχθη, σωτηρίας πρόξενος· διὸ σε Θεοτόκον, γνώμη καὶ γλώσση δοξάζοντες, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Κανὼν τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, οὔ ἡ ἀκροστιχὶς ἐν τῇ ἐνάτῃ ᾠδῇ· Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

»Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν

» εὐδιάχυτος, ὑδάτων φύσις Κύριε· ὄθεν ἀβρόχως

» πεζεύσας, ἄδει Ἰσραὴλ σοι, ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Νεύσεσι πρὸς τὸ θεῖον, θεοειδεῖς γεγονότες, θεοὺς συνετρίψατε, ἀθέων καὶ πρὸς ἐνθεον, πάντας ἠγεῖρατε πόθον, τοὺς πεπιστευκότας, Θεῷ πανσεβάσμιοι.

Ἄλας ὡς πεφυκότες, πάσης τῆς γῆς θεηγόροι, Κυρίου
Ἀπόστολοι, τὴν σηπεδόνα στήσατε, πᾶσαν τῆς ἐμῆς καρδίας,
καὶ μεμωραμένην, δεινῶς θεραπεύσατε.

Πάντων ἡνίκα μέλλη, ἐν τῇ δευτέρῃ ἐλεύσει, σὺν ὑμῖν
καθέζεσθαι, Κριτῆς ὁ δικαιοτάτος, θεῖοι Ἀπόστολοι τότε,
πάσης καταδίκης, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε, σὺν ἄσωμάτοις Ἀγγέλοις, Προφήταις καὶ
Μάρτυσι, καὶ Ἀποστόλοις πρέσβευε, ὅπως ἄφεσιν πταισμάτων,
λάβωμεν Παρθένε, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου, οὔ ἢ ἄκροστιχίς μετὰ τῶν
Θεοτοκίων· Δέχου δέησιν ἐβδόμην, Νικόλαε, τοῦ Ἰωσήφ.

Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ.

Δεδοξαμένην ἐπὶ γῆς, μετελθὼν πολιτείαν, τοὺς σὲ
δοξάζοντας, μετόχους Νικόλαε, τῆς ἐκεῖ δόξης ποιήσον.

Ἐν τῷ πελάγει τοῦ φθαρτοῦ, διαπλέοντες βίου, πειρασμῶν
κύμασι, Παμμάκαρ κυκλούμεθα· ἐξ ὧν ἡμᾶς διάσωσον.

Χεῖρά μοι ὄρεξον αἰεί, βοηθείας καὶ πάντων, πάτερ Νικόλαε,
ἐχθρῶν ὀρωμένων τε, καὶ ἀοράτων λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοὺς ἀϋλους λειτουργούς, Θεοτόκε ποιήσας, ἐκ σοῦ
γεγέννηται, δι' ἔλεος ἄφατον, ἀνθρώποις καθορώμενος.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ κατ' ἀρχᾶς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμω σου

» Λόγω, στερεώσας Κύριε Σωτήρ, καὶ τῷ παντουρ-

» γῶ καὶ θεῖῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐ-

» τῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου

» στερέωσον.

Τροπάρια.

Βέλη Χριστοῦ τοῦ δυνατοῦ, ἠκονημένα δειχθέντες, τῶν βελῶν
με τῶν τοῦ πονηροῦ, σοφοὶ Μαθηταὶ

τοῦ Λόγου ῥύσασθε, καὶ πληγωθεῖσαν χαλεπῶς, τῆς ἁμαρτίας
ῥομφαία, τὴν ἐμὴν καρδίαν θεραπεύ-

σατε.

Ὡς οὐρανοὶ δόξαν Θεοῦ, καθά φησιν ὁ Προφήτης, διηγεῖσθε
θεῖοι Μαθηταί, τρανοῦντες αὐτοῦ τὴν θείαν σάρκωσιν, καὶ
τὰ παθήματα σαφῶς· δι' ὧν παθῶν καὶ θανάτου, πάντες καὶ
φθορᾶς ἀπελυτρώθημεν.

Ἀπατηθέντα με δεινῶς, καὶ τῆς στολῆς γυμνωθέντα, τῆς
ἐνθέου θεῖοι Μαθηταί, στολαῖς με φωτὸς φαιδρῦναι
σπεύσατε, οἱ τοῦ ἐχθροῦ τὰς μηχανάς, ἀπο-

γυμνώσαντες πίστει, καὶ τοῦτον αἰσχύνην ἐπενδύ-

σαντες.

Θεοτοκίον.

Ὅ τὰς δυνάμεις οὐρανῶν, καθυποστήσας τῷ λόγῳ, ὁ Προφήταις
χάριν παρασχών, καὶ τοῖς Μαθηταῖς καὶ πᾶσι Μάρτυσι,
τούτων πρεσβείαις ὁ Θεός, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρός σου,
σῶσον πάντας οἴκτειρον ὡς Εὐσπλαγχνος.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Στερέωμά μου γενοῦ.

Υπὲρ τῆς οἰκουμένης, προσφέρων ἰκεσίας ἀπὸ πάσης, ἀνάγκης
καὶ θλίψεων μυρίων, περίσωζε ἡμᾶς ἅγιε Νικόλαε.

Δεδεμένους ἀφύκτω, φρουρᾷ ὡς ἐλυτρώσω τὰ δεσμά, διαρρήξας
εὐχαῖς σου κακῶν μου, κατάλλαξον Θεῷ ἅγιε Νικόλαε.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, προστάτην σε καλοῦμεν· τὰς ἡμῶν,
ἰκεσίας προσάγαγε Κυρίῳ, φρουρῶν ἡμᾶς ἀεὶ ἅγιε Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ἡ λαβὶς ἢ τὸν θεῖον, ἀνθρακα δεξαμένη ἐν τοῖς θείοις σου,
σπλάγγνοις μηδόλως δὲ φλεχθεῖσα, κατάφλεξον ἡμῶν Πάναγνε
τὰ πταίσματα.

Ῥῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ πατρικούς, κόλπους μὴ λιπών, καὶ καταβὰς ἐπὶ

» τῆς γῆς Χριστὲ ὁ Θεός, τὸ μυστήριον ἀκήκοα, τῆς

» οἰκονομίας σου, καὶ ἐδόξασά σε μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὁ τοῦ Πατρός, σύνθρονος Υἱός, ἐπὶ τῆς γῆς σωματωθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐξελέξατο ὑμᾶς Μαθητάς, αὐτοῦ τὴν θεότητα, διαγγέλλοντας πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Δημιουργοῖς, πάντων τῶν παθῶν, περιπεσῶν φρενοβλαβῶς ὁ τάλας λησταῖς, τὴν καρδίαν τετραυμάτισμαι· διό με ἰάσασθε, ἰατροὶ νοσοῦντων Ἀπόστολοι.

Ἀπὸ παθῶν, ρύσασθε ἡμᾶς, ἀπὸ κινδύνων χαλεπῶν καὶ θλίψεων, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, Ἀπόστολοι ἔνδοξοι, καὶ τῆς πανωδύνου κολάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡ τοῦ Θεοῦ, Μήτηρ ἐκλεκτή, σὺν Ἀποστόλοις ἱεροῖς καὶ Μάρτυσι, καὶ Προφήταις καθικέτευε, κινδύνων καὶ θλίψεων, καὶ πλημμελημάτων ρυσθῆναί με.

Κανῶν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς Χριστέ.

Σοφία σου ἀμαυρῶν Ἀρείου τὸν νοῦν, τὸν αἰρέσει σκοτισθέντα, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πλανωμένους, Νικόλαε ἐφώτισας.

Τάτρευσον τὰ πολλά μου πταίσματα, εὐπροσδέκτοις σου πρεσβείαις, Θεομακάριστε Πάτερ, καὶ τὴν καρδίαν φώτισον.

Νεκρώσας τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα, ὑπ' αὐτῶν με νεκρωθέντα, ταῖς προσευχαῖς σου Παμμάκαρ, ζώσας καινοποίησον.

Θεοτοκίον.

Ἐκύησας ἐν σαρκὶ τὸν ἄχρονον, ὃν δυσώπει τῶν χρονίων, παθῶν ἡμᾶς λυτρώσασθαι, ὑμνοῦντάς σε Πανάμωμε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Κύριε ὁ Θεός μου, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας σὲ ἱκετεύω·

» Παράσχου μου ἄφεσιν, τῶν πλημμελημάτων μου,

» καὶ πρὸς φῶς τῶν σῶν προσταγμάτων, τὰς ὁδοὺς

» μου εὐθυνον δέομαι.

Τροπάρια.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τοῖς Ἀποστόλοις σου τὴν εἰρήνην,
πάλαι δωρησάμενος, τούτων παρακλήσεσι, τὴν εἰρήνην
δώρησαι πᾶσι, καὶ πλημμελημάτων τὴν ἄφεσιν.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ληστὴν καὶ πόρνην ἡμαρτηκότας, διὰ
ὑπερβάλλουσαν, σώσας ἀγαθότητα, καὶ ἐμὲ οἴκτειρον καὶ
σῶσον, ταῖς τῶν Ἀποστόλων δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου, ταύτης
παρακλήσεσι, καὶ τῶν Ἀποστόλων σου, ἰλασμὸν πταισμάτων
μοι δίδου, καὶ μελλούσης ῥῦσαι κολάσεως.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὅρθρίζει τὸ πνεῦμά μου.

Βουλεύματα Πάτερ συγκινούμενα, ἀεὶ καθ' ἡμῶν ἀπαιδεύτων
ἀνθρώπων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἄπρακτα, ἀπέργασαι
Νικόλαε.

Δεσμὰ τῶν κακῶν ἡμῶν διάρρηξον, ταῖς σαῖς προσευχαῖς ὁ
δεσμεύσας κακίαν, τοῦ ψυχοφθόρου δράκοντος, πανάγιε
Νικόλαε.

Οἱ γνώμη ἀεὶ κατολισθαίνοντες, καὶ πλήθει δεινῶν
συνεχόμενοι πάτερ, προστάτην σε θερμότατον, Νικόλαε
κεκτήμεθα.

Θεοτοκίον.

Μαρία Κυρία πάσης κτίσεως, ἐχθροῦ ἀναιδῶς κυριεύειν
ζητοῦντος, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, Θεογεννητορ
λύτρωσαι.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων, συμ-

» πλόοις ποντούμενος ἀμαρτίαις, καὶ ψυχοφθόρῳ

» θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰωνᾶς Χριστὲ βοῶ

» σοι. Ἐκ θανατηφόρου με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Τῆς αὐτοσοφίας, θεῖοι Μαθηταὶ γεγονότες, Ἑλλήνων ἐμώραναν τὴν σοφίαν, καὶ σοφιστὴν τῆς κακίας ἀπώλεσαν, καὶ τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ πλανωμένους, φέγγει εὐσεβείας οἱ σοφοὶ ἐφώτισαν.

Ὁ τοῦ Πέτρου πάλαι, δάκρυσι τὸ πταῖσμα καθάρως, αὐτοῦ ταῖς δεήσεσι τῆς ψυχῆς μου, τὰ ἀναρίθμητα πταίσματα κάθαρον, διὰ τὴν πολλὴν σου εὐσπλαγχνίαν, καὶ τὴν ὑπερβάλλουσαν Χριστὲ χρηστότητα.

Ὁ τοὺς Νινευίτας, πάλαι μεταγνόντας οἰκτείρας, κάμῃ τῇ συνήθει σου εὐσπλαγχνίᾳ, διὰ τῶν σῶν Ἀποστόλων ἐλέησον, καὶ μὴ διὰ πλῆθος ἐγκλημάτων, πλήθει ὑποβάλης Λυτρωτὰ κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸ φῶς τεκοῦσα, φώτισον τὴν ἐσκοτισμένην, ψυχὴν μου τοῖς πάθεσι καὶ δυσώπει, σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις καὶ Μάρτυσι, πάσης ἀμαρτίας πάσης βλάβης, πάσης τῆς κακίας τοῦ ἐχθροῦ ῥυσθῆναί με.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Ὁ Ἰωάννης ἐκ κοιλίας ἄδου ἐβόα.

Ἠκύρωσας τὴν τοῦ θανάτου ἄδικον ψῆφον, καὶ ἔσωσας συμπαθείᾳ σου Πάτερ, μέλλοντας ἀποθνήσκειν, ὡς θερμὸς ὑπερασπιστὴς τῶν καλούντων σε.

Νοσήματα τῶν ψυχῶν ἡμῶν παῦσον, καὶ στόματα ἀνοιγόμενα μάτην, κατὰ τῶν σὲ ποθούντων, ἱερώτατε Ποιμὴν ἐναπόφραξον.

Νομὴν πικρὰν δυσσεβείας Ἀρείου, ἀνέστειλας τῷ φαρμάκῳ τῶν λόγων, τῶν σῶν Τερομύστα, ὀρθοδόξων στηριγμὸς σὺ γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον ἀνιάτως νοσοῦσαν, Πανάμωμε τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, τοῦ βίου ταῖς ἀπάταις, καὶ πολλῶν ἀμαρτιῶν ἐπικλύσεσι.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κάμινον παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβο-

» λοῦσαν ὑπέδειξαν, ἕνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέ-

» γοντες· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Θεὸς καὶ

» ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Κάμινον πάλαι, πικρᾶς ἀθεΐας, δρόσῳ τοῦ θείου κηρύγματος,
έναπεσβέσατε κράζοντες ἔνδοξοι· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν
πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς χαλεπῆς με, Χριστὲ ἀμαρτίας, τῆς ἐν τῷ ῥῆθι κολάσεως,
τῆς ἐν γεέννη ὀδύνης ἐξάρπασον, καὶ σῶσόν με δέομαι,
ἱκεσίαις Λόγε τῶν Ἀποστόλων σου.

Λόγου σαγήνη, βυθοῦ ἀγνωσίας, οἱ τοὺς βροτοὺς
σαγηνεύσαντες, βεβυθισμένον ἀμέτροις με πταίσμασι, καὶ
κλυδωνιζόμενον, Μαθηταὶ Χριστοῦ διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Μαρτύρων, Ἀγγέλων, Ὁσίων, καὶ Ἀποστόλων Πανάμωμε,
τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει καὶ Κύριον, σωθῆναι τοὺς δούλους
σου, πειρασμῶν κινδύνων καὶ θλίψεων.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Κάμινον καιομένην.

Κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, γενόμενος σοφέ, πάσης ἀκοσμίας με,
παθῶν ἀτίμων λύτρωσαι, τὸν Εὐεργέτην παντὸς τοῦ κόσμου,
ἐκδυσωπῶν Τεράρχα ἀεὶ.

Ὅμβροις τῶν πρεσβειῶν σου, Νικόλαε σοφέ, πάντων ἡμῶν
ἄρδευσον, καρδίας ὅπως φέρωμεν, καρποὺς ἐνθέους τοὺς
προξενούσντας, τρυφὴν τὴν ἀδάπανον.

Λάμπρυνον σαῖς πρεσβείαις, ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς, πίστει
ἐπορθρίζοντας, καὶ τὸν Θεὸν δοξάζοντας, καὶ σὲ τὸν τούτου
ἀνυμνοῦσντας, ἀληθῆ ἱεράρχην Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Ἄπασα γλῶσσα πίστει, δοξάζει σε Ἀγνή, δόξαν
χρηματίζουσαν, καὶ καύχημα τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ ὁδηγίαν
τῶν πλανωμένων, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ῥῆθ' η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄφλεκτος πυρί, ἐν Σινῶ προσομιλοῦσα, βάτος

» Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήχῳ

» Μωσῆ· καὶ παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ
» πυρί, ὑμνωδοὺς ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ἄνθρακες πυρί, νοητῷ προσαναφθέντες, ὥσπερ καλάμην
ἄπασαν, εἰδῶλων πλάνην ἀπετέφρωσαν, οἱ τοῦ Χριστοῦ
Μαθηταί, καὶ κατεφώτισαν πιστῶν, ψυχὰς κραυγάζοντες·
Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἐσβεσμένην μου, ψυχὴν τῆ ἁμαρτίᾳ, τὴν σκοτισθεῖσαν
πάθεισι, τῆς ἀτιμίας νῦν καρδίαν μου, φωτίσατε τοῦ φωτός,
τοῦ ἀϊδίου κοινωνοί, θεῖοι Ἀπόστολοι, ὅπως κραυγάζω· Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν πληγωθεῖσάν μου, ψυχὴν τοῖς ἰοβόλοις, τοῦ ἀλαζόνος
δήγμασιν, ὁ τὰς πληγὰς σαρκὶ δεξάμενος, ἰάτρευσον
προσευχαῖς, τῶν ἱερῶν σου Μαθητῶν, καὶ σῶσον ψάλλοντα·
Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἄφλεκτος τεκοῦσα, τὸ πῦρ διεφυλάχθης, Παρθένε ἀπειρόγαμε·
διὸ ἰκέτευσέ ὄν ἔτεκες, σὺν Ἀσωμάτων χοροῖς, καὶ
Ἀποστόλοις τοὺς πιστῶς, σωθῆναι ψάλλοντας· Πάντα τὰ ἔργα,
τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας.

Ἐν Μύροις τὸ μυρίπνοον σῶμά σου, πανάγιε Νικόλαε
κείμενον, μύρα τοῖς προστρέχουσιν, ἀναβλύζει καὶ παύει
ἀνθρώπων νοσήματα.

Τοῦ κόσμου σε προστάτην ἀνέδειξεν, ὁ κόσμος ποιητῆς τε
καὶ Κύριος· διὸ τοῖς καλοῦσί σε, ἐν ἀνάγκαις εὕρισκε
ρύστης ἐτοιμότητος.

Οὐκ ἔστιν ὃς καλεῖ σε ἐν θλίψεσι, καὶ θᾶπτον οὐχ εὕρισκε
παράκλησιν· διὸ σου δεόμεθα· Πάντα πόνον Παμμάκαρ ἡμῶν
ἐπικούφισον.

Θεοτοκίον.

Υμνεῖ σε πᾶσα γλῶσσα δοξάζουσα, Θεὸν τὸν ὑπερύμνητον
τέξασαν, Παρθένε Θεόνυμφε, ὃν δυσώπει ἀπαύστως σῶσαι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Μὴ τῆς φθορᾶς διαπεῖρα κυοφορήσασα, καὶ
» παντεχνήμονι Λόγω σάρκα δανείσασα, Μῆτερ ἄ-
» πείρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέ-
» κτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου, πλαστουργοῦ σου σὲ
» μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Τσυχὺς ἀφήρηται πᾶσα τοῦ κοσμοκράτορος· τὴν

γὰρ ἰσχὺν ὠπλισμένοι τοῦ Παντοκράτορος, οἱ παμμακάριστοι,
Ἀπόστολοι καὶ θεῖοι, καθεῖλον παρατάξεις, καὶ ἔσωσαν τῆς
τούτου, κακουργίας πάντα τὰ πέρατα.

Ὡς ποταμοὶ τῆς πηγαίας Πνεύματος χάριτος, ὕδασι θείων
δογμάτων ἐπικλυζόμενοι, πᾶσαν ἠρδεύσατε, Ἀπόστολοι τὴν
κτίσιν, καὶ ταύτην καρποφόρον, εἰργάσασθε πανσόφως· ὅθεν
πάντοτε μακαρίζεσθε.

Σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις ἀνευφημήσωμεν, τοὺς ἱεροὺς
Ἀθλοφόρους καὶ ἐκβοήσωμεν· Δέσποτα Κύριε, ταῖς τούτων
ἰκεσίαις, καὶ τῶν σῶν Ἀποστόλων, εἰρήνευσον τὸν κόσμον,
καὶ παντοίων κινδύνων λύτρωσαι.

Ἡ γῆ τοῖς θείοις λειψάνοις καθαγιάζεται, τῶν εὐκλεῶν
Ἀποστόλων ἐν θείῳ Πνεύματι· τῶν πρωτοτόκων δέ, ἡ ἄνω
Ἐκκλησία, τοῖς πνεύμασι τοῖς τούτων, φαιδρύνεται
ἀπαύστως· δι' ὧν Σῶτερ πάντας οἰκτείρησον.

Θεοτοκίον.

Φωτεινοτάτην λαμπάδα μέσον σε ἔχουσαι, χοροστασίαι
Μαρτύρων καὶ Ἀποστόλων Ἀγνή, φῶς ἀπαστράπτουσαν, ἐνθέων
χαρισμάτων, φωτίζονται ἀϋλως, καὶ πάντας τοὺς ἐν πίστει,
μεγαλύνοντάς σε φωτίζουσι.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα.

Τχνηλατήσας τοὺς τρόπους, τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων, τὴν αὐθεντίαν αὐτῶν κατεκληρώσω, ὡς ἱεράρχης σεπτός, ἀξιάγαστε Νικόλαε.

Ὡς ζηλωτὴν ἐνθεόν σε, καὶ βοηθὸν κατὰ πάντα, τῶν σὲ καλούντων θερμῶς εἰς πάντα κόσμον, Παμμάκαρ ὁ Ποιητής, περιβόητον ἀνέδειξε.

Συντετριμμένη καρδίᾳ, ἀναβοῶμέν σοι Πάτερ· Παραμυθία ἡμῶν γενοῦ τὰς θλίψεις, σκεδάζων διηνεκῶς, τῶν ψυχῶν ἡμῶν Νικόλαε.

Ἡ ἐκτομὴ τοῦ θανάτου, καθάπερ πέλεκυς δένδρῳ ἐπίκειταιί σοι ψυχῇ· μὴ οὔν ἀμέλει· τῆς μετανοίας καρπούς, ἐπιδειξάι προθυμήθητι.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα, ἐν ταῖς ἀγίαις χερσί σου· ὃν ἐκδυσώπει Ἄγνη τοῦ ἄλλοτρίου, τῆς κακουργίας ἡμᾶς, ἀχειρώτους περισώζεσθαι.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνων.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Ἀποστολικά.

Ἀπόστολοι ἐνδοξοί, στυλοὶ τῶν Ἐκκλησιῶν, τῆς ἀληθείας κήρυκες, λαμπάδες ὑπάρχοντες φαιναί, ὑμεῖς τῷ πυρὶ τοῦ Πνεύματος, πᾶσαν τὴν πλάνην ἐφλέξατε, ἀνθρώπων τὸ γένος ἐφωτίσατε· διὸ ἰκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. \὘νεπλήσθημεν τὸ πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, ἐργάται τοῦ Σωτῆρος· Σταυρὸν γὰρ ὡσπερ ἄροτρον, ἐν τοῖς ὤμοις φέροντες, κεχερσωμένην τὴν γῆν, τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης ἐκκαθάραντες, καὶ πίστεως τὸν λόγον σπεύραντες, ἀξίως τιμᾶσθε, Ἅγιοι τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι.

Στίχ. \Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Ἐν πνέοντες, πρὸς ἓν βλέποντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες,
μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον,
ζηλοτυποῦντες, ἀλλήλων τὴν τελευτήν, ὡ τοῦ θαύματος!
ὡσπερ θησαυρούς, τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς
ἀλλήλους ἔλεγον· Ὅτι κἂν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα
πάντως, καὶ τῇ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν·
ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον
ἠγησώμεθα, θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Τούδας.

Γέγονα καταγώγιον οἶμοι! τῶν ἡδονῶν ὁ πανάθλιος! Γέλως
οὔν ὀρῶμαι, ἀεὶ τοῖς ἐχθροῖς μου· ὅθεν σοι προσπίπτω ἀγία
Παρθένε, ἴδε μου τὴν θλίψιν καὶ βοήθειάν μοι ὄρεξον, καὶ
δακρύοις κάθαρον, καὶ ῥῦσαί με δέομαι, καὶ
καταισχυνθείησαν, οἱ χαίροντες Ἄγνη τῇ ἀπωλείᾳ μου.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἐραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός·
Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω,
ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ λησιτῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ
σου.

Ἐκ τοῦ βυθοῦ τοῦ τῆς ἀπιστίας, τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας
σοφοί, ἠγρεύσατε πρὸς πίστιν θεοτερπῆ, καὶ νοητῇ τραπέζῃ,
ὀψώνιον πολυτελές, πάντα προσηγάγετε, ἔνδοξοι Ἀπόστολοι.

Τὸν σκοτασμὸν τῆς δεινῆς ἀπάτης, τῷ φωτὶ τοῦ κηρύγματος,
διώξαντες καρδίας τῶν εὐσεβῶν, Ἀπόστολοι Κυρίου,
κατεφωτίσατε σαφῶς· ὅθεν ὑμᾶς ῥῆσμασι, θείοις μακαρίζομεν.

Μαρτυρικόν.

Τεμνόμενοι μεληδὸν τῷ ξίφει, Ἀθληταὶ θεῖοι ἄτμητοι,
ἐμείνατε ἀγάπης τοῦ Λυτρωτοῦ· πρὸς ὃν ἀναδραμόντες, νῦν
κατοικεῖτε ἐν χαρᾷ, πάντα τὰ οὐράνια, δόξη
ἀπαστράπτοντες.

Δόξα.

Ὁ κάκιστος καὶ φθορεὺς τοῦ γένους, τῶν ἀνθρώπων κατέχει
με· πρεσβείαις τῶν Κηρύκων πανσθενής, Τριάς ἐξάρπασόν με,
ἐκ τοῦ φάρυγγος αὐτοῦ, ἵνα μεγαλύνω σου, τὸ ἄμετρον
ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν σύνθρονον τῷ Πατρὶ Παρθένε, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων
Σεμνή, προήγαγες φοροῦντα σάρκα θνητὴν, ὅπως ἀθανατίση,
τὴν οὐσίαν τῶν βροτῶν· ὅθεν κατὰ χρέος σε, πάντες
μακαρίζομεν.

Τῆ ΠΕΜΠΤῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, Προσόμοια. Στιχηρὰ Σταυρώσιμα.

Ἦχος βαρύς.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον ἀπεργάση, βροτὸς γέγονας Ὑπεράγαθε
καὶ σταυροῦσαι· δόξα τῇ δόξῃ σου.

Ὅτε σταυρῶ σε δῆμος Ἑβραίων Λόγε, κατεδίκησε γῆ ἐσειέτο
καὶ ἡλίου, σέλας ἐκρύπτετο.

Ὁ ἡλιος ἐσκότασεν Ἑλεῆμον, σταυρουμένου σου καὶ ἡ κτίσις
συνεκλονεῖτο, κράζουσα· Δόξα σοι.

Ἔτερα Στιχηρά, τῆς Θεοτόκου.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Τοῦδας.

Κλῖνόν μοι τὸ φιλάγαθον οὔς σου, δεομένῳ Πανάμωμε, καὶ μὴ
ἀπορρίψης, τοῦ σοῦ με προσώπου, μηδὲ πόρῳ πέμψης τῆς σῆς
βοηθείας· δόλω γὰρ ὁ δόλιος, σπουδάζει ἀπολέσαι με·
παραλόγοις πάθεσι, κινεῖ τὴν καρδίαν μου· σὺ δέ με
συντήρησον, ὅλον τῆς αὐτοῦ βλάβης ἀμέτοχον.

Ὅφελος οὐδαμῶς ἐκ τῆς ὑλης, ᾧ ψυχὴ μου γενήσεται, περὶ ἣν
σπουδάζεις, εἰς μάτην τοῦ βίου, περὶ ἣν ἐκτίκει σαυτὴν
ταῖς φροντίσι· πᾶσαν οὖν τὴν μέριμναν ἐπίρριψον πρὸς
Κύριον, τὸν κρῖναί σε μέλλοντα, καὶ δάκρυσι βόησον·
Δέσποτα φιλάνθρωπε, σῶσόν με πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Ὄνομα εὐλαβείας Παρθένε, ἐμαυτῷ ἔξω θέμενος, παίγνιον
πορνείας, ἐντὸς χρηματίζω, καὶ ἀλαζονείας γέλωσ
καθορῶμαι· θηρίοις γὰρ δυσὶν ὡς ἀντιμάχοις παραδέχομαι,

ἐξ ἀπροσεξίας· διὰ τοῦτο ῥῦσαί με· σὺ γὰρ ἀγαλλίαμα,
πέφυκας ψυχῆς μου καὶ πεποίθησις.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ῥήματα ἐν τῷ τόκῳ σου Τέκνον, χαροποιὰ πρῶην ἤκουον, δι'
ῶν προσεδόκων, χαρᾶς ἐμπλησθῆναι, καὶ χαροποιῆσαι ψυχὰς
τεθλιμμένας· ταῦτα δὲ πρὸς λύπην μετετρέπη τῇ σταυρώσει
σου, ἐνεργῶς τὰ πράγματα· ἡ λύπη γὰρ τήκει με, καὶ θανεῖν
προήρημαι, πληρούσης τῆς λύπης τὴν καρδίαν μου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. β'.

Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανόν,
καὶ τὴν γῆν.

Στίχ. Ἦρα τοῦς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἤξει ἡ
βοήθειά μου.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα ξύλου ζωῆς, τὴν ἐλπίδα ἔχοντες τοῦ
Σταυροῦ σου· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἀπὸς σὲ ἦρα τοῦς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν
τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ
οἰκτείρησαι ἡμᾶς.

Κρεμάμενος Ἀθάνατε ἐπὶ ξύλου, ἐθριάμβευσας τὰς παγίδας
τοῦ Διαβόλου· Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν.
Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς
ὑπερηφάνοις.

Μαρτυρικόν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ Θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων
ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριᾶς ἡ ὁμοούσιος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Τοῦδας.

Τέτρωμαι τῇ ρομφαίᾳ τῆς λύπης, ἐν Σταυρῷ καθορῶσά σε, τὸν ἐπὶ ὑδάτων, τὴν γῆν στερεοῦντα, καὶ καθάπερ δέρβριν ἐκτείναντα πόλον· βλέπω γὰρ γυμνὸν κατεσφαγμένον σε κρεμάμενον, καὶ θανεῖν Υἱέ μου νῦν, αἰροῦμαι παμφίλτατε· φρῖξον γῆ καὶ σείσθητι, ἔλεγεν ἡ Πάναγνος δακρύουσα.

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘῶ

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Καθίσματα. Σταυρώσιμα.

Ἦχος βαρύς.

Ὁ δι' ἐμὲ ἀνασχόμενος, τῆς ἐν Σταυρῷ προσηλώσεως, δέξαι μου τὴν ἄγρυπνον αἴνεσιν. Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σῶσόν με ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ δεσπόζων τῶν Ἀσωμάτων δυνάμεων, καὶ γινώσκων τῆς ψυχῆς μου τὸ ῥάθυμον, τῷ Σταυρῷ σου σῶσόν με, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Θεοτόκε ἀειπάρθενε, ἐν τῷ Σταυρῷ ὀρῶσα, τὸν Υἱόν σου κρεμάμενον, ὡς Μήτηρ θρηνηδοῦσα, τὴν αὐτοῦ ἐμεγάλυνας, φοβερὰν συγκατάβασιν, ἀπειρόγαμε Δέσποινα.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμα.

Πυρὸς φωτεινότερον, φλογὸς ἐναργέστερον, τὸ ξύλον ἀνέδειξας Χριστέ, τὸ τοῦ Σταυροῦ σου, καταφλέγον ἁμαρτίας τῶν νοσοῦντων, καὶ φωτίζον τὰς καρδίας τῶν ὑμνούντων, τὴν ἐκούσιόν σου σταύρωσιν· Χριστέ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

Ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἐν κέδρῳ καὶ πεύκῃ καὶ κυπαρίσσω προσκυνοῦσά σε· Νίκας τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου δωρούμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε προσηλώθης βουλήσει, καὶ ὑψώθης τῷ Σταυρῷ σου, ἡ Θεοτόκος παρισταμένη ἔλεγε· Κύριε Κύριε, οὐδεμιᾶ γυναικὶ συνέβη τὸ ἄλγος μου· Θεόν σε ἐπίσταμαι ἐκ τῶν θαυμάτων· καὶ ἰδοὺ βλέπω σε, νεκρὸν ἐν ξύλῳ κρεμάμενον· ἀλλ' ἀνάστηθι ὡς εἶπας, ὅπως σοι βοῶ, χαίρουσα· Δόξα σοι.

Μετὰ τὴν γ΄ Στιχολογίαν, ἕτερα Καθίσματα.

Σταυρώσιμον.

Ὁ τοῦ Ἀδὰμ τὸ κατάκριμα, ξύλω Σταυροῦ ἰασάμενος, ἴασαι ἡμῶν τὰ συντρίμματα τῶν καρδιῶν, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφεσιν δωρηθῆναι ἡμῖν, τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων, δεινῶν ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Ἀσπόρως συνέλαβες, ἐν μήτρᾳ σου Παρθένε Θεοτόκε, ὃν περ κατεῖδες ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον· ἀπαύστως οὖν ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν Σταυρώσιμος, οὔ ἢ ἀκροστιχίς, μετὰ τῶν Σταυροθεοτοκίων· Χριστὸς ξύλω πέπαυκε τὴν ξύλου βλάβην. Ἄσμα Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ ἐκτινάξαντι Θεῷ, τὸν Φαραῶ ἐν θαλάσῃ Ἑ-

» ρυθρῶ, ἐπινίκιον ὥδην ῥσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Τροπάρια.

Χριστὸς ὑψούμενος Σταυρῷ, πρὸς ἑαυτὸν πάντας εἶλκυσε βροτούς, καὶ κατέρραξεν ἐχθρὸν ἅπαντας, τὸν καταρράσσοντα.

Ῥεῖθρον ζωῆς μοι Τησοῦ, ἐκ ζωηφόρου ἐπήγασας πλευρᾶς, καὶ ἐνέκρωσας ἐχθρὸν Δέσποτα, νεκρὸς γενόμενος.

Μαρτυρικά.

Ἰκετηρίαν τῷ Χριστῷ, ὑπὲρ ἡμῶν οἱ Ἀθλοφόροι ἐκτενῆ, προσενέγκατε φρικτῆς ἅπαντας, ῥυσθῆναι κρίσεως.

Σοβαρευόμενον ἐχθρόν, ταπεινωθέντες ὑμεῖς διὰ Χριστόν, κατεπτώσατε σοφοὶ Μάρτυρες, τῇ θείᾳ χάριτι.

Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀνατείλαντα ἐκ σοῦ, ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας ἐν Σταυρῷ, καθορῶσα θρηνωδεῖς Δέσποινα, τοῦτον δοξάζουσα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ὡς τερπνότατον ἄσμάτων, καὶ ᾠδὴν θεοτερπῆ, εὐχαριστίας
ἔνεκα προσφέρομεν, τὸ Χαῖρέ σοι Ἀγνή, ὅτι ἐκ θλίψεως
χαράν, ἡμῖν ἐβράβευσας.

Τοῦ ἐλέους σου τὴν χάριν, καὶ τῆς σκέπης τὴν ἰσχύν, οὐ
σιωπῶμεν Παρθένε πανύμνητε· κηρύττομεν δὲ νῦν, ὅτι
κινδύνων χαλεπῶν, ἡμᾶς διέσωσας.

Ἐκ ποικίλων λυτρωθέντες, πειρασμῶν καὶ συμφορῶν, ταῖς
μητρικαῖς σου πρεσβείαις Πανύμνητε, ψάλλομεν θερμῶς,
εὐχαριστίας σοι φωναῖς, ᾠδὴν ἐπινίκιον.

Κροσσωτοῖς κεχρυσωμένη, ὡς χρυσοῖς ταῖς ἀρεταῖς, καὶ ταῖς
τοῦ Πνεύματος χάρισι Πάναγνε, ὡς νύμφη τοῦ Πατρός,
ὠραῖσθεῖσα ἀληθῶς, ἐδείχθης Μήτηρ Θεοῦ.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐστερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· καὶ

» γὰρ ἀπαύστως ἐν ὕμνοις, βοᾷ μελωδοῦσα· Ἅγιος

» εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Τροπάρια.

Ὁ ἀπαθὴς κατ' οὐσίαν, πῶς πάθος ὑπέστης; ὁ τὴν ζωὴν μοι
ἐμπνέων, πῶς θνήσκεις ἐν ξύλῳ; Μέγα σου τὸ ἔλεος, καὶ ἡ
μακροθυμία σου!

Σταυρῷ ληστῶν μέσον Λόγε, ἀδίκως ἀνυψώθης, καὶ ἐδικαίωσας
πίστει, τὸν σὲ ἐπεγνωκότα, κτίστην πάσης κτίσεως,
ἐθελουσίως πάσχοντα.

Μαρτυρικά.

Ἐέσεις σαρκὸς καρτεροῦντες, χειρῶν τε ἀφαιρέσεις, καὶ τῶν
ποδῶν καὶ παντοίων, μελῶν Ἀθλοφόροι, δόξης ἐπετύχετε,
ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες.

Ἵπερβολῇ τῶν βασάνων, ἐνθέως λαμπρυνθέντες, τὴν
ὑπερβάλλουσαν δόξαν, Σοφοὶ νῦν κληροῦσθε, πάντοτε
πρεσβεύοντες, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Λύσιν ἡμῖν ὀφλημάτων, ἀγνή Παρθένε δίδου, ταῖς μητρικαῖς σου πρεσβείαις, ἢ τὸν Σταυρῶ παγέντα, ἄνθρωπον γενόμενον, Θεὸν Λόγον κυήσασα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὁ οὐρανοῦς τῷ λόγῳ στερεώσας.

Τὸ τῆς χαρᾶς τῆς θείας μεγαλεῖον, ὡς παροχὴν ἡμῖν τῆς σωφροσύνης, εὐχαριστίας φωναῖς, προφθάσωμεν εὐσεβῶς, χαιρετίζοντες Αὐτήν, ὡς προστασίαν ἡμῶν.

Οἱ διὰ σοῦ ῥυσθέντες τῶν κινδύνων, καὶ διὰ σοῦ χαρᾶς ἐπιτυχόντες, Μήτηρ ἀνύμφευτε, ὡς δοτιῆρα ἀγαθὴν, καὶ προστάτιν εὐκλεῆ, πάντες δοξάζομεν.

Καταλλαγὴν παισμάτων καὶ κινδύνων, τὴν θεϊκὴν πρεσβείαν σου πλουτοῦντες, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς αἰτίαν ἀγαθῶν, ἀνυμνοῦμέν σε πιστῶς, εὐχαριστίας φωναῖς.

Ἡ τῆς χαρᾶς πηγὴ τῆς ἀθανάτου, βρύεις χαρᾶς τὰ ῥεῖθρα ἰαμάτων, τοῖς κινδυνεύουσι, καὶ σώζεις πάντας Ἀγνή, ὡς ἀέναντος ἡμῶν, ἀγαθοδότις Θεοῦ.

Ῥῶδῆ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην, κατενόη-

» σα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην Κύριε.

Τροπάρια.

Ῥωριότατος καθάπερ βότρυς Σταυρῶ ὑψώθης, εὐφροσύνης γλεῦκος Δέσποτα, ἐναποστάξας Φιλάνθρωπε.

Πολυώδυνα ἀνθρώπων πάθη ἔπαυσας ὄντως, πάθος Δέσποτα ἐκούσιον, ἐν τῇ σαρκί σου δεξάμενος.

Μαρτυρικά.

Ἐτραυμάτισαν ἀνδρειωθέντες οἱ Ἀθλοφόροι, τὸν πολέμιον καὶ ὤφθησαν, ἰατροὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Παρετάξαντο πρὸς τοὺς τυράννους οἱ Ἀθλοφόροι, καὶ νικήσαντες ἐστέφθησαν, νικητικοῖς διαδήμασι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἀπεκύησας ἄνευ σπορᾶς Παρθένε τὸν Λόγον, τὸν Σταυρῶ ἐξαφανίσαντα, τὴν φθορὰν ἀγαθότητι.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἐκάλυψεν οὐρανοῦς.

Ἐπάξιόν σοι ᾠδὴν τὸ Χαῖρε Ἀγνή, οἱ ῥυσθέντες τῶν
κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις Παρθένε, γηθόμενοι
προσάγομεν.

Ἐπήγειραν καθ' ἡμῶν κινδύνους πολλούς, τῶν παθῶν αἰ
ἀμαρτίαι, ἀλλὰ ἡ θεία σου σκέπη, ἡμᾶς Ἀγνή ἐρρύσατο.

Εὐχάριστόν σοι ᾠδὴν ψυχῆς ταῖς χερσίν, ἐπισείομεν
Παρθένε, τοῖς θείοις ὕμνοις σκιριτῶντες, ἐκ θλίψεως
ῥυσθέντες πολλῆς.

Μακάριοι ἀληθῶς οἱ σέβοντές σε, Θεοτόκε Παναγία, ὅτι ἐν
σοὶ ἀμαρτίας, καὶ θλίψεως ἐρρύσθημεν.

Ῥῶδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι

» φῶς εἶ καὶ τὰ σὰ προστάγματα, ἐγένοντο ἰάματα,

» τοῖς δούλοις σου Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἵψούμενος Δέσποτα ἐν ξύλῳ σαρκί, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐκ
βαράθρων χαλεπῶν, τῆς ἀγνωσίας εἰλκυσσας, πρὸς γνῶσιν σου
Φιλάνθρωπε.

Κρανίου σε τόπῳ ἐξητήσαντο, λαὸς ἄνομος σταυρωθῆναι
Τησοῦ, τὴν κάραν τὴν ὀλέθριον, τοῦ ὄφους συντρίβοντα.

Μαρτυρικά.

Ἔστησατε δυσσεβείας ρεύματα, Χριστοῦ Μάρτυρες θείοις
αἵμασιν ὑμῶν, καὶ Φαραῶ τὸν τύραννον, ἐν τούτοις
ἀπεπνίξατε.

Τοῖς ὄνουξιν ἀφειδῶς ξεόμενοι, ἐσπαράξατε τοῖς ἐλέγχοις
Ἀθληταί, καρδίας ματαιόφρονας, καὶ νικηταὶ γεγόνατε.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἠγίασεν ὁ Θεὸς τὴν μήτραν σου, Ἁγία σεμνὴ κατοικήσας ἐν
αὐτῇ, καὶ ἐν Σταυρῷ ὑψούμενος, τὴν κτίσιν συνανύψωσε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Διασκεδάσας τὴν νύκτα τῶν παθῶν.

Τῆς ἀμαρτίας ἀναίρεσιν πιστῶν, Παρθένε τέτοκας, καὶ ἐκ κινδύνων καὶ πόνων, διεσώθη ὁ κόσμος· διὸ τὸ Χαῖρέ σοι, καὶ ἡμεῖς ἐκβοῶμεν, ῥυσθέντες ἐκ θλίψεως.

Κατασχεθέντες ποικίλοις πειρασμοῖς, ἄχραντε Δέσποινα, καὶ ἄθυμια καὶ θλίψει, καὶ δεινῇ περιστάσει, ἀπογνωσθέντες ἡμεῖς, εὐφροσύνης ἐλπίδα, σὲ ἐπλουτήσαμεν.

Ὡς σωτηρίας φύλαξ τῶν πιστῶν, καὶ οἰκετῶν σου Ἁγνή, ἀποδιώκεις κινδύνους, καὶ φρουρεῖς ἀπημάντους· διὸ οἱ μέτοχοι, τῶν πολλῶν ἀγαθῶν σου, εὐχαριστοῦμεν ᾠδαῖς.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ῥυσθέντες διὰ σοῦ, ἀμαρτημάτων πολλῶν, καὶ ἀσθενείας καὶ πόνων, καὶ κινδύνων χαλεπῶν, ἄχραντε Δέσποινα, ἢ ἐλπίς ἢ βεβαία, τῶν πιστῶν σου οἰκετῶν.

Ῥδὴ στ'· Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ᾄδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ

» φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· Παν-

» τοδύναμε Σωτὴρ ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Νοσήσασαν τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν, ἐπέφανας διὰ σπλάγχχνα ἐλέους, ἰατρὲ τῶν νοσοῦντων, καὶ ἰάσω τῷ Σταυρῷ καὶ τῷ πάθει σου.

Εὐλῶ τὸ πρὶν ὁ Ἀδὰμ κατεκρίθη, ξύλῳ δὲ νῦν τοῦ Σταυροῦ δικαιοῦται, τὴν εἴσοδον λαμβάνων, Παραδείσου καὶ τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν.

Ἦμνοῦμέν σε τὸν Σταυρῷ ὑψωθέντα, δοξάζομεν τὸν ἀκάνθαις στεφθέντα, καὶ δόξη στεφανοῦντα, τοὺς ἀνθρώπους Βασιλεῦ ὑπεράγαθε.

Μαρτυρικά.

Λυμαντικὴν ἀπωσάμενοι βλάβην, οἱ Ἀθληταὶ τῆς εἰδωλομανίας, βασάνοις ὁμιλοῦντες, καὶ θανόντες σὺν Χριστῷ βασιλεύουσιν.

Οὐ διωγμὸς οὐ λιμὸς οὐ γυμνότης, οὐ κίνδυνοι οὐδὲ θάνατος ὅλως, τοὺς θεῖους Ἀθλοφόρους, τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ διεχώρισαν.

Σταυροθεοτοκίον.

Υμνολογεῖς τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, καὶ θρηνωδεῖς ἐν Σταυρῷ ὑψωθέντα, αὐτὸν κατανοοῦσα, μητροπάρθενε Ἄγνη παναμώμητε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Βυθῶ ἀμαρτημάτων, περιπεσών.

Ἀγγέλων γλῶσσαι Κόρη, τὰ σὰ ἐγκώμια, ἀνακηρύττειν οὐ σθένουσιν Ἄγνη· ἡμεῖς δὲ νῦν δουλικῶς, δανεισάμενοι τὸ Χαῖρε, τοῦ Γαβριὴλ προσφέρομεν.

Εἰς βάθος ἀθυμίας, καὶ περιστάσεως, ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν πεπτωκότες, ἐρρύσθημεν διὰ σοῦ, τῆς ἀνάγκης τῶν κινδύνων, Παρθένε Θεοτόκε ἄγνη.

Υπόχρεων εἰργάσω, πάντα τὸν κόσμον Ἄγνη, εὐχαριστεῖν καὶ αἰνεῖν καὶ δοξάζειν, τὴν χάριν σου εὐσεβῶς· διὰ σοῦ γὰρ τῶν κινδύνων, καὶ θλίψεων λυτρούμεθα.

Ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, καὶ φανερῶς καὶ κρυπτῶς, ἐπὶ τὴν σὴν καταφεύγομεν πάντες, βοήθειαν ἄγνη, Παναγία Θεοτόκε καὶ σεπτῶς σε γεραίρομεν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Κάμινον παῖδες, πυρίφλεκτον πάλαι, δροσοβο-

» λοῦσαν ὑπέδειξαν, ἓνα Θεὸν ἀνυμνοῦντες καὶ λέ-

» γοντες· Ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Θεὸς καὶ

» ὑπερένδοξος.

Τροπάρια.

Βάρος κουφίζων, τῶν ἀνομιῶν μου, μέσον ἀνόμων ἀνήρτησαι, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, ὁ ὑπερυψούμενος, τῶν πατέρων Θεὸς καὶ ὑπεράγαθος.

Λόγχη ἐνύγης, τὴν θεῖαν πλευράν σου, καὶ τῆς πλευρᾶς τὸ ὀλίσθημα, ἐπανωρθώσω· φλογίνη ῥομφαία δέ, διδόναι μοι εἴσοδον, Παραδείσου Σῶτερ προστάττεις πάντοτε.

Μαρτυρικά.

Ἄσπρα ἐν ὕψει, τεθεμελιωμένα, τῆς Ἐκκλησίας οἱ Ἅγιοι, γεγεννημένοι τὴν κτίσιν ἀυγάζουσιν, ἄθλων ταῖς λαμπρότησι, καὶ τῶν ἰαμάτων φαιδρότησι.

Βίβλος προσφέρει, ἀεὶ γεγραμμένους, ζώντων Κυρίου τοὺς Μάρτυρας, τὰ γεγραμμένα Θεοῦ δικαιώματα, προθύμως φυλάξαντας, καὶ ἐνηθληκότας στερόβότατα.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Παναγία, πανάγιον Λόγον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνατείλαντα, ἐν τῷ ἀγίῳ Σταυρῷ ἀνυψούμενον, καὶ καθαγιάζοντα, τοὺς ἀνθρώπους ὁρῶσα ἐπωδύρετο.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας.

Τὸ Χαίρειν εὐχαρίστως σοι προσφέρομεν, πάσης δυσχερείας διὰ σοῦ, Μήτηρ Θεοῦ ὡς ἀληθῶς λελυτρωμένοι, καὶ συμφώνως κρίζοντες, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἡλύσθημεν ἐσπέρας κλαυθμῷ πολλῷ, ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τῶν κακῶν· ἀλλὰ τὴν σὴν θεοπρεπῆ σκέπην Παρθένε, δεηθέντες εὐρομεν, ἀγαλλίασιν καὶ λύσιν, πάσης θλίψεως.

Ὡς θεῖον καταφύγιον τὴν σκέπην σου, πάντες κεκτημένοι πρὸς Θεόν, ἐν πειρασμοῖς καὶ διωγμοῖς καὶ ἀμαρτίαις, ἐπὶ σοὶ προσπίπτομεν, καὶ διὰ σοῦ ἀπαλλαγὴν, πλουτοῦμεν ἄχραντε.

Τὴν χάριν τῆς πρεσβείας σου κηρύττομεν, στόματι καὶ πνεύματι ἀεὶ, ὡς δι' αὐτῆς καὶ πειρασμῶν καὶ τυραννίδος, καὶ θλίψεως, καὶ παντοίων παθῶν, οἱ δοῦλοί σου λυτρούμενοι.

Ῥδὴ ἡ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν μόνον ἀναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν εὐλο-

» γοῦσιν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, καὶ φρίττουσι τῶν

» Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερ-

» υψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Νεκρὸν με ἔδειξε, τὸ τῆς γνώσεως ξύλον· σὺ δὲ Χριστέ μου νεκρωθεὶς ἐπὶ ξύλου, ἐζώωσας καὶ ἐφώτισας ψάλλειν· Ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀκάνθαις ἔστεψεν, ὁ παράνομος δῆμος, σὲ Βασιλεῦ παρακοῆς ἐκριζοῦντα, τὴν ἄκανθαν Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου, καὶ ὕψωσε Σταυρῶ, τὸν πάντας ἐκ τοῦ βάρους, ἐλκύσαντα τῆς πλάνης.

Συνέσει τείναντα, οὐρανοὺς σε τανύει, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὁ λαὸς ὁ ἀγνώμων, ἰώμενον τὰς ἡμῶν ἁμαρτίας, τῷ πάθει σου Σωτήρ, καὶ παύσαντα τοὺς πόνους, τοῖς ἐκ τῶν ἡλῶν πόνοις.

Μαρτυρικόν.

Μαρτύρων λείψανα, εὐωδίαν θαυμάτων, τοῖς προσιοῦσιν ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ, ἐκπέμπουσι καὶ παθῶν δυσωδίαν, διώκουσιν ἀεὶ, καὶ πᾶσιν εὐρωστίαν, ἐνθέως χορηγοῦσι.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἀγίων τάγματα, λιτανεύουσι Κόρη, τὸν ἐκ γαστροῦ σου προελθόντα Δεσπότην, τὸν δείξαντα ἐν Σταυρῶ τούτοις τρίβον, ἀθλήσεως Ἄγνη, καὶ σὲ δοξολογοῦσιν, ὡς πάντων βασιλίδα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως.

Ὡς λυτρωθέντες καταιγίδος, ἁμαρτίας καὶ παθῶν καὶ πειρασμῶν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀγαθή, Θεοτόκε εὐχαρίστῳ φωνῇ, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, ὡς διὰ σοῦ ἐκ θλίψεως, εἰς χαρὰν μετελθόντες.

Ἐν τῇ ὁδύνῃ τῶν κινδύνων, κεκραγότας οὐ παρεῖδες Ἀγαθή, ἀλλὰ δεήσεως πτωχῆς, ἐπακούσασα ἐρρύσω ἡμᾶς, ἐκ θλίψεως μεγάλης· ὅθεν πιστῶς τὴν σὴν πρεσβείαν, Ἄγνη ἀνυμνοῦμεν.

Ἄμαρτημάτων καὶ πταισμάτων, ἡ αἰτία νῦν ἐπήγειρεν ἡμῖν, θλίψεις κινδύνων καὶ παθῶν, καὶ ἀνθρώπων πειρασμοὺς ἀπηνεῖς· ταῖς σαῖς Θεοκυῆτορ, θείας λιταῖς ἐρρύσθημεν, ἐξ ἐχθρῶν παραδόξως.

Οἱ οἰκτιρμοὶ σου ἐπὶ πάντας, ἀενάως καταπέμπονται Χριστέ, ἀγαθοδότως ἀληθῶς, ταῖς πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε· ἐν ταύτῃ γὰρ πλουτοῦμεν, Χριστιανοὶ τὸ ἔλεός σου, Σωτήρ ἐλεῆμον.

Ῥδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, ἢ τὸν ἀναρ-

» χον Λόγον, ἀσπόρως συλλαβοῦσα, καὶ σεσαρκω-

» μένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις, ὡδαῖς πάν-

» τες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ἰκρίῳ σε ἀνυψωθέντα ὡς ἑώρα, Βασιλεῦ τῶν ἀπάντων, ὁ ἥλιος
ἐσβέσθη, καὶ τὸ καταπέτασμα, τὸ τοῦ ναοῦ ἐρράγη, ἀνὰ
μέσον Ἰησοῦ Παντοδύναμε.

Ἦρυξάν σου χεῖρας οἱ ἄνομοι καὶ πόδας, καὶ πλευρὰν
ζωηφόρον, ἐκέντησαν τῇ λόγχῃ, καὶ χολὴν καὶ ὄξος σε,
ἐπότισαν Οἰκτιρμον, τοῦ παντὸς γλυκασμὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Μαρτυρικά.

Συνέτριψαν τοῦ ἀρχεκάκου τὰς παγίδας, συντριβόμενοι
πάσαις, ἰδέαις τῶν βασάνων, καὶ στεφανηφόροι, τῇ νίκῃ
γεγονότες, οἱ γενναῖοι Ἀθηταὶ μακαρίζονται.

Ἠγίασαν τῇ καταθέσει τῶν λειψάνων, πᾶσαν γῆν οἱ
Ἀθλοφόροι, καὶ ἔπαυσαν τὰς κνίσσας, τῶν εἰδωλοθύτων, πυρὶ
προσομιλοῦντες, καὶ ἐν τούτῳ μυστικῶς ὀλοκαυτούμενοι.

Σταυροθεοτοκίον.

Φιλάγαθε τῶν Χερουβείμ ἀγιωτέρα, ἡ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, σαρκὶ
ἀποτεκοῦσα, τὸν ἀνυψωθέντα σαρκί, Σταυρῷ ἐθελουσίως, ὑπὲρ
πάντων ἐκτενῶς τοῦτον πρέσβευε.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ἀσπόρου τόκου σύλληψιν.

Τὸ Χαῖρε ἐπαξίως σοι, μετὰ φωνῆς ἀλαλαγμοῦ, Παρθένε νῦν
προσφέρομεν, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριήλ, ῥυσθέντες ἐκ ποικίλων
πειρασμῶν, Θεοτόκε ταῖς πρεσβείαις σου.

Χαρὰ καὶ ἀγαλλίασις, καὶ εὐφροσύνη θεϊκὴ, Παρθένε
ἀπειρόγαμε, ἡμῖν ἐπλήθυνε Θεοῦ· ἴδου γὰρ οἱ πενθοῦντες
χαλεπῶς, ἀγαλλόμεθα πρεσβείαις σου.

Θυσίαν σοι αἰνέσεως, θύω καὶ γλώσση καὶ φωνῇ, ᾧδὴν
εὐχαριστήριον, ἀποδιδούς σοι ἐκτενῶς, Παρθένε ὡς ἠύξάμην
διὰ σοῦ, ἐν ἡμέρᾳ ῥυσθεῖς ἐκ θλίψεως.

Συγχαίρομέν σοι Ἀχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ εὐσε-

βῶς· χαρὰν ἡμῖν ἔβλυσας, ἐκ θλίψεως καὶ πειρασμοῦ· διό
σοι εὐχαρίστως καὶ ἡμεῖς, τὴν ᾧδὴν ἀποπληροῦμεν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Σταυρώσιμα.

Δεσπότης ὦν Φιλάνθρωπε ζωοδότα, ἐξηγόρασας διὰ Σταυροῦ σου τὴν οἰκουμένην. Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. \὘νεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν. Ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά· καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὀδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ὁ ἥλιος ἐσκότασεν Ἐλεῆμον, σταυρουμένου σου ἐκουσίως ὑπὲρ τοῦ κόσμου. Κύριε δόξα σοι.

Στίχ. \Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικόν.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων, ἐορτάζοντες, σὲ ἀνυμνοῦμεν Χριστὲ βοῶντες, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Τούδας.

Σταύρωσιν καὶ σφαγὴν ὡς κακοῦργος, κατεδέξω Μακρόθυμε, ἵνα πεπτωκότας, ἡμᾶς διὰ ξύλου, πάλιν διὰ ξύλου Σταυροῦ σου ὑψώσης· ἀλλ' ἡ τετοκυῖά σε Παρθένος ἐξεπλήττετο, νεκρὸν καθορῶσά σε, καὶ στένουσα ἔκραζεν· ὦ μανία ἄδικος! πῶς κτείνουσιν ἄνομοι τὸν Δίκαιον;

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἐραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός· Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγὼν οὐ θνήσκω, ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ λησιτῆ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τώμενος τοῦ Ἀδὰμ τὸ ἅλγος, ὁ ὑπέστη ἐχθροῦ συμβουλή, ὑψώθη ἐπὶ ξύλου Βασιλεῦ, καὶ ἅλγος καθυπέστης, χεῖρας καὶ πόδας ἠλωθείς· ὅθεν σου δοξάζομεν, Λόγε τὸ μακρόθυμον.

Ἐν μέσῳ σε τῶν ἀνόμων δῆμος, τῶν Ἑβραίων ἐσταύρωσε, τὸν μόνον νομοδότην Λυτρωτά, πάσης παρανομίας, ἐκλυτρούμενον Χριστέ, γένος τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν ἀνυμνοῦμέν σε.

Μαρτυρικόν.

Τὰ στίγματα τῶν πολλῶν βασάνων, ὡς τερπνὰ ὠραΐσματα, προσφέροντες οἱ θεῖοι Ἀθληταί, κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ἐγνωρίσθησαν φαιδρός, πάντοτε πρεσβεύοντες, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα.

Διάσωσον ᾧ Τριάς ἀγία, τοὺς σοὺς δούλους ὑμνοῦντάς σε· δυνάμωσον ἰσχύι τοῦ Σταυροῦ, καὶ πρὸς τὴν ἄνω πόλιν, βαίνειν ὁδήγησον ἡμᾶς, ἔνθα καὶ γενόμενοι, εὐροίμεν τὸ ἔλεος.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἔχοντα καθορῶσα εἶδος, οὐδὲ κάλλος Χριστὲ σὲ σαρκί, ὑψούμενον ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἡ πάναγνος Παρθένος, ἀνεβόα ὁδυνηρῶς· Οἴμοι! πῶς σὲ ἄνομοι, τέκνον κατεσπάραξαν;

Τῆ ΠΑΡΑΣΚΕΥῆ ΕΣΠΕΡΑΣ

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ὅταν ἐνι Ἀλληλούϊα.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά. Ἦχος βαρύς.

Ἄγιοι Μάρτυρες, οἱ καλῶς ἀθλήσαντες, καὶ στεφανωθέντες, πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταφρονήσαντες πάντων, τῶν ἐπὶ γῆς ἄγιοι Μάρτυρες, καὶ ἐν σταδίῳ τὸν Χριστόν, ἀνδρείως κηρύξαντες, ἀμοιβὰς τῶν βασάνων, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσασθε· ἀλλ' ὡς ἔχοντες παρρησίαν, αὐτὸν ἱκετεύσατε, ὡς Θεὸν παντοδύναμον, τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι, τῶν εἰς ὑμᾶς προστρεχόντων δεόμεθα.

Πανεύφημοι Μάρτυρες, θρέμματα πνευματικά, ὀλοκαυτώματα λογικά, θυσία δεκτὴ, εὐάρεστος τῷ Θεῷ, ὑμᾶς οὐχ ἡ γῆ κατέκρυψεν, ἀλλ' οὐρανὸς ὑπεδέξατο· Ἀγγέλων συμμετοχοὶ γεγονάτε, μεθ' ὧν ἱκετεύσατε δεόμεθα, τῷ Σωτῆρι καὶ Θεῷ ἡμῶν, εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Δεσποτικά. Οὐκ ἔτι κωλυόμεθα.

Σῶτερ μὴ καταισχύνης με, ὅταν ἔλθῃς κρῖναι κόσμον ἅπαντα
τὸν αἰσχύνης, ἔργα ποιήσαντα.

Ἀμέτρητά σοι πταίσας, ἀμετρήτους κολάσεις ἐκδέχομαι· ὁ
θεὸς μου, οἴκτειρον καὶ σῶσόν με.

Νεκρώσιμον.

Ἀνάπαυσον τοὺς πίστει κεκοιμημένους, ἐν αὐλαῖς σου
Δέσποτα, καὶ Βασιλείας σου ἀξιώσον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης, ὑπὲρ φύσιν Θεοτόκε, ἔμεινας δὲ
παρθένος, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· καὶ τὸ θαῦμα τοῦ τόκου
σου, ἐρμηνεῦσαι γλῶσσα οὐ δύναται· παραδόξου γὰρ οὔσης
τῆς συλλήψεως Ἀγνή, ἀκατάληπτός ἐστιν ὁ τρόπος τῆς
κυήσεως· ὅπου γὰρ βούλεται θεός, νικᾶται φύσεως τάξις.
Διό σε πάντες Μητέρα τοῦ Θεοῦ γινώσκοντες, δεόμεθά σου
ἐκτενῶς· πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Ὁ θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ, τὸ ἔλεός σου προφθάσει με.

Στίχ.\Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ θεός, καὶ ἐκ τῶν
ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμὲ λύτρωσαί με.

Εἰς τὸν Στίχον.

Ἀπόστιχα Στιχηρά. Μαρτυρικόν.

Δόξα σοι Χριστὲ ὁ θεός, Ἀποστόλων καύχημα, Μαρτύρων
ἀγαλλίαμα, ὧν τὸ κήρυγμα, Τριάς ἢ ὁμοούσιος.

Νεκρώσιμα.

Στίχ.\Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Κατ' εἰκόνα σὴν καὶ ὁμοίωσιν, πλαστουργήσας κατ' ἀρχὰς
τὸν ἄνθρωπον, ἐν Παραδείσῳ τέθεικας, κατάρχειν σου τῶν
κτισμάτων· φθόνῳ δὲ διαβόλου ἀπατηθείς, τῆς βρώσεως
μετέσχε, τῶν ἐντολῶν σου παραβάτης γεγονώς· διὸ πάλιν,
αὐτὸν εἰς γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη, κατεδίκασας ἐπιστρέφειν
Κύριε, καὶ αἰτεῖσθαι τὴν ἀνάπαυσιν.

Στίχ.\Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ἀνάπαυσον Σωτὴρ ἡμῶν ζωοδότα, οὓς μετέστησας ἀδελφοὺς
ἡμῶν, ἐκ τῶν προσκαίρων κράζοντας· Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅρος θεῖον ἅγιον, εἶδέ σε ὁ Δανιήλ, καὶ Ἡσαΐας δὲ ὁ σοφός, Μητέρα Θεοῦ ἐκήρυξέ σε Σεμνή, Θεὸν ἐν σαρκὶ χωρήσασαν, τὸν Ἀδὰμ πλαστουργήσαντα, ὃν τὰ Χερουβείμ ἐτρόμαξαν σαρκούμενον, ὑμνοῦντα καὶ δοξάζοντα, ἀσιγήτῳ τρισαγία φωνῇ· ἀλλὰ τοῦτον αἵτησαι, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΠΡΩΪ

ΕΝ Τῷ ΟΡΘΡῶ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα. Μαρτυρικά.

Ἦχος βαρύς.

Οἱ ἅγιοί σου Κύριε, ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους, παρὰ σοῦ ἐκομίσαντο, τοῦ φιλανθρώπου Δεσπότου, καὶ ἐλεήμονος Θεοῦ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια, ἐπὶ γῆς γὰρ οἱ Μάρτυρες ἀγωνισάμενοι, τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησαν, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν· σκιριτάτῳ ἡ Ἐκκλησία, τὰ νικητήρια ἐορτάζουσα, τῷ ἀθλοθέτῳ καὶ μόνῳ, νικοποιῷ Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε, τὸν ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, καὶ τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην κατήργησαν, καθοπλισάμενοι τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις ἀνυμνοῦντές σε, κραυγάζουσι τὸν ἐπινίκιον ὕμνον, δοξολογοῦντές σε Χριστέ. Αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως θησαύρισμα, τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας Πανύμνητε, ἐκ λάκκου καὶ βυθοῦ πταισμάτων ἀνάγαγε· σὺ γὰρ τοὺς ὑπευθύνους τῇ ἁμαρτίᾳ, ἔσωσας τεκοῦσα τὴν σωτηρίαν, ἢ πρὸ τόκου παρθένος, καὶ ἐν τόκῳ παρθένος, καὶ μετὰ τόκον πάλιν οὔσα παρθένος.

Ἔτερα Καθίσματα, μετὰ τὸν Ἀμωμον, ὅταν ἐνι Θεὸς Κύριος.

Μαρτυρικόν.

Ἅγιοι πρεσβεύσατε, ἄφρονοι δωρηθῆναι ἡμῖν, τῶν
πλημμελημάτων ἡμῶν, καὶ τῶν προσδοκωμένων, δεινῶν
ῥυσθῆναι ἡμᾶς, καὶ πικροῦ θανάτου δεόμεθα.

Νεκρώσιμον.

Ὁ θάνατός σου Κύριε, τοῖς νεκροῖς ζωὴν ἐξήνθησε· τὸν γὰρ
ῥῆθην ἐσκύλευσας, ἀνακαλῶν τοὺς ἐν σκότει καθεύδοντας· διό
σε ζωοδότα, ὡς Θεὸν ἱκετεύομεν· Οὐς ἐξ ἡμῶν προσελάβου,
μετὰ δικαίων ἀνάπαυσον, ὅπως εὐρωσιν ἐν κρίσει τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τὸν ἀχώρητον ἐν οὐρανοῖς, χωρήσασα ἐν μήτρᾳ σου·
Χαῖρε Παρθένε τῶν προφητῶν τὸ κήρυγμα, ἐξ ἧς ἔλαμψεν ὁ
Ἐμμανουήλ· Χαῖρε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν εἰς Μάρτυρας, Ὁσίους, Ἱεράρχας, καὶ εἰς
Κοιμηθέντας, οὓς ἡ ἀκροστιχὶς μετὰ τῶν Νεκρωσίμων καὶ τῶν
Θεοτοκίων·

Χοροὺς ἀνυμνῶ Ποιμένων καὶ Μαρτύρων, ἐγὼ ὁ Ἰωσήφ.

Ἦχος βαρύς. Ἠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.

» Τῷ συνεργήσαντι Θεῷ, Μωϋσῆϊ ἐν Αἰγύπτῳ, ἐξα-

» γαγεῖν τὸν Ἰσραήλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ἐνδό-

» ξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Χορὸς Μαρτύρων ἀπλανῶν, πᾶσαν πλάνην νικήσας, τοῦ
πολεμήτορος, χορεύει γηθόμενος, πρὸ προσώπου τοῦ
Κτίσαντος.

Οἱ Ἱεράρχαι τοῦ Χριστοῦ, καὶ οἱ Ὅσιοι πάντες,
ἀγωνισάμενοι, τρυφῆς ἠξιώθησαν, αἰωνίου ἐν χάριτι.

Ἐϋσαι ἡμᾶς πάσης ὀργῆς, Προφητῶν καὶ Ὁσίων, καὶ Γυναικῶν
ἱερῶν, Χριστὲ παρακλήσεσι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νεκρώσιμον.

Ὁ διαπλάσας με ἐκ γῆς, καὶ εἰς γῆν πάλιν Λόγε,
καθυποστρέφειν με, κελεύσας ἀνάπαυσον, οὐς ἐν πίστει
μετέστησας.

Θεοτοκίον.

Υπεραγία ἢ Θεόν, υπεράγιον Λόγον, ἀποκυήσασα, ἀγίασον
ἅπαντας, τοὺς πίστει σε δοξάζοντας.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας, οὓ ἢ ἀκροστιχίς μετὰ τῶν
Θεοτοκίων· Κανὼν τὸν αὐτόν, ἔβδομος, σκοπὸν φέρων.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη.

Κόσμος ὠραϊσμένος, τῶν ἀρετῶν ταῖς ιδέαις, καὶ θεῖον
ἀνάθημα, τοῖς διαφόροις κάλλεσι, λάμπων ταῖς θεοσημεΐαις,
Μάρτυρες Χριστῷ, τῷ Θεῷ, προσηνέχθητε.

Αἴγλης τῆς ἀπροσίτου, καὶ τρισηλίου λαμπάδος, τυχεῖν
καταξίωσον, τοὺς μεταστάντας δούλους σου, ἔνθα ἀπέδρα
ὀδύνη, λύπη στεναγμός, πολυέλεε Κύριε.

Νεκρώσει Ζωοδότα, κατακριθεῖσαν τὴν φύσιν, ζωὴν
ἐνυπόστατος, ὑπάρχων Χριστὲ ἡγείρας· ὄθεν ὡς μόνος
οἰκτίρμων, πίστει τοὺς πρὸς σέ, μεταστάντας ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Ἐρθωσας Παναγία, τὴν τῆς προμήτορος πτῶσιν, τεκοῦσα τὸν
Κύριον, τὸν ταύτην ἀνορθώσαντα, Λόγον τὸν ἐν τοῖς
μνημείοις, πνέοντα ζωὴν, ἐξουσίᾳ Θεότητος.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ ὀρθρίζοντες Λόγε, εἰς δόξαν σὴν καὶ αἶνον, ἀνυ-

» μνοῦμεν ἀπαύστως, τὸν τύπον τοῦ Σταυροῦ σου,

» ὃν ἔδωκας ἡμῖν, ὄπλον εἰς βοήθειαν.

Τροπάρια.

Συντριβόμενοι λίθοις, καὶ βόθροις ὀμιλοῦντες, συνετρίψατε
πᾶσαν, τοῦ πλάνου δυναστείαν, καὶ ἄθραυστοι τὸν νοῦν,
ἐμείνατε Ἅγιοι.

Αἴγλη θείων δογμάτων, καὶ ἀρετῶν ἀκτίσιν, οἱ σοφοὶ
Τεράρχαι, πιστοὺς φωταγωγοῦντες, αἰρέσεων ἀχλύν, πᾶσαν
διεσκέδασαν.

Νεκρωθέντες τῷ κόσμῳ, οἱ Ὅσιοί σου Λόγε, ὑπερκόσμιον
ὄντως, ζωὴν κληρονομοῦσι· δι' ὧν ἡμᾶς Χριστέ, ἅπαντας
οἰκτείρησον.

Νεκρώσιμον.

Ὑπὲρ τῶν μεταστάντων, ἐν πίστει καὶ ἐλπίδι, ἰκετεύομεν πάντες, τὸν ἀγαθὸν Δεσπότην, τοῦ φείσασθαι αὐτῶν, ἐν ᾧ ῥα τῆς κρίσεως.

Θεοτοκίον.

Μὴ κενώσας τοὺς κόλπους, τοὺς πατρικοὺς ὁ Λόγος, σοῖς ἐν κόλποις ὡς βρέφος, κρατούμενος ὠράθη, ἀρχὴν ἐκ σοῦ λαβών, Ἄχραντε ὁ Ἄναρχος.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς.

Νεανικὴν καὶ σταθεράν, τὴν καρτερίαν ἀνδρείως, οἱ Μαρτύρων ἔδειξαν χοροί· τῶν γὰρ αἰκισμῶν τὴν ῥύμην ἤνεγκαν, καὶ τῶν βασάνων τὰς πληγὰς, τῆς ἀκηράτου σου δόξης, Σῶτερ ἐφιέμενοι καὶ τέρψεως.

Τῆς αἰωνίου σου ζωῆς, τῶν ἐπ' ἐλπίδι θανόντων, Ἐλεῆμον πρόσδεξαι ψυχάς, καὶ τῶν ὀρεκτῶν καὶ

θείων εὐσπλαγχνε, κόλπων τοῦ θεοῦ Ἀβραάμ, ἔνδον σκηνώσας Λαζάρῳ, καὶ τοῖς ἐκλεκτοῖς σου συναρίθμησον.

Ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ τὸ σῶσαι τὸ γένος, τῶν ἀνθρώπων εὐσπλαγχνε Σωτήρ, ἀϋλου φωτὸς καὶ θείας δόξης σου, κατατρυφήσαι καὶ χαρᾶς, τοὺς εὐσεβῶς μεταστάντας, τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νόμοι τῆς φύσεως ἐν σοί, τὸν ἀπερίληπτον Λόγον, συλλαβούσῃ λέλυνται Ἁγνή, καὶ νόμος ἡμῖν ὁ θεῖος δέδοται, πᾶσι τὴν ἄφρσιν διδούς, ἀπεγνωσμένοις παισιμάτων, χάριτι τῆς θείας ἀγαθότητος.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ἔνσαρκον παρουσίαν σου Χριστέ, πιστούμε-

» νος ὁ προφήτης, Ἀββακοῦμ ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ

» δυνάμει σου.

Τροπάρια.

Νευρούμενοι τῆ πρὸς Κύριον στοργῆ, οἱ Μάρτυρες
ἐξενεύρισαν, ἐχθροῦ τὴν δύναμιν· ὄθεν μακαρίζονται.

Ὡς θρέμματα τοῦ Ποιμένου καὶ Ἄμνοῦ, μακάριοι Τεράρχαι,
λογικῆς προέστιτε, ποιμένης θείᾳ χάριτι.

Πολύφωτοι ὡς ἀστέρες ἀρετῶν, λαμπρότησι κατηυγάσατε,
πιστῶν πληρώματα, ὅσοι Πατέρες ἡμῶν.

Ὁμήγυρις στερόβοιτων Γυναικῶν, καὶ σύλλογος
τῶν ἀγίων, Προφητῶν τετύχηκε, τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀγαθῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε ὃν ἐκύησας Θεόν, Πανύμνητε πειρασμῶν, παντοδαπῶν
καὶ θλίψεων, ρύσασθαι τὴν ποιμένην σου.

Κανῶν εἰς Κοιμηθέντας.

Ὁ πατρικούς, κόλπους μὴ λιπῶν.

Ἀθλητικούς, πόνους καρτερῶς, ἐπιδειξάμενοι Χριστὲ οἱ
Μάρτυρες, τοὺς στεφάνους ἀνεδήσαντο, τῆς δικαιοσύνης σου,
καὶ ἐδόξασάν σου τὴν δύναμιν.

Ἵπερφυοῦς, δόξης σου Χριστέ, τοὺς μεταστάντας εὐσεβῶς
ἀξίωσον, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῆ δόξῃ σου, μετὰ τῶν Ἀγγέλων σου,
ὡς οἰκτίρμων καὶ πολυέλεος.

Τρισσοφαοῦς, αἰγλης Ἀγαθέ, καὶ ἐνιαΐας ἀστραπῆ θεότητος,
ἀπολαῦσαι καταξίωσον, τοὺς προεκδημήσαντας, καὶ
δοξάζοντάς σε Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πατρικούς, κόλπους μὴ λιπῶν, παρθενικοῖς
κόλποις ὁ Χριστὸς ἀυλίζεται, καὶ θανάτου ἐλυτρώσατο, τοὺς
σὲ μακαρίζοντας, Θεομητορ μόνη πανύμνητε.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεός, διότι

» φῶς εἶ καὶ τὰ σὰ προστάγματα, ἐγένοντο ἰάματα,

» τοῖς δούλοις σου Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Μωλώπων σαρκὸς κατεφρονήσατε, στερόροι Ἀθληταὶ καὶ τοὺς μώλωπας πάντων, ἰᾶσθε καὶ τὰ τραύματα, τῶν προσερχομένων ὑμῖν.

Ἐλάβετε λύειν καὶ δεσμεῖν ἐπὶ γῆς, τὴν ἐξουσίαν Τεράρχαι τοῦ Χριστοῦ· διὸ τὰ τῶν κακῶν ἡμῶν, ἀεὶ φορτία λύσατε.

Νοῖ καθαρῶ τῷ Θεῷ ἐνούμενοι χοροὶ Προφητῶν Ἀποστόλων Δικαίων, Ἀσκητῶν Γυναίων σεπτῶν, χορεύουσι γηθόμενοι.

Νεκρώσιμον.

Ὡς μόνος ὑπάρχων πολυέλεος, τοὺς πίστει Χριστὲ μεταστάντας τοῦ βίου, τοῦ Παραδείσου ποίησον, Φιλάνθρωπε οἰκήτορας.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶν ἀκατάλυτος ὀφθεῖσα Θεοῦ, δυσώπει αὐτὸν Παναγία Παρθένε, τοῦ Νυμφῶνος οἰκήτορα, τοῦ νοητοῦ γενέσθαι με.

Κανῶν εἰς Κοιμηθέντας.

Κύριε ὁ Θεός μου.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, διὰ τῶν βασάνων ἐξυφανθεῖσαν, πανεύφημοι Μάρτυρες, περιβεβλημένοι φαιδρῶς, ταῖς ψυχαῖς τῶν προκοιμηθέντων, τὴν θείαν αἰτήσασθε ἄνεσιν.

Ἐκ τῶν ἀδαπανήτων, θησαυρῶν προχέων τὴν εὐσπλαγχνίαν, ψυχὰς ἄς μετέστησας, σὺν τοῖς πρωτοτόκοις σου, ἐν σκηναῖς ταῖς ἀκαταλύτοις, εὐδόκησον Σῶτερ ἀλίτζεσθαι.

Βάρος ἀποθεμένους, καὶ δεσμῶν λυθέντας νῦν πρὸς τὴν ἄνω, ζωὴν τοὺς οἰκέτας σου, μεταβεβηκότας Χριστέ, ἐντρυφᾶν ταῖς τῶν σῶν ἁγίων, λαμπρότησι Σῶτερ εὐδόκησον.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα Θεομητορ, τῶν ἐμῶν παισμάτων λύσιν παράσχου, καὶ δός μοι συγχώρησιν, τῶν πλημμελημάτων μου, ἢ ζωὴν τῷ κόσμῳ τεκοῦσα, Πανάμωμε τὴν ἐνυπόστατον.

Ῥδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας ῥόδου ἐβόα· Ἀνάγαγε ἐκ

» φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· Παν-

» τοδύναμε Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τροπάρια.

Καθείλετε τοῦ ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις, ὑψούμενοι πρὸς Θεὸν ἐν τοῖς ἄθλοις, πανένδοξοι Ὑπλῖται, καὶ πολῖται οὐρανῶν, χρηματίζετε.

Αἰρέσεων τὸν χειμῶνα σοβοῦντες, οἱ τοῦ Χριστοῦ ἀληθεῖς Τεράρχαι, πρὸς ἕαρ ἀληθείας, τὴν πληθὺν τῶν εὐσεβῶν, μετεβίβασαν.

Ἰσχύι σου τῶν Ὁσίων τὰ πλήθη, καὶ Προφητῶν καὶ Γυναίων ἁγίων, Χριστὲ δικαιοθέντα, τοῦ ἀδύτου φωτισμοῦ, ἀπολαύουσιν.

Νεκρώσιμον.

Μετέστησας τῶν προσκαίρων Οἰκτίρμον, τοὺς δούλους σου ἄλλ' αὐτὸς αἰωνίου, μετασχεῖν εὐφροσύνης, καὶ ζωῆς ἀληθινῆς, καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Ἀγίασον Παναγία Παρθένε, τοὺς δούλους σου τὸν πανάγιον Λόγον, σαρκὶ ἀποτεκοῦσα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα πνοή, ἀγιάζουσα.

Κανῶν εἰς Κοιμηθέντας.

Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Ὁ χορὸς Μαρτύρων, τὰς δυσφορωτάτας ὀδύνας, στερόρῳς καρτερήσαντες τὰς ἀπόνους, καὶ ἀνωδύνους τρυφᾶς ἐκαρπώσαντο, τῆς δικαιοσύνης τοὺς στεφάνους, ἐκ τῆς ζωηφόρου δεξιᾶς δεξάμενοι.

Μετὰ τῶν δικαίων, ἔνθα τῶν Ἀγγέλων χορεῖται, καὶ ὅπου λαμπρότητες τῶν Ἁγίων, καὶ αἰωνίου ζωῆς ἀπόλαυσις, τοὺς προκοιμηθέντας σου οἰκέτας, τάξον Ἐλεῆμον ὡς Θεὸς ἀθάνατος.

Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει θεία, δημιουργικῆ τε δυνάμει, τὸ πᾶν συστησάμενος ἐκ μὴ ὄντων, ἐκ τῆς γαστρὸς σου Ἄγνη προελήλυθε, καὶ τοὺς ἐν τῷ σκότει τοῦ θανάτου, θεαρχικωτάταις ἀστραπαῖς κατέλαμψε.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ τῶν πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ εἰς

» τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ῥοαῖς αἱμάτων οἱ Ἀθλοφόροι, τῆς ἀσεβείας ἔσβεσαν φλόγα.

Τοὺς Ἱεράρχας φωστῆρας κόσμου, γεγεννημένους ἀνευφημοῦμεν.

Ὑμνοὶς τιμάσθω τῶν Προφητῶν τε, καὶ τῶν Ὁσίων ἅγιος
δῆμος.

Νεκρώσιμον.

Ῥῦσαι γεέννης οὓς προσελάβου, πιστοὺς σου δούλους Χριστὲ
οἰκτιῖρμον.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῶν Ἀγγέλων τιμιωτέραν, τὴν Θεοτόκον ὑμνολογοῦμεν.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Στεφηφοροῦντες οἱ χοροί, τῶν Μαρτύρων τὸν βασιλέα,
Χριστὸν τρανῶς περιέπουσι, νοητῶς σὺν Ἀγγέλων
χοροστασίαις. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν.

Σὺ τοῦ θανάτου καὶ ζωῆς, ἐξουσίαν ἔχων Οἰκτιῖρμον, τρυφῆς
ἐνθέου ἀξίωσον, τοὺς ἐν πίστει σοὺς δούλους
προκοιμηθέντας. Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
ἡμῶν.

Καταλαμπρύνας τῷ φωτί, τῆς αὐτοῦ φωτοχυσίας, ψυχὰς ἅς
αὐτὸς μετέστησας, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις κατασκήνωσον.
Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὅ πρὶν ἀμήτωρ ἐκ Πατρός, νῦν ἀπάτωρ ἐκ σοῦ Παρθένε,
Χριστὸς ἀφράστως γεγέννηται, δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐκὼν
πιτχεύσας. Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας μιμούμενοι, οἱ τοῦ Πνεύ-

»\ματος τὴν δρόσον δεξάμενοι, ἐν πίστει κραυγάζο-

»\μεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τροπάρια.

Ναοὺς εἰδωλικοὺς κατεστρέψατε, πανεύφημοι καὶ οἴκους
ἐδείμασθε, ἑαυτοὺς τοῦ Πνεύματος, Ἀθλοφόροι ἀνδρείως τὸν
δρόμον τελέσαντες.

Ἐφάνητε ὡς κρίνα ἠδύπνοα, Ἱεράρχαι ψυχὰς ἐπιγνώσεσι,
πιστῶν κατευφραίνοντες, εὐσεβείας· ἀξίως διὸ μακαρίζεσθε.

Γῆς πάσης παρεπίδημοι ὄσιοι, ὡς οἱ τοῦ Θεοῦ Προφῆται
γεγόνατε, τὴν ἄνω σκοπούμενοι, κληρουχίαν καὶ δόξαν τὴν
πάντοτε μένουσαν.

Νεκρώσιμον.

Ὡς ζώντων καὶ νεκρῶν Λόγε Κύριος, τοὺς πίστει κοιμηθέντας
οἰκέτας σου, χοροῖς συναρίθμησον, σωζομένων ἀπάντων ὡς
μόνος φιλάνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῶν Γυναίων ἀπάντων κατάλογος, ὁ ἀσκήσει καὶ ἀθλήσει
Πανάμωμε, ζητήσας τὸν Κύριον, λιτανεύει ἀπαύστως τὸ θεῖόν
σου πρόσωπον.

Κανῶν εἰς Κοιμηθέντας.

Τὸν μόνον ἄναρχον.

Πρὸς τὴν οὐράνιον, ἀτενίζοντες δόξαν, τῆς ἐπιγείου
κατεφρόνησαν δόξης, οἱ Μάρτυρες τῆς Χριστοῦ παρουσίας,
ὑμνοῦντες εὐσεβῶς, αὐτὸν ὡς βασιλέα, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὁ τὴν ἐπίγειον, καταλύσας οἰκίαν, τῶν ἐπ' ἐλπίδι εἰς ζωὴν
μεταστάντων, οὐράνιον κατοικίαν παράσχου, δικαίων ἐν
σκηναῖς, τούτους ἐπαναπαύων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεκροῖς ἀνάπαυσιν, ὡς Θεὸς ὁ παρέχων, σὺ πότισον τῆς
τρυφῆς τὸν χειμάρρουν, ὁ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς κεκτημένος,
ὡς μόνος ἀγαθός, τοὺς προκεκοιμημένους, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ἀπρόσιτον, Θεοτόκε Παρθένε, ἐν τῇ γαστρὶ σου
δεξαμένη ἀφράστως, ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει τοῦ βίου,
δοξάζειν εὐσεβῶς, Χριστὸν τὸν προελθόντα, ἐκ σοῦ
ἀνερμηνεύτως.

Ῥδὴ θ' . Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, καὶ κατὰ φύσιν Παρ-
» θένον, τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ εὐλογημένην, ῥσμα-
» σι μυστικοῖς, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Τρωτάτων Μαρτύρων, καὶ Προφητῶν καὶ Δικαίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος καλῶς βεβιωκότων, ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐλέησον.

Ὡς λειτουργοὶ τοῦ Δεσπότου, Τερομῦσται δειχθέντες, συνήφθητε λειτουργοῖς ἐπουρανίοις· μεθ' ὧν τὰς ὑπὲρ ἡμῶν, ἰκεσίας προσαγάγετε.

Σὺν Γυναιξὶ μακαρίως, τελειώσασαις τὸν δρόμον, τιμήσωμεν Ἀσκητῶν χοροῦς ἁγίους, ταῖς τούτων ἐντεύξεσιν, ἁγιασμοῦ ὅπως τύχωμεν.

Νεκρώσιμον.

Ἦς ἠξιώθησαν δόξης, αἱ τῶν ἁγίων ἀπάντων, χοροστασίαι Χριστέ τοὺς μεταστάντας, ἀξίωσον μετασχεῖν, ὀρθοδόξως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων, τὸ δικαστήριον τρέμω, τὸ φοβερὸν τοῦ ἐκ σοῦ Ἄγνη τεχθέντος· ἐν ᾧ με ὡς ἀγαθή, ἀκατάκριτον συντήρησον.

Κανὼν εἰς Κοιμηθέντας.

Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Ἐπιφανῶς οἱ γενναῖοι Μάρτυρες, καταλαμπρύνουσι κόσμον, οἱ τῆς πίστεως στῦλοι, Ἐκκλησιῶν οἱ ἀράραγέστατοι, πύργοι καὶ πρόβολοι τῆς εὐσεβείας· τούτους ἐπαξίως εὐσεβῶς μακαρίζομεν.

Ῥῦσαι πυρὸς τῆς γεέννης Δέσποτα, τοὺς ἐξ ἡμῶν μεταστάντας, τῆς πλευρᾶς σου τῆ λόγχῃ, τῆς ἁμαρτίας τὸ χειρόγραφον, τούτων ὡς ὁ μόνος φιλόνητος ρήξας, καὶ τῆς τῶν ἁγίων ἀξιῶν λαμπρότητος.

Ὡς φύσει ἀγαθὸς καὶ φιλόνητος, ὡς συμπαθὴς καὶ οἰκτίρμων, ὡς ζωῆς ἀθανάτου, ὦν θησαυρὸς ὁ ἀδαπάνητος,

Σῶτερ τοὺς πίσει προκεκοιμημένους, τῆς ἀκαταλήπτου σου
τρυφῆς καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σκιαὶ καὶ τὰ πρὶν αἰνίγματα, τῆ σῆ γεννήσει
παρῆλθον· καὶ γὰρ πλήρωμα νόμου, καὶ προφητῶν ὁ Χριστὸς
γένονεν· ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ὑμνοῦντες, σὲ τὴν
ἀειπάρθενον Ἄγνην μακαρίζομεν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ὅταν ἐνὶ Ἀλληλούϊα.

Στιχηρὰ Μαρτυρικά.

Ἦχος βαρύς.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῶν παρανόμων, ἀγαλλόμενοι ἀνεβῶν,
οἱ Ἀθλοφόροι, Κύριε δόξα σοι.

Φωστῆρες ἀνεδείχθησαν οἰκουμένης, οἱ πανεύφημοι
Ἀθλοφόροι, Χριστῷ βοῶντες· Κύριε δόξα σοι.

Ἐν πνέοντες, πρὸς ἐν βλέποντες, οἱ ἀθλοφόροι Μάρτυρες,
μίαν ὁδὸν ζωῆς εὐράμενοι, τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον,
ζηλοτυποῦντες, ἀλλήλων τὴν τελευτήν, ὡ τοῦ θαύματος!
ὡσπερ θησαυρούς, τὰς βασάνους προαρπάζοντες, πρὸς
ἀλλήλους ἔλεγον. Ὅτι κὰν μὴ νῦν ἀποθάνωμεν, τεθνηξόμεθα
πάντως, καὶ τῆ γενέσει τὰ ὀφειλόμενα λειτουργήσομεν·
ποιήσωμεν τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν· τὸ κοινὸν ἴδιον
ἠγησώμεθα, θανάτῳ ζωὴν ὠνησάμενοι. Ταῖς πρεσβείαις αὐτῶν
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὴν μνήμην τῶν ἁγίων σου Ἀθλοφόρων, ἐορτάζοντες, σὲ
ἀνυμνοῦμεν Χριστὲ βοῶντες, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἐν χώρᾳ τῶν δικαίων σου ἐλεῆμον, τοὺς ἐν πίστει σοι
μεταστάντας ἐκ τῶν προσκαίρων, τάξον Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἰκέτευε Παρθένε, σὺν Ἀποστόλοις καὶ τοῖς Μάρτυσιν, εὐρεῖν
ἐν κρίσει τοὺς μεταστάντας, τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων.

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Νεκρώσιμα, ψαλλόμενα, ὅταν ἔνι Ἀλληλούϊα. Ποίημα
Θεοφάνους.

Καταφρονήσαντες.

Νενεκρωμένος ὠράθης, ἐπὶ Σταυροῦ μόνε Ἀθάνατε, καὶ ἐν
τάφῳ ὡς θνητὸς ἐτέθης, νεκρώσεως, καὶ φθορᾶς καὶ θανάτου,
τοὺς ἀνθρώπους λυτρούμενος· ἀλλ' ὡς πέλαγος εὐσπλαγχνίας
ὑπάρχων ἀκένωτον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, τὰς ψυχὰς τῶν σῶν
δούλων, τῶν ἐξ ἡμῶν μεταστάντων ἀνάπαυσον.

Στίχ. \Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε.

Τῷ ἀκηράτῳ σου κάλλει, καὶ γλυκασμῷ τῆς ὠραιότητος, καὶ
ταῖς τοῦ θείου σου φωτὸς ἀκτιῖσιν, ἐλλάμπεσθαι τοὺς πρὸς
σὲ μεταστάντας, Ἀγαθὲ καταξίωσον, ἐν ἀϋλῷ φωτοχυσίᾳ τῆς
φωτοφανίας σου, σὺν Ἀγγέλοις χορεύοντας, περὶ σὲ τὸν
Δεσπότην, καὶ Βασιλέα τῆς δόξης καὶ Κύριον.

Στίχ. \Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Ὡς ἀδαπάνητον ἔχων, τῶν δωρεῶν τὴν μεγαλοπρέπειαν, ὡς
θησαυρὸς ἀνελλιπῆς πλουσίας χρησιμότητος, τοὺς πρὸς σὲ
μεταστάντας, ὡς Θεὸς κατασκήνωσον, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν
ἐκλεκτῶν σου, ἐν τόπῳ ἀνέσεως, ἐν τῷ οἴκῳ τῆς δόξης σου,
ἐν τρυφῇ Παραδείσου, ἐν τῶν παρθένων νυμφῶνι ὡς
Εὐσπλαγχνος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νόμου τὸ πλήρωμα τίκτεις, τὸν Λυτρωτὴν σάρκα γενόμενον·
οὐ γὰρ ἐγένετο τοῖς πρὶν ἐν νόμῳ δικαίωσις· ἀλλ' ἡμᾶς ὁ
Χριστὸς νῦν σταυρωθεὶς ἐδικαίωσεν. Ὡς οὖν ἔχουσα
παρρησίαν, Παρθένε ἰκέτευε, τὸν Υἱόν σου τὸν εὐσπλαγχνον,
τὰς ψυχὰς ἀναπαῦσαι, τῶν εὐσεβῶς μεταστάντων δεόμεθα.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Οἱ Μακαρισμοί.

Ὡραῖος ἦν καὶ καλὸς εἰς βρῶσιν, ὁ ἐμὲ θανατώσας καρπός·
Χριστός ἐστι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς, ἐξ οὗ φαγῶν οὐ θνήσκω,
ἀλλὰ βοῶ σὺν τῷ ληστῇ· Μνήσθητί μου Κύριε, ἐν τῇ Βασιλείᾳ
σου.

Τελέσαντες τὸν καλὸν ἀγῶνα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντες,
στεφάνους ἀφθαρσίας παρὰ Θεοῦ, ἐδέξασθε καὶ δόξης,
καταξιοῦσθε τῆς αὐτοῦ, Μάρτυρες πανεύφημοι, τῶν Ἀγγέλων
σύσκηνοι.

Τερουργῶν καὶ Ὀσίων δῆμοι, Προφητῶν καὶ σεπτῶν Πυναϊκῶν,
κατάλογος τιμάσθω ὁ ἱερός, σκηναῖς τῶν πρωτοτόκων, νῦν
κατοικοῦντες ἐν χαρᾷ, καὶ συναγελάζοντες, Ἄσωμάτων
τάξεσι.

Νεκρώσιμον.

Κατάταξον ἐν σκηναῖς δικαίων, ἐξ ἡμῶν οὓς μετέστησας, τὰ
τούτων παραβλέψας Λόγε Θεοῦ, ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ,
πεπραγμένα ἐπὶ γῆς, ψυχικὰ ἐγκλήματα, διὰ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Ἰκέται σοι, ὦ Τριάς ἁγία, οἱ θανόντες προσέρχονται,
ῥυσθῆναι ἐξαιτοῦντες ἐκ φλογός, τῆς φοβεραῆς ἐκείνης, καὶ
τυχεῖν τῶν ἀγαθῶν, δόξης τῆς ἁγίας σου, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν τῇ σῆι νηδίῳ, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, καὶ
τοὺς καθυπαχθέντας τοῦ ἐχθροῦ, κακίστη συμβουλίᾳ, καὶ
ἐμπεσόντας εἰς φθοράν, Παναγία ἄχραντε, πάλιν ἀνεκαίνισε.